

YIL 2021 - SAYI: 3

A L U M N I

BizLetter

A L M A M A T E R

Tarsus Amerikan Koleji
Mezunlar Derneği ücretsiz yayındır

Yolun Yolumuzdur

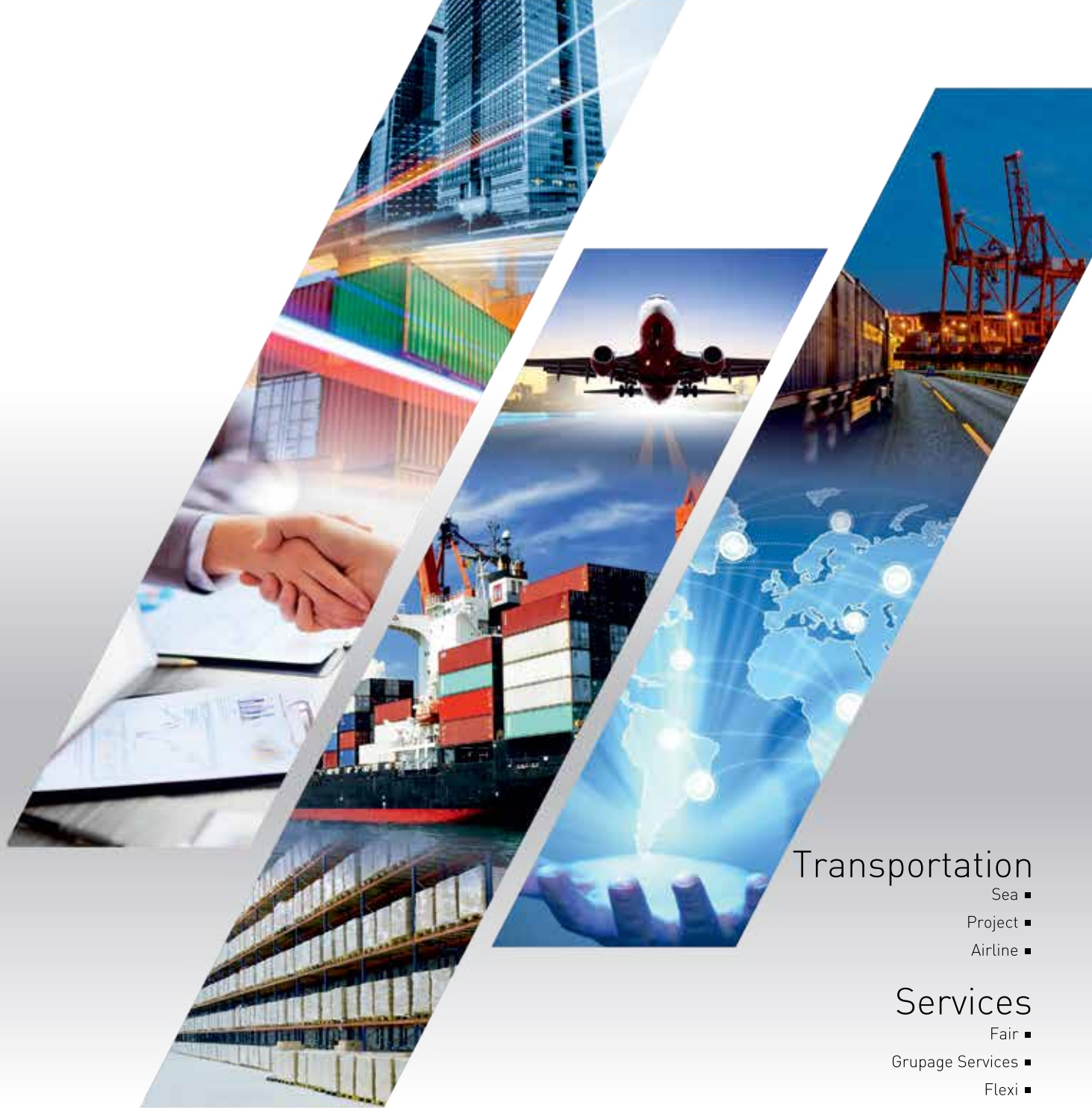
/bombalaki

/tacalumni

/tarsusamerikan

Transportation

- Sea
- Project
- Airline

Services

- Fair
- Grupage Services
- Flexi
- Storage
- Chartering and Brokerage
- Lashing

Tar-Sha
International
“Worthy Carry”

banne Oyuncak
01 Burda AVM'de Açıldı

www.banne.com.tr

**TAC Mezunlar Derneği
Merkez Yönetim Kurulu**

Başkan

Mehmet Özel '90

Başkan Yardımcısı

Umut Yalnız '88

Sayman

Aydın Ramazan Dinçer '83

Genel Sekreter

Aylin Türkmen Uluç '98

BizLetter

Yayın ve Redaksiyon Ekibi

Erdoğan Kaynak '63

Nihat Taner '68

Doğan Gözde Özgödek '86

Keriman Sarper '89

Betül Öcal

Nuran Baykal

Tasarım

Recep Güngör

Baskı

Alev Dikici Matbaası

0 322 453 13 13

T: 0 324 241 82 24

M: 0 530 333 83 99

Telefax: 0 324 613 23 10

Caminur Mahallesi

0805 Sokak No: 9

33440 Tarsus-Mersin

www.tac-alumni.org

*Tarsus Amerikan Koleji
Mezunlar Derneği tarafından
4 ayda bir yayımlanır.*

İçindekiler

Bayrağı devretme
zamanı **6**

Yeni dönemde gelenek ve gelecek bir
arada olmaya devam edecek **8**

Yeni Yönetim, Denetim
ve Onur Kurulu Üyeleri **10**

"TAC'ye hangi pencereden bakarsanız
bakın çok büyük bir aile görürsünüz" **12**

Mutlu Haberler **16**

Mezunlardan **28**

Hoş Geldiniz Yeni Mezun
kardeşlerimiz! **38**

Artık TAC'yi hayatımızın her
alanında deneyimleyeceğiz **39**

Dernekten Haberler **40**

Şubelerden **52**

**Hocalarımızın
isimleri
TAC'de ölümsüzleşti**
48

TAC Drama Club Arşivi
perdelerini açıyor! **69**

Mezuniyet Törenleri **70**

Buluşmalar **80** "Tarsus'un bilinmeyen değerlerini
tanıtmayı misyon edindim" **102**

Son Cumalar **104**

Elini Taşın
Altına Koyan TAC'liler **110**

**Olimpiyat özlemi
sona erdi** **118**

TAC Sanat **122**

Spor Haberleri **128**

TAC mezunu herkes
"çizginin dışındadır" **134**

Özgödek Eğitim Danışmanlık olarak iş yaşamında etkili ve verimli olmak için ihtiyaç duyulan belli başlı danışmanlık ve eğitim hizmetlerini vermekteyiz.

Danışmanlık hizmetlerimiz; kurumsal insan yönetimi süreçlerinin oluşturulması ya da var olanların iyileştirilmesi, iş yerlerindeki yönetsel sorunlara insan odaklı çözümler sunma, kurum içi suistimal, mobing (bezdiri) süreçlerinin yönetimi, değerlerle yönetim, organizasyonların etik değerlerinin oluşturulması ve etik kodlarının yazımı, kurumların eğitimlerinin planlanması ve kariyer yönetimi başlıklarını kapsar.

Eğitim hizmetlerimiz; kurum içi eğitimlerimizin yanında pandemi dönemiyle birlikte, yine kurumlara yönelik çevrim içi olarak da sunulmaktadır. Eğitimlerimiz insan kaynakları, iletişim ve kişisel gelişim eğitimleri ile eğitim ve kariyer yönetimi başlıkları altında toplanır.

İletişim bilgileri:

<https://meltemferendeciozgodek.com/>

Reşat Nuri Sokak No: 47/2 Serdar Apt. 06540

Yukarı Ayrancı, Çankaya/Ankara

Telefon: (0312) 439 68 68

GSM: 05525022402

Editörden

Erdoğan Kaynak TAC '63

Bayrağı Devretme Zamanı

Sevgili TAC ve TALAS Dostları,
Uzun yıllar BizLetter'da sizlerle beraber oldum. 28 yıl kimya öğretmeni olarak hizmet verdiğim TAC'den 2007 yılında emekli olunca TAC Mezunlar Derneğimiz göreve çağırdı. BizLetter'ın editörlüğünü yapan Dr. Emin Polat '78, bu görevi bana devretti.

O yıllarda dergimiz çok zor şartlarda hazırlanabiliyordu. Tüm haberler, fotoğraflar, yapılan söyleşiler Betül Ablamız tarafından dosyalanıyordu. BizLetter dosyası ile Adana'ya, Alev Dikici '75 matbaasına gidiyordum Betül Abla ile.

Matbaada Murat dergimize, baskı öncesi son formatını vermeye çalışıyordu bilgisayara yükleyerek. Murat'ın bir tarafında Betül Ablamız, diğer tarafında ben "Şunu şuraya, bunu buraya yerleştir" derken bir günümüzü alıyordu bu çalışma. En sonunda imla düzeltmeleri de tamamlanarak dergimiz baskıya hazır hâle getiriliyordu.

Baskıdan çıkan dergiyi elimize aldığımızda tüm yorgunluklarımız gidiveriyor, büyük bir mutluluk duyuyorduk. Sonraki yıllarda çok sayıda genç mezunumuzdan destek almaya başladık: Emine Halil, Erdoğan Konuk, Aylin Türkmen '98, Alp Erdem, Ni-

hat Taner '68, Ulaş Bayraktar, Yusuf Erkmen, Sena Kırıl '12, Rifat Kırıl '78 ve dernek eski başkanlarımız İsmail Gürleyik '79, Atahan Çukurova, Ali Cerrahoğlu '78, Ankara Şube Başkanımız Emin Çulhacı '68, İstanbul Şube Başkanımız Umut Yalnız '88, Adana Şube Başkanlarımız Aylin Türkmen '98, Mehmet Özel '90, Aydın İzgialp '77, Defne Ongun '89, Keriman Sarper '89 ve adını sayamayacağım daha birçok mezunumuz.

Haber almada, söyleşi yapmada emeği geçen ve dergimize muhabirlik yapan tüm dostlara teşekkür ediyorum BizLetter ekibimiz adına. Sağ olsunlar var olsunlar.

Son dönemde BizLetter ekibi Gözde Özgödek başkanlığında müthiş bir çalışma sergiliyor. Tam bir editörlük görevi ifa ediyor. Zevkle izliyorum çalışmalarını.

TAC sevdalısı Gözde, bu görevi hak ediyor.

Bu, benim son editör yazım oluyor. Bayrağı Gözde'ye gönül rahatlığı ile devrediyorum.

Kendisine ve ekibine başarılar diliyorum.

Özellikle Betül Ablamıza, Nuran Ablamıza ve Alp Erdem'e dergimizin hazırlanışında gösterdikleri gayretli çalışmalarını için teşekkür ediyorum.

BizLetter sizlerden gelecek fotoğraf ve haberler bekliyor.

Unutmayın:

HER MEZUNUMUZ BİR HABER

HER MEZUNUMUZ BİR MUHABİRDİR.

betulablatac@gmail.com - nuranbaykal@gmail.com - erdogankaynak@gmail.com

Sağlıkla kalın, BizLetter'sız kalmayın

Dünya Tarımında Bitki Beslemenin Devrimcileri

actagro.

GROWTH
PRODUCTS

INNOVAK
GLOBAL

CROPMASTER

ALBION
PLANT NUTRITION

VERDESIAN

Özel Patentli Dünya Gübre Satışlarında 1 Numara
100'den Fazla Bitkide Uygulama Başarısı
1000'lerce Memnun Çiftçi
10.000.000 Hektardan Fazla Arazide Uygulanmakta
Çevre Dostu Ürünler...

HEKAGRO
SOLUTIONS

HEKAGRO.COM

Başkandan

Mehmet Özel TAC '90

Yeni Dönemde Gelenek Ve Gelecek Bir Arada Olmaya Devam Edecek

1 958 yılında kurulmuş, büyük bir ailenin derneğidir Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği. 133 yıldır büyüyerek varlığını devam ettiren okulumuzun mezunlarını bir arada tutmak, mezunlara hizmet etmek, başarılı çocuklara burs vermek 73 yıldır ana amacı olmuştur. Böyle büyük ve geçmişi olan derneğimizin Olağan Genel Kurulu, 24 Haziran 2021 günü Misakı Milli Kampüsü Ali Bey Evi'nde, yaşadığımız pandemi olumsuzluklarına rağmen güçlü bir katılım ile yapıldı.

Kurulduğu günden bu yana ailenin her ferdinin verdiği destek ile her gün güçle-

nerek büyüyen derneğimizin genel kurulunda yeniden, yeni yönetimin içerisinde olmak, genel kurulun ve yeni yönetimin verdiği yetki ile Başkan olarak seçilmek beni çok duygulandırdı ve onurlandırdı. Bu onuru bana yaşattıkları için bu büyük aileye çok teşekkür ederim.

Genel kurul sonrasında, ilk toplantımızda görev dağılımları yapıldı ve çalışmalar hiç ara vermeden sürüyor. Bir bayrak yarışı şeklinde devam eden Mezunlar Derneği hizmetleri konusunda her yeni yönetimin üç aşamalı bir sorumluluğu vardır; önceki dönemde başlatılan ve işleyen projelerin devamını ve iyileş-

tirilmesini sağlamak, önceki dönemlerde başlatılan projelerin tamamlanması ve işlerlik kazanması, yeni dönemde tamamlanmak üzere yeni projeler geliştirmek ve başlatmak.

Mezunlar Derneği olarak gelenek hâline gelmiş faaliyetlerimizi ve devam eden projelerimizi yine aynı şekilde uygulamaya devam edeceğiz. Aktivitelerimizi, iki yıldır üzerimize kâbus gibi çöken COVID-19 pandemisinin durulmasının ardından yüz yüze yapmaya çalışacağız. Tabii bu iki sene zarfında aktivitelerimizin ve faaliyetlerimizin birçoğunu sanal ortamda yaptık. En büyük faaliyetlerimizden olan Homecoming buluşmamızı iki defa sanal ortamda, 600'ün üzerinde mezun katılımı ile gerçekleştirdik. Bunun yanında, İnsan Kaynakları faaliyetleri, Son Cumalar ve tüm mezun buluşmalarımızı sanal ortamda da olsa gerçekleştirdik. Eylül ayında ise artık yüz yüze toplantılarımıza, Son Cuma buluşmalarımıza kanlı canlı başladık. Bundan sonra en büyük temennimiz 2022 Homecoming buluşmamızı yüz yüze yapabilmektir. En güzel görüntüler ise buluşmalara genç mezunlarımızın katılımlarının fazla olmasıydı.

Burs fonlarımız, "Bir Tuğla da Sen Koy" başta olmak üzere diğer burslarımız, önemli bir başka faaliyetimizdir. Derneğimizin yayın organı olarak uzun yıllardır faal olan BizLetter da bu dönem gerek basılı gerek dijital olarak mezunlarımıza ulaştırılmaya devam edecektir. Orada da "Her mezun bir haber, her mezun bir muhabir" ilkesini benimsiyoruz. Yine yeni dönemde tüm çalışma gruplarımızı oluşturduk. Şu anda 12 çalışma grubumuzda 60 tane mezunumuz görev almak istediklerini bizlere bildirdiler. Çalışma gruplarımızın faaliyetleri ve toplantıları, amaçları

doğrultusunda devam etmektedir. Bu dönem daha önceki dönemlerde de gündeme gelmiş olan 3. Bahar Projemize ağırlık vereceğiz. Bunun yanında TAC Orman Projemiz ve Sanal Gift Shop Projemizi hayata geçireceğiz. Geçen dönem başladığımız "derneğimizde kurumsal yapıyı geliştirme" çalışmalarımız da çok büyük bir hızla devam etmektedir.

Geçen sene ne okul açılışımız ne de mezuniyet törenimiz yapılamamıştı. Bu sene ise 2020 ve 2021 mezuniyetlerimizi gerçekleştirdik. Başarılı öğrencilerimize başarı ödülleri verdik. Ve ailemize yeni katılan hazırlık öğrencilerimize, her zamanki gibi coşkulu olmasa da "hoş geldiniz" diyebildik. Pırl pırl çocuklarımız okullarına başladılar. Beş tuğla burslu öğrencimizi de okulumuza kazandırarak toplam tuğla burslu öğrenci sayımızı 26'ya çıkarmış olduk. Tüm öğrencilerimize başarılar diliyoruz.

Cumhuriyetimizin kuruluşunun 98. yılını yine büyük bir coşku ile kutladık. Cumhuriyetin kurucusu Ulu Önderimiz Mustafa Kemal Atatürk ve arkadaşlarına saygı ve minnetlerimizi sunduk. Cumhuriyetimizin 98. yılında tüm şubelerimize, "Haydi Atamıza gidelim, saygı ve bağlılığımızı gösterelim, Türk Bayrağımızı alıp en yakınımızda bulunan bir Atatürk anıtına gidelim" diye duyuru yaptık ve mezunlarımızdan ziyaretlerinin fotoğraflarını istedik. Bu fotoğrafları sizlerle sosyal medya kanallarımızda paylaşmaya başladık, buna devam edeceğiz.

Her sayısını okumaktan keyif aldığımız BizLetter dergimiz bu sayıda da zengin içeriği ile sizleri bekliyor. Şimdi sizleri dolu dolu, ansiklopedi kalınlığındaki BizLetter ile baş başa bırakıyoruz.

TAC Saygı ve Sevgisiyle

Yeni Yönetim, Denetim ve Onur Kurulu Üyeleri

Değerli Mezunlarımız,

Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneğimizin 24.06.2021 tarihinde yapılan Olağan Genel Kurul toplantısında yeni Yönetim, Denetim ve Onur

Kurulu üyeleri belirlenmiştir.

2021-2023 döneminde görev alacak mezunlarımıza başarılar dileriz.

TAC Mezunlar Derneği

YÖNETİM KURULU

- › Şerif Boyacı '64
- › Ramazan Dinçer '83 (Sayman)
- › Ali Naci Güllalp '84
- › Gözde Özgödek '86
- › İbrahim Eserce '86
- › Umut Yalnız '88 (Başkan Yrd.)
- › Anış Paydak '89
- › Ercan Acımış '90
- › Mehmet Özel '90 (Başkan)
- › Hüseyin Büyükyurtsever '91
- › Müge Canataroğlu '94 (Sekreter)
- › Baykal Bayır '94
- › Aylin Türkmen '98
- › Damla Demircioğlu '04

DENETİM KURULU

- › Cengiz Atalay '72
- › Kemal Tarım '74
- › Temel Tırak '81
- › Tamer Büyükyılmaz '82
- › Gül Sarı '83
- › İsmet Koçak '92

ONUR KURULU

- › Tuncer Erzin '56
- › Gazi Türkyılmaz '62
- › Akar Burduroğlu '63
- › Erdoğan Kaynak '63
- › Hayrettin Ergun '67
- › Necdet Özcan '67
- › Nihat Taner '68
- › Emin Çulhacı '68
- › Hamdi Demirel '70
- › İbrahim Orhon '72
- › Alp Bekişişoğlu '73
- › Necati Güler '75
- › Ali Cerrahoğlu '78
- › İsmail Gürleyik '79

EGEA

OLAY DEĞİŞTİ

CROSS

SADECE HER YERE DEĞİL,
HERKESE ULAŞABİLEN SUV.
OLAY DEĞİŞTİ!

FIAT

BİLEN OTOMOTİV Tel: (0324) 226 16 16
BORANLAR MERSİN Tel: (0324) 359 42 42

Derneğimizin Yeni Yönetim Kurulu Başkanı
MEHMET ÖZEL '90

**“TAC'ye Hangi
Pencereden
Bakarsanız Bakın
Çok Büyük Bir Aile
Görürsünüz”**

RÖPORTAJ:
Aylin Türkmen Uluç '98
Billur Özdoğan '05

Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği'nde bayrağı 1990 mezunu Mehmet Özel devraldı. Biz de vakit kaybetmeden Derneğimizin Yeni Yönetim Kurulu Başkanı Özel'in kapısını çalarak kendisini daha yakından tanımak üzere bir röportaj gerçekleştirdik. Keyifli okumalar dileriz.

Bize kendinizden bahsedermisiniz?

1972 Adana doğumluyum. TAC'yi 1990 yılında tamamladıktan sonra İstanbul Üniversitesi Makine Mühendisliği Bölümünü bitirdim. Ardından Çukurova Üniversitesi'nde Yönetim ve Organizasyon Yüksek Lisans programını tamamladım. 3-4 sene kadar profesyonel olarak ısıtma-soğutma sektörünün önde gelen firmalarında çalıştım. Akabinde Isıtma-Soğutma ve Havalandırma Sistemleri satış, proje ve taahhüt işlerinde faaliyet gös-

teren kendi firmamı 2000 yılında kurdum. Sektörümde bu sene 25. yılımı tamamlamaktayım.

2000, benim için çok önemli bir yıldır. Hem işimi hem de yuvamı kurdum. Aynı yıl Kasım ayında Nimet Hanım ile evlendik. Bir kız, bir erkek çocuğumuz var. Gururla söylemek isterim ki kızım 9. sınıfta, oğlum 11. sınıfta TAC'de okumaktalar. Çocuklarımla da benim gibi TAC ailesinin içinde büyümeleri ve TAC gelenek ve görenekleri ile yetişmeleri, beni memnun etmektedir.

TAC ile tanışmanız nasıl oldu?

İlkokul 4. sınıfta yeni bir eve taşınmıştık. Karşı komşumuzun oğlu, görüşmelerimizde bana hep TAC'yi anlatırdı. Kendisi yaşça benden büyüktü. TAC mezunu değildi ama bana hep TAC'de okumam için telkinlerde bulunurdu. Şimdi düşünüyorum ve okulumuzun ne kadar büyük bir okul olduğunu anlıyorum. Kendisi TAC'li olmayan birisi bile, sevdiği birinin TAC'de okumasını istiyordu. O zaman TAC'de okumak için karar vermiş ve kararımın dönmemiştim. İyi ki

vazgeçmemişim.

“BİR”dik, “BİZ” olduk

TAC hayatınızda önemli bir yerde. Ne mutlu size ki yıllar içinde önce öğrenci, sonra veli ve şimdi de Mezunlar Derneği Başkanı olarak okulumuza farklı pencerelerden bakma şansınız oldu. Hepsini çok değerli olan bu süreçleri nasıl değerlendirirsiniz?

TAC'ye hangi pencereden bakarsanız bakın, çok büyük bir aile görürsünüz. TAC; mezunu, öğrencisi, velisi, öğretmeni ile çok büyük bir ailedir. İçinde yaşadığımız yıllarda ise aynı şeyleri çok farklı görebiliyorsunuz. Ama asıl olan, nasıl aile fertleri birbirine bağlı ise TAC üyelerinin de birbirine bağlı olmasıdır. Bizler TAC'nin kapısından ilk girerken “BİR”dik, içeriye girdiğimizde “BİZ” olduk.

Öğrenci olarak TAC'de geçirdiğimiz yıllar bizlerin arkadaşlık, dayanışma ve fedakârlık gibi kavramları öğrendiğimiz ve unutulmaz anıları paylaştığımız bir dönemdi.

Çocuklarımla TAC'de okuması aynaya bakmak gibi. TAC velisi olarak iki farklı duyguyu aynı anda yaşıyorum. Birincisi; TAC öğrencisi iken yaşadığım ve her zaman gurur ve minnetle hatırladığım güzel anları ve ortamı çocuklarımla da yaşıyor olmasından duyduğum mutluluk ve gurur. Bir diğeri ise, bu mutluluk ve gururu yaşarken aynı anda çocuklarımda kendimi görüyor ve her TAC'linin derinlerde bir yerlerde lise yıllarına duydu-

ğu o tatlı, ama biraz da hüzünlü özlemi hissediyor olmam.

Mezunlar Derneği için çalışmaya ne zaman başladınız?

Her öğrencinin Mezunlar Derneği ile ilişkisi, TAC'nin kapısından girdiği gün başlamaktadır. Tabii bu ilişkinin benim tarafımda gelişmesi de İstanbul'da üniversite hayatıma başladığımda, o zamanlar Etiler'de olan ve daha sonra Kalamış'a taşınan Mezunlar Derneği'nin işlettiği Club vasıtası ile olmuştu. Bizler her fırsatta kendimizi Club'da bulur, orada mezun ağabey ve ablalarımız ile tanışır, beraber

eğlenir, sorunlara beraber çözüm bulmaya çalışır ve böylece mezunlar arası ilişkilerimizi güçlendirirdik. O dönemden bu yana dernek gönüllüsü olarak elimden geldiğince hizmet etmeye çalıştım. Adana'ya döndüğümde Adana Şube'de çalışmalarım oldu; Şube Yönetimi, Şube Başkan Yardımcılığı, Şube Başkanlığı, Merkez Yönetim, Merkez Yönetim Başkan Yardımcılığı derken, son genel kurulda camiamız bu yüce Dernek Başkanlığı görevini yapmam için bayrağı bana teslim etti. Ramazan Dincer Ağabey TAC '83'ten aldığım bayrağı taşımamın ne kadar zor olduğunun

farkında olmanın heyecanını ve böyle büyük bir görevi almanın onurunu birlikte yaşıyorum.

Yeni projeler yolda

Mezunlar Derneği'ne yönelik çalışmalarınızda hedefleriniz nelerdir?

Her dönem bir adım daha yukarıya çıkan derneğimizi, bu dönem de tüm yönetim kurulu ve mezunlarımız ile bir basamak daha yukarı çıkarmak ana hedefimiz olacaktır. Önceki dönemlerde başlamış ve işleyen projelerimizi devam ettirip geliştireceğiz. Bunun yanında yeni projeler yaratıp devamlılığını ve sürdürülebilirliğini sağlayacağız. 12 tane çalışma grubu kurduk ve yaklaşık 60 mezunumuz, bu çalışma gruplarında emek vermek için gönüllü oldular. Dönem temsilcileri grubumuzu oluşturduk. Her dönem mezunlarımızdan bir kişi, temsilci olarak dönemlerinden seçildi. Her üç ayda bir kendileri ile toplantılarımızı yapmaya devam edeceğiz.

2020 yılının ilk aylarında başlayan küresel salgın sebebiyle hayatlarımızda değişen birçok şey oldu. Yüz yüze görüşmelerimiz kısıtlandı; arkadaşlık, dostluk ve birlikte geçirilen hem iyi hem de kötü zamanların aslında ne kadar kıymetli olduğunu daha iyi anladık. Bu süreç içerisinde sanal ortamları daha çok

kullandık. Son Cumalarımızı, toplantılarımızı, sevinçlerimizi, mutluluklarımızı ve acılarımızı hep bir ekrandan paylaştık. Bunların neticesinde 2014 yılında açılışını gerçekleştirdiğimiz TAC Mezunlar Derneği Anı Evi'ni sanal ortama taşıdık, böylelikle

“tactories” hizmete girdi. Yıllıklar, fotoğraflar, anılar, çeşitli koleksiyonlar ve daha fazlası... El ele geliştirmeye devam edeceğiz. Bu dönem daha önceki dönemlerde de gündeme gelmiş olan 3. Bahar

Projemize ağırlık vereceğiz. Bunun yanında TAC Orman projemizi ve sanal “gift center” projemizi hayata geçireceğiz. Geçen dönem başladığımız, “derneğimizde kurumsal yapıyı geliştir-

me” çalışmalarımız da çok büyük bir hızla devam etmektedir.

Genç mezunlarımıza iletmek istediğiniz bir mesajınız var mı?

TAC ailesinin genç fertleri, özgüvenli ve sevgi dolu birer dünya vatandaşı olarak yetiştirilirler. Bu özellikler, yollarının her zaman açık olmasını sağlayacaktır.

Birer TAC mezunu olarak her ne olursa olsun adil olmalarını, önce kendilerine daha sonra çevrelerine ve TAC'ye faydalı olmalarını, hayallerinin peşinden gitmelerini, ne yaparlarsa yapsınlar emek vermeleri ve en iyisini yapmalarını, TAC sevgi ve saygısıyla birlikteliklerinin değerini bilmelerini ve her yerde, her zaman, her konuda kendilerine yardımcı olacak bir TAC mezununun olduğunu unutmamalarını isterim. TAC Saygı ve Sevgisiyle!

TAC ailesinin genç fertleri, özgüvenli ve sevgi dolu birer dünya vatandaşı olarak yetiştirildiler.

TAC '10 Orhan Can Sevens, Türkiye'nin yeni "unicorn"u Dream Games'de yapılan 155 M USD'lik yatırım turunda Dream Games'i avukat olarak temsil etmiştir. Ayrıca mezunumuz, geçtiğimiz aylarda TAC '10 Emirhan Çayan ile ortak olarak avukatlık bürosu kurmuştur. Genç mezunlarımızı tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

TAC '10 Emre Küçük Kurt ile Dalya Uzan evlendiler. Genç çiftimize mutluluklar dileriz.

TAC '99 mezunumuz Dr. Merter Yalçınkaya'nın "profesör" unvanını alarak Bahçeşehir Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı'na Öğretim Üyesi olarak atandığını öğrenmiş bulunuyoruz. Bahçeşehir Üniversitesi Medical Park Göztepe Hastanesi'nde çalışan, ortopedik tümörlerin cerrahi tedavileri konusunda uğraş veren ve bizleri gururlandıran mezunumuzu, genç yaşında elde ettiği "profesör" unvanından dolayı tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

TAC '89 mezunumuz Mete Uluyurt, "İş Bankası" İngiltere Ülke Müdürü olarak atanmıştır. 25 yılı aşkın süredir İş Bankası'nda çalışan mezunumuzu tebrik eder, yeni görevinde başarılar dileriz.

TAC '97 Erkan Fuat Işıksal, Generali Sigorta Direkt Satış ve Pazarlamadan Sorumlu Genel Müdür Yardımcısı olarak atanmıştır. Mezunumuz tebrik eder, yeni görevinde başarılar dileriz.

TAC '92 mezunumuz Cahit Erdoğan, Ticari ve KOBİ Bankacılık Yönetimi Genel Müdür Yardımcılığı görevine atandı. Mezunumuzu tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

Kemal Sönmez '02 ile Dilara Kayıkçıoğlu evlenmiştir. Genç çiftimize mutluluklar dileriz.

2021 Kıtalar Arası Boğaz yarışını 1 saat 07 dakika sürede tamamlayan TAC '61 mezunumuz Metin Atamer ağabeyimizi kutlar, başarılarının devamını dileriz.

TAC '90 mezunumuz "Özgür Tohumcu" AWS-Amazon Web Services Otomotiv Bölüm EMEA Bölgesi Yöneticisi olarak atandı. Mezunumuzu tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

2016 mezunumuz Denizhan Kaynak, "Zehirkafa" isimli bir uygulama ile yeni bir girişime başladı. Kendisi, bu girişimi ile üniversite öğrencilerine destek oluyor. Çözümeyen sorulara yanıt sağlayan uygulama ile ilgili detaylara <https://youtu.be/8T7HrnQFCyY> kanalından ve www.zehirkafa.com web sitesinden ulaşabilirsiniz. Mezunumuzu kutlar, yeni girişiminde başarılar dileriz.

TAC '99 mezunumuz Nursel Kavlak Gül, "Microsoft Türkiye" CFO'su olarak yeni görevine atanmıştır. Mezunumuzu en içten dileklerimizle kutlar, yeni görevinde başarılar dileriz.

Dr. Selcen Öztürkcan (TAC '95), Avrupa'nın ve Fransa'nın en iyi işletme okulları arasında yer alan Emlyon Business School'da daimî kadrolu profesör olarak görev yapmaya başlamıştır. Aynı zamanda Sabancı Üniversitesi'nin Network Profesörleri arasında yer alan Dr. Öztürkcan'ın uzmanlık alanı; dijital deneyimler ve dijitalleşmenin pazarlama ile tüketiciler üzerine etkilerine odaklanmaktadır.

Dr. Öztürkcan, ODTÜ Metalurji ve Malzeme Mühendisliği'ni şeref öğrencisi olarak, Bilkent İşletme yüksek lisansını başarı bursuyla, İTÜ İşletme Mühendisliği doktorasını ise TEV Doktora Onur Ödülü ile tamamlamıştır. Sabancı Üniversitesi ve Özyeğin Üniversitesi'nde doktora sonrası çalışmalar yürütmüş, İstanbul Bilgi Üniversitesi'nde yardımcı doçent ve doçent kadrolarında, Bahçeşehir Üniversitesi'nde profesör kadrosunda görev almıştır. Yurt dışındaki akademik kariyerini ise İsveç'te Jönköping Üniversitesi'nde yardımcı doçent, Linnaeus Üniversitesi'nde doçent olarak daimî kadrolarla sürdürmüştür. Araştırma ve eğitim ziyaretleriyle bugüne kadar 9 ülkede, 17 kurumda, 50'den fazla doktora, yüksek lisans ve lisans dersi tasarlayıp vermiş olan Dr. Öztürkcan, aynı zamanda çeşitli uluslararası firmalara ve teknoloji girişimlerine de danışmanlık yapmaktadır. Çalışmaları ve yayınları hakkında daha fazla bilgi, www.selcenozturkcan.com adresinde mevcuttur.

TAC '70 mezunumuz A. Hamdi Demirel, 70 yaşına girerken dünyada sayılı yönetim danışmanlarına verilen "Certified Management Consultant" olduğu haberini bildirdi. Yönetim Danışmanları Derneği (YDD) ile ICMCI tarafından tasarlanan, yüksek standartlarda bir sertifikasyon sürecinden başarı ile geçmiş olan mezunumuzu tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

TAC '15 Deniz Hepdoğan, Koç Üniversitesi'nde Psikoloji lisans ile Medya ve Görsel Sanatlar yandal programlarını tamamladı. Mezunumuz önümüzdeki dönem "Universitat Pompeu Fabra"da Bilişsel Sistemler ve İnteraktif Medya üzerine yüksek lisans eğitimi almak için Barcelona'ya gidecektir. Tüm mezunlara selam ve saygılarını iletirken, Barcelona'ya yolu düşen mezunlarla karşılaşmaktan mutluluk duyacağını belirtti. Mezunumuzun yolu açık olsun.

TAC '96 Sinem Sandıkçı Gökçen L'Oréal Türkiye Ülke Müdürü oldu. Mezunumuzu tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

2015 mezunumuz Emre Günaştı, Sabancı Üniversitesi Endüstri Mühendisliği programını 2019 yılında tamamladı. Mezunumuz bu dönem University of Amsterdam'da MScBA Digital Business bölümünde yüksek lisans eğitimine başladı. Başarılar dileriz. Hollanda'da bulunan mezun grubumuzla bir an önce tanışmak isteyen Emre '15, tüm mezunlarımıza sevgi ve saygılarını ilettiler.

Mezunlarımızdan Can Şaylan '03 "serebral palsi" hastalığına farkındalık yaratmak için koşuyor. Bu sene de Eylül ayı boyunca her gün 10.000 adım atıyor. Adımlara ek olarak 21 Kasım günü de 42 km maraton koşacak. Serebral palsili çocuklara yardımcı olabilmek adına yürüttüğü bu bağış kampanyası için aşağıdaki linkten detaylı bilgileri alabilirsiniz. <https://www.steptember.org.tr/fundraisers/canaylan> Tüm mezunlara teşekkür ve saygılarını ileten Can '03'ü kutluyor ve başarılar diliyoruz.

TAC '93 Can Boğa, Turkish Petroleum Offshore Technology Center'da Teknik Emniyet, İş Sağlığı ve Çevre Direktörü olarak çalışmaya başladı. Mezunumuzu tebrik eder, başarılar dileriz.

2002 mezunumuz Damla Acır Atat ve kardeşi 2005 mezunumuz Gökçe Acır Seyhan, Adana'ya iki yeni mağaza kazandırdılar. Mezunlarımızı kutlar ve işlerinde başarılar dileriz.

2010 mezunumuz Hande Macit, nişanlısı Georg Alexander, Duke of Mecklenburg ve 2005 mezunumuz Kerem Macit, hep birlikte 2022 Hollanda Parlamento Ajandası'nı hazırlıyorlar. Hollanda Parlamento Ajandası, her yılın başında kraliyet üyelerine, bakanlara, temsilciler meclisi üyelerine, eyalet başkanlarına, elçiliklere ve üst düzey yöneticilere yollanan; bütün parlamento üyelerinin iletişim bilgileri gibi özel verileri içerisinde bulunduran bir ajandadır. Mezunlarımızı kutlar, bu önemli görevde başarılar dileriz.

2009 mezunumuz Başak Bıyık ve Francesco Boari, 10 Eylül 2021'de evlendiler. Çiftimize ömür boyu mutluluklar ve sağlıklı bir hayat dileriz.

Tanju Olcar '86 ve eşi Nebiye Olcar'ın ortağı oldukları Badem Tatil Evi - Selimiye, "The Guardian" gazetesi tarafından Türkiye'nin en iyi 10 butik otelinden biri seçilmiştir. Detaylar için; <https://www.theguardian.com/travel/2021/sep/17/10-of-mediterranean-turkey-best-boutique-hotels-amber-list> Mezunumuzu ve eşini kutlar, başarılarının devamını dileriz.

1990 mezunumuz Hakan Atalay, İstanbul Hilltown AVM'de Arçelik mağazasını açtı.
<http://hilltownavm.com/tr/hilltown-kucukyali/contact>
 Mezunumuzu kutlar ve işlerinde başarılar dileriz.

2009 mezunumuz Didem Alabaz ile Melih Koç 18 Eylül'de Adana'da evlendiler. Bir ömür boyu sağlık ve mutluluk dileriz.

Irmak Seymen ile 2009 mezunumuz Ragıp Umur Varat, İstanbul'da evlendiler. Yeni evlilere ömür boyu mutluluklar dileriz.

Daha önce Avrupa Davranış ve Bilişsel Terapiler Birliği (European Association of Behavioural and Cognitive Therapies) Başkanlığı yanı sıra Uluslararası Bilişsel Psikoterapi Birliği (International Association of Cognitive Psychotherapy) Başkanlığı görevlerine seçilmiş olan ve hâlâ Ulusal Bilişsel ve Davranış Terapileri Derneği Başkanlığı yapan 1974 TAC mezunumuz Prof. Dr. Mehmet Zihni Sungur, 9-12 Eylül 2021 tarihleri arasında Cape Town'da düzenlenen 25. Dünya Cinsel Sağlık Birliği Kongresi'nde Dünya Cinsel Sağlık Birliği (World Association of Sexual Health) Yönetim ve Danışma Kurulu Üyeliği'ne seçilmiştir. Ayrıca kendisi hâlen Avrupa Seksoloji Federasyonu (European Federation of Sexology) Başkanlığı ve Dünya Bilişsel ve Davranış Terapileri Konfederasyonu (World Confederation of Cognitive and Behavioral Therapies) Yönetim Kurulu üyesi olarak görev yapmaktadır. Ulusal ve uluslararası birçok ödüle layık görülen mezunumuzu kutlar, uluslararası düzeydeki başarılarının devamını dileriz.

1984 mezunumuz, SEV Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet T. Nane, IATA'nın 77. Yıllık Genel Kurul Toplantısı'nda, Haziran 2022 itibarıyla göreve başlamak üzere Uluslararası Hava Taşımacılığı Birliği IATA'nın Yönetim Kurulu Başkanı seçildi. IATA'nın Türkiye'den seçilen ilk Yönetim Kurulu Başkanı olarak görev yapacak olan mezunumuza en içten dileklerimizle başarılar dileriz.

TAC '52 mezunu Prof. Dr. Mustafa Aydın Aysan ağabeyimizin yeni kitabı yayımlandı. Değerli büyüğümüz birçok özelliğinin yanı sıra Harvard Business School'da yüksek lisans eğitimi alan ilk Türk olmasıyla da tanınıyor.

TAC 1970 mezunumuz Prof. Dr. Tamer Özsu, Institute of Electrical and Electronics Engineers (IEEE) tarafından verilen "Innovation in Societal Infrastructure" ödülüne layık görüldü.

Waterloo Üniversitesi Cheriton Bilgisayar Bilimleri Okulu'nda Veri Sistemleri Grubu'nun kurucu üyesi de olan mezunumuzu kutlar, başarılarının devamını dileriz. Detaylara aşağıdaki linkten ulaşabilirsiniz. https://cs.uwaterloo.ca/news/university-professor-m-tamer-ozsu-receives-2022-ieee-innovation-in-societal-infrastructure-award?fbclid=IwAR1Yf_6IKYV2bB91gLzONTmWI8_mvqoikQEsDlpMKT_r6Bj4M6uguuPaa6Y

'84 mezunumuz Prof. Dr. Atilla Arıdoğan, Çukurova Üniversitesi Üroloji Ana Bilim Dalı'ndaki çalışmasının yanı sıra Çukurova Üroloji Merkezi'nde de hasta kabulüne başlamıştır. Tel: 0322 503 8070

www.cukurovaurolojimerkezi.com
 Çınarlı Mah.61027 Sokak Sunar Nuri Çomu İş Merkezi A Blok Kat 2 No 22 Seyhan / Adana
 Mezunumuzu kutlar, başarılarının devamını dileriz.

TAC' 95 mezunumuz Dr. Hakan Turan Çift, "Profesör" ünvanını almıştır. Özellikle omuz, dirsek ve diz cerrahisi konusunda yurtiçi ve yurtdışında çalışmalar yapan mezunumuz, spor yaralanmaları ile de yoğun olarak ilgilenmektedir. Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalında görev yapmakta olan mezunumuzu gönülden kutlar, başarılarının devamını dileriz.

'89 mezunumuz Defne Ongun Müminoğlu'nun yeni kitabı raflarda

OKUMAK İSTE(ME)YEN OTTİ

Defne Ongun
Müminoğlu - İpek Ongun

Artemis Çocuk Yayınları
Okumak mı? Oynamak mı?

Otti için seçim çok kolaydı.

Tabii ki oynamak!

Okumanın oyun

oynamaktan vazgeçmek olduğunu

sanan sevimli deniz samuru Otti, zamanla ailesi ve arkadaşları sayesinde her ikisinden de keyif alabileceğini görüyor.

"Okumayı bana siz sevdirdiniz!" diyen kendi veya ruhu genç olanlarla, "Çocuğum hiç kitap okumuyor, ne yapsam?" sorusunu yönelten ebeveynlerle oldukça sık karşılaşan İpek Ongun ve Defne Ongun Müminoğlu, farklı nesil ve yaş gruplarının ortak konusu olan okuma kültürü ve seçkisi üzerine bir hikâye yazmaya karar verdiler.

Anne-kız ortak projesi olan bu hikâye için yaptıkları sohbeti ise kitapta yer alan QR kodunu okutarak izleyebileceksiniz.

Okumak İste(me)yen Otti'nin ana karakteri ve yaşadığı ortam itibarıyla, WWF-Türkiye (Doğal Hayatı Koruma Vakfı) ile ortak bir çalışma da kitapla birlikte çocuklara sunuluyor.

Kitaptaki birbirinden güzel çizimler Merve Ergenoğlu'na ait.

İş hayatında mezun dayanışması
Mezunlarımız TAC '05 Setenay Özçürümez IT yöneticisi olarak, TAC '12 İrem Tuzcuoğlu iş analisti olarak; Mercedes-Benz Otomotiv şirketi IT departmanında birlikte çalışmaktadırlar.

Mezunlarımız çalışma hayatında da TAC kültürünü ve birlik-beraberliğini sürdürdüklerini, lise dönemindeki kazanımlarının her konuda kendilerine destek olduğunu iletiler. Tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

2008 mezunumuz Mehmet Ali Güleç uluslararası varlık yönetimi CFA Chartered Financial Analyst" belgesini almıştır.

"CFA Institute" tarafından düzenlenen CFA programı; finansal raporlama ve analiz, hisse senedi, borçlanma araçları ve kurumsal finans başta olmak üzere ekonomi, türev araçlar, alternatif yatırımlar, portföy yönetimi de dahil finans alanında kapsayıcı derin bir içeriğe sahiptir. CFA ünvanına sahip olabilmek için yıl içinde gerçekleştirilen sınavları geçmek ve yeterli mesleki iş tecrübesine sahip olmak gerekmektedir. Strateji Portföy Yönetimi A.Ş. de portföy yöneticisi olarak çalışan mezunumuzu kutlar ve başarılarının devamını dileriz.

2000 mezunumuz Erden Timur'un markası NEF, Galatasaray stadyumuna sponsor oldu. TAC 2000 Erden Timur'un YK

başkanı olduğu Timur Şehircilik Planlama A.Ş. (NEF), Galatasaray Spor Kulübü ile 5+5 yıllığına stat isim hakkına ilişkin sponsorluk sözleşmesi imzaladı. Mezunumuzu yürekten kutlar, spora olan katkılarının devamını içtenlikle dileriz.

TAC' 99 mezunumuz Mehmet Şenvar, Credit Europe Bank (Romania) CIO'su olarak yeni görevine atanmıştır. Tebrik eder, başarılar dileriz.

1997 mezunumuz Sezin Elçin Cengiz "Client Choice Awards" Türkiye- Rekabet Hukuku 2021 yılı ödülünün sahibi oldu.

2005 yılından beri dünyanın bir çok ülkesinde farklı hukuk dallarında en iyi hizmet kalitesini yakalamış hukukçulara verilen uluslararası öneme sahip bir ödül olan Client Choice Awards, dünyanın en kapsamlı web tabanlı hukuk bilgi kaynağı olan Lexology tarafından bağımsız araştırma sonuçları uyarınca verilmektedir.

Mezunumuz White&Case isimli Amerika Birleşik Devletleri merkezli uluslararası bir hukuk firmasının Türkiye Rekabet Hukuku biriminin yöneticiliğini yapmaktadır. Kendisini kutlar ve başarılarının artarak devam etmesini dileriz.

2014 mezunumuz Arda Tunçel, Ankara Büklüm Sokak 43/B adresinde Cozy Drinks&Clothes isimli mekanında kahvenizi içerken bir yandan Echo şarkılarını dinlemek bir yandan da TAClilere özel fiyatlarla vintage ürünleri incelemek için sizleri bekliyor. Mezunumuzu tebrik eder, sağlıklı ve mutlu günler dileriz.

1969 mezunumuz Oğuz Aydemir, Asya'nın Nobel'i olarak da tarif edilen "Uluslararası Gusi Barış Ödülünü" İstanbul'da alacak. Pandemi nedeniyle Manila-Filipinler'de gerçekleştirilemeyen töreni İstanbul'da yapmaya karar veren Gusi Barış Ödülü Vakfı, ödülleri sahiplerine 24 Kasım tarihinde takdim edecek. Gusi Barış Ödülü, çeşitli alanlarda küresel barışa ve ilerlemeye katkıda bulunan kişi ve kuruluşlara verilmektedir. Filipinler'de Kasım ayının dördüncü Çarşamba günü de "Gusi Barış Ödülü Uluslararası Dostluk Günü" olarak kutlanmaktadır. Ülkemizden bu ödülü alanlar arasında Nasuh Mahruki ve Doç.Dr. Burak Küntay bulunmaktadır. Mezunumuzu kutlar, barışa olan katkılarının devamını dileriz.

TAC'04 Ömer Cerrahoğlu ve Ayten Cerrahoğlu'nun Eliz ismini verdikleri kızları dünyaya geldi. Tebrik eder, sağlıklı ve mutlu bir yaşam dileriz.

Neden aidat vermeliyim?

TAC
Mezunlar Derneği

Sevgili TAC,
Aidat bağışları Dernek faaliyetlerini yürütebilmemiz için gereken en önemli güç kaynağıdır. Şimdiki ve gelecekteki hizmetlerimizin temel kaynağı aidatlardır.

2021 YILI AİDATIMIZ

Aidat 350 TL + Üniversite Bursu 75 TL olarak belirlenmiştir.

TAC MEZUNLAR CEMİYETİ 1982 YILINDAKİ 2. KURULUŞU

Yazan: Aydın İzgialp '77

TAC Mezunlar Cemiyeti'nin 12 Eylül'de kapatılmasından sonraki dönemde tekrar kuruluşu, rahmetli Güner Baykal Ağabeyimizin girişimiyle gerçekleşmiştir.

Birçok mezunumuzun hatırlayabileceği gibi 12 Eylül 1980 askeri darbesinden sonra bütün dernekler kapatılmıştı. Yaklaşık iki sene sonra Türkiye'de bir kısım derneklerin açılmasına izin verildi ve bu dernekler, yeni bir kanun/yönetmelik çerçevesinde tekrar açıldı.

TAC Mezunlar Cemiyeti olarak yeni tüzük, Güner Ağabey tarafından hazırlandı. 1982 yılında, okulun tatilde olduğu bir hafta sonu yeni kuruluşumuz ve ilk genel kurulumuz, hükümet komiseri nezaretinde yapıldı.

Ben o zamanlar Güner Ağabey ile yeni tanışmıştım; bana genel kurul toplantısı olacağını söylediğini ve katılmamı istediğini hatırlıyorum. Yüksek öğrenimimi yeni tamamlamıştım ve askere gitmek üzere bekliyordum.

O zamanki baba evim, okulun Misakı Milli tarafında olduğundan okula ulaşmam çok kolaydı ve birçok gelişmeden haberdar olabiliyordum; müdürümüz de yanlış hatırlamıyorsam hâlen Mr. Robeson idi ve birçok öğretmen, öğretmenliği yapmıştı.

Mr. Robeson'ın da desteği ile yapılan bu dernek toplantısı, çok az mezunumuzun katılımı ile gerçekleşmişti. Yaklaşık 15-16 kişiydik ve çoğunluğu sağlamak için hükümet komiserinden zaman istemiş, telefonla yakındaki birkaç mezunumuzu arayarak sayıyı tamamlamaya çalışmış ve bunda da başarılı olmuştuk. Derneğin kuruluş dilekçesine beş kişi imza atmıştık. Bu beş mezun, o zaman hazırlanarak Dernekler Masası'na verilmiş olan tüzüğümüzde de yer almaktadır.

Bu mezunlar Muvaffak Kavrar '52, Güner Baykal '58, Abdullah Küçük '58, Hüseyin Sun-

gur '74 ve ben Aydın İzgialp '77 idi. İlk genel kurulda bu beş kişi yönetim kurulunu da oluşturdu ve başkanlığa Güner Ağabey getirildi. Buradaki enteresan noktalardan biri de ilk defa 1959 yılında kurulan derneğimizin o zamanki kurucuları arasında da yine Muvaffak Ağabeyimizin olmasıdır.

Kuruluş dilekçesini ve genel kurul tutanaklarını Tarsus Emniyet Müdürlüğü Dernekler Masası'na vererek kuruluşu gerçekleştirmiş olduk. 12 Eylül'de kapatılmış olan derneğimizin yeni kanun/yönetmelik çerçevesinde resmi 2. kuruluşu bu şekilde oldu.

Tam kuruluş tarihi dernek kayıtlarından elde edilebilir, bende daktilo ile yazılmış orijinal bir tüzük kopyası mevcut idi ve o tüzüğü de Dernek Müzesi'nde saklanmak üzere 8-10 yıl evvel derneğimize teslim ettiğimi hatırlıyorum.

Şimdiki alışkanlıklar o yıllarda başladı

Yönetim toplantıları sonrası yemek yeme alışkanlıkları o yıllarda başlamıştı ve Güner Ağabey, o gün hepimizi eski hal yolunda külbastısı meşhur olan Ünalılar Kebap Salonu'na götürmüştü idi.

Derneğin ilk faaliyetleri Mersin, Adana ve Tarsus'ta yemekli geceler düzenlemek oldu. Daha sonra İstanbul ve Mersin şubelerini açtık ve "lokaller dönemi" diyebileceğimiz bir döneme girdik.

Adı daha sonra değişecek olan ve Alma Mater'den (Benim Okulum) esinlenmiş olan News Letter isimli yayın, 1984-1985 yıllarında okulun ve bir velinin des-

Derneğin ilk faaliyetleri Mersin, Adana ve Tarsus'ta yemekli geceler düzenlemek oldu

teğiyle birkaç yaprak şeklinde arada sırada çıkarılmakta idi. Frances Melling adlı öğretmenin, Serdar Kutsal '81'i ve beni işin içerisine katmasıyla yayını daha düzenli bir hâle geldi ve bugün, elimize üç ayda bir ulaşan ve Akar Ağabey'in isim babalığını yaptığı BizLetter olarak yayınlanmaya başladı.

Derneğimizin bugünlere gelebilmesi vizyonunu da o zamanlar Güner Ağabey ile şöyle belirlemiştik:

"Genel kurullara 15-16 kişilik katılımdan, yönetime girmek için yarışan bir dernek hâline gelebilmek."

Ne mutlu ki 38 senede derneğimiz çok gelişti ve bu vizyonumuz gerçekleşti!

1987 yılı Eylül ayında açtığımız Mersin Mezunlar Lokali'nde herkesin evde yaptırdığı yemeklerle başlayan ve ilk adı "home-made" olan hafta sonu cuma akşamları toplanma partileri, daha sonra okuldaki yönetim kurulu toplantılarını da içine alarak devam etti ve nihayetinde Homecoming'e evrildi. Mersin, Tarsus ve Adana'dan lokalin açılışına katkı veren birçok mezunumuz oldu. Ancak burada Gültekin Algan,

Mustafa Cömert '67, Jozef Atat, Kostantin Aleksoğlu, Ersin Şendoğan ve Serdar Kutsal isimli mezunlarımızı anmadan geçemeyeceğim. Ayrıca Ömer Sabancı '78'in bir sabah saat 7'de bana SASA'da randevu vermesini hiç unutmuyorum! Kendisinden talep ettiğimiz; lokal için gereken halı, perde ve masa örtüsü ihtiyacımızın tamamını karşılamıştı.

"Genel kurullara 15-16 kişilik katılımdan, yönetime girmek için yarışan bir dernek hâline gelebilmek" vizyonumuz gerçek oldu.

TAC 63, 600 TUĞLAYI TAMAMLAYIP İPİ GÖĞÜSLEYEN İLK DÖNEM OLDU!

TAC VAR OLDUKÇA, TAC '63 TUĞLA BURSU İLE OKUYAN BİR ÖĞRENCİ OLACAK TAC'DE

Yukarıda TAC '63 mensuplarını sembolik bir Kartal resmi içine yerleştirilmiş olarak görüyorsunuz. Neden Kartal? Bunun bugüne kadar tam olarak dillendirilmemiş bir hikâyesi var.

1963 yılında, TAC '63 yatılı son sınıf öğrencileri, yatakhane sorumlu öğretmeninin, uygun bulmadıkları bir davranışını protesto ediyorlar.

Okul idaresi, öğrencilerin bu davranışının

TAC 63 IS THE FIRST CLASS TO REACH AND GO BEYOND THE 600 BRICK LEVEL

THERE WILL BE A STUDENT IN TAC, WITH A TAC '63 SCHOLARSHIP, FOREVER

Above, are the pictures of the Class of 1963, embedded within an eagle.

Why an eagle?

The answer is in the story you will find below, which has not been told in full, until now.

In 1963, the boarding students in their senior year, were in disagreement with a particular behavior of a teacher who at the same time was responsible for their dormitory. They expected an apo-

logy and protested when this did not happen.

The TAC Administration preferred to douse this protest without going into the reasons behind it.

TAC '63 senior boarders continued their protest. They were aware of the risks of such undisciplined action but, expected either an apology or to be asked "why?" they were protesting. There was no apology, nor was the "why?" question asked in the Disciplinary Committee. All protesting senior boarders were punished with temporary suspension from school.

By tradition, TAC '63 seniors did not complain, and accepted this punishment although they were sure of it being unfair.

Meanwhile, the remaining classes were aware of what was going on, the unfair treatment the senior boarders received, and were quietly following the developments, in TAC tradition.

After the seniors left the school for their temporary suspension, under the leadership of lycée 2 students, the remaining student body except for the Prep Class, organized a "quiet protest march", the first of its kind in Turkey, along the main Street of Tarsus, all the way to the Statue of Atatürk, where a black wreath of protest was placed.

The below picture, which appeared in the local and national media at the time, is not only a valuable memory from this march. It also clearly indicates the superiority of education, and more importantly how "democracy" was a way of life, in TAC.

The student body, by TAC tradition, stood up to their beliefs, aware their protest was not approved by the administration, expected to be asked as to why and against what they were protesting. Despite the placards they carried during their quiet protest march, the administration continued to prefer to douse this event as well, without going into the reasons.

Yerel ve ulusal basında da yer alan aşağıdaki fotoğraf, bu yürüyüşle ilgili kıymetli bir anı olmanın ötesinde, TAC eğitiminin ne kadar farklı ve ne kadar özel olduğunu, TAC öğrencilerinin demokrasiyi nasıl da özümsemiş olduklarını gösteriyor.

logy and protested when this did not happen.

The TAC Administration preferred to douse this protest without going into the reasons behind it.

TAC '63 senior boarders continued their protest. They were aware of the risks of such undisciplined action but, expected either an apology or to be asked "why?" they were protesting. There was no apology, nor was the "why?" question asked in the Disciplinary Committee. All protesting senior boarders were punished with temporary suspension from school.

By tradition, TAC '63 seniors did not complain, and accepted this punishment although they were sure of it being unfair.

Meanwhile, the remaining classes were aware of what was going on, the unfair treatment the senior boarders received, and were quietly following the developments, in TAC tradition.

After the seniors left the school for their temporary suspension, under the leadership of lycée 2 students, the remaining student body except for the Prep Class, organized a "quiet protest march", the first of its kind in Turkey, along the main Street of Tarsus, all the way to the Statue of Atatürk, where a black wreath of protest was placed.

The below picture, which appeared in the local and national media at the time, is not only a valuable memory from this march. It also clearly indicates the superiority of education, and more importantly how "democracy" was a way of life, in TAC.

The student body, by TAC tradition, stood up to their beliefs, aware their protest was not approved by the administration, expected to be asked as to why and against what they were protesting. Despite the placards they carried during their quiet protest march, the administration continued to prefer to douse this event as well, without going into the reasons.

The student body, by TAC tradition, stood up to their beliefs, aware their protest was not approved by the administration, expected to be asked as to why and against what they were protesting. Despite the placards they carried during their quiet protest march, the administration continued to prefer to douse this event as well, without going into the reasons.

administration, expected to be asked as to why and against what they were protesting. Despite the placards they carried during their quiet protest march, the administration continued to prefer to douse this event as well, without going into the reasons.

Cezalarını çekip dönen Lise son sınıf öğrencileri bir durum değerlendirmesi yapıyorlar ve o tarih itibarı ile bütün sosyal faaliyetlerden çekildiklerini deklare ediyorlar. Bunun neticesinde, TAC'nin normal olarak katıldığı liseler arası sportif ve sosyal faaliyetlere, okul içi sportif ve sosyal faaliyetlere katılmayan TAC '63 için geleneksel yıllık da yapılmıyor, diploma töreni de düzenlenmiyor. Vazgeçilen bütün bu hakların, aslında ne kadar değerli anlamlar taşıdıklarını burada yinelemenin bir anlamı yok tabii.

TAC'nin 75. yıl kutlamaları bu nedenle bir yıl erteleniyor. Tüm TAC öğrencileri ise, TAC duyarlılığı ile bu konuda sessizliklerini koruyor. Özellikle de olayların içinde olmamalarına rağmen yatılı olmayan Lise son sınıf öğrencileri de mutlak desteklerini esirgemiyorlar. Anneler, babalar, aileler; çocuklarının diploma töreninde bulunup paylaşacakları sevinç ve gururdan mahrum kalıyorlar.

TAC '63 diplomalarını alamamış olmakla kalmıyor; yurt dışındaki üniversitelere başvuran birkaç arkadaşımız, sicillerindeki ceza yüzünden kabul edilmiyorlar o üniversitelere.

TAC '63 dayanışması hiç eksilmeden sürüyor. 2000 yılında, bütün bunları hiç hak etmemiş yatılı olmayan arkadaşlarının girişimi ile bir Diploma Töreni düzenleniyor TAC '63 için. 37 sene sonra, TAC 2000

mezunları ile katıldıkları törende, TAC '63'e, geçmişte yapılan bir çocukluktan dem vurulup bütün bunları unutmama zamanının geldiği söyleniyor.

Yukarıda gördüğünüz fotoğraf o gün çekiliyor. Bizlere, sosyal sorumluluk bilincini okul günlerimizde vermiş olan, hep arkamızda ve yanımızda olan ve çok yakın bir geçmişte kaybettiğimiz, edebiyat öğretmenimiz Haydar Gö-

After the seniors returned from their suspension, they convened to review the situation with their day student friends, who, throughout the ordeal stood with them in total solidarity. The outcome was somewhat dramatic. TAC '63 decided to withdraw from all social activities. As a result, TAC '63 did not participate in the school and interschool sports, social competitions, and activities until the end of the year. Following this decision, the yearly banner was not printed, and neither Commencement nor Graduation Ceremonies were organized. The meaning and value of everything TAC '63 sacrificed, are hardly questionable.

The 75th Anniversary of TAC was postponed to 1964. The student body maintained their solidarity and kept silent as they complied with the decision of the seniors. Particularly the day students who had no relation whatsoever with the events at the school, provided their full support.

It was difficult for the parents and families to understand this attitude on the part of the administration, which kept them from the well-deserved pride, and joy they would have felt during the Graduation Ceremony of their sons.

TAC '63 students were officially but quietly graduated.

TAC '63 solidarity kept getting stronger over the years. Eventually, in the year 2000, with the initiative of their day

student friends who had nothing to do with events of 1963, a Graduation Ceremony was organized for TAC '63 by the Administration, together with the TAC 2000 Graduates, 37 years after their graduation. Statements were made referring to some childish events in the past, during this ceremony.

The above picture was taken before this Graduation Ceremony. The Turkish Literature teacher Haydar Göfer who had given them their sense of social

fer de aramızda. Sessizce alıyoruz bize verilen sertifikaları, ama kazandığımız tüm değerleri bize veren, gerçeklerin arkasında durmayı bize öğreten TAC'den beklediğimiz bu değil.

TAC Mezunlar Derneği'nin 2006 yılında yarattığı "Bir Tuğla da Sen Koy" projesini fırsat biliyor TAC '63. Okullarına olan inançlarını, güvenlerini hiçbir zaman kaybetmeden, uğramış olduklarını düşündükleri bir haksızlığın, bütün bu kazanımları silemeyeceğinin bilinci içinde, boyları ölçüsünde sahip çıkıyorlar projeye. Kendi içlerinde büyüklü küçüklü kampanyalar düzenliyorlar; yol boyu kaybettikleri 16 arkadaşları adına, eşleri, çocukları, torunları adına, istedikten sonra bulunabilecek her türlü fırsatta, üçe beşe, verene veremeyene bakmayarak yol alıp sonunda 600 tuğlayı tamamlamakla kalmıyor, bu sayının üzerine de çıkıyorlar. Bu da TAC '63'ün, TAC'ye desteğini sürdürmeye devam edeceğinin bir göstergesi.

TAC var oldukça, bir TAC '63 tuğla bursiyeri okuyacak TAC'de.

Dileğimiz, yukarıda resimlenen eylemde yer alan, başta TAC '64, '65, '66, '67 ve '68 dönemleri olmak üzere bütün dönemlerin, aynı şekilde bu projeye sahip çıkmaları ve TAC var oldukça, dönem olarak TAC'de bir öğrenci bulundurma hedefine kilitlenmeleri.

Bu güç yeterince büyüdüğünde, TAC eğitim seviyesi yükselerek güçlenecek, başarılı öğrenciler için bir cazibe merkezi hâline gelecek. TAC güçlendikçe, mezunların dayanışması da Mezunlar Derneğimiz de ve tabii ki SEV Vakfımız da güçlenecek.

Yukarıdaki Kartal ise, TAC '63'ün gerçeklerin arkasında sergilediği onurlu duruşun bir simgesidir.

TAC '63

Not: "Kartal" anılan dönemde, TAC '63 mezunlarından Emekli Büyükelçi Ercan Özer tarafından tasarlanmıştır.

responsibility during their school days but has recently passed away, was among TAC '63, as he had always been.

TAC '63 quietly accepted the certificates given to them in disillusion, as this was not what they expected. After all, TAC thought them to stand behind the truth, and made them the men they were.

Finally, TAC '63 found the opportunity with the "A Brick for Stickler" Project, developed by the TAC Alumni Association to show their solidarity. Never having lost their confidence and belief in TAC, despite the punishment they received in 1963 and still believing that it was unfair, they took the initiative to donate within their means, and got bricks in the names of their friends they have lost over the years, in the name of their wives, children, grandchildren, in the name of whatever excuse they found regardless of who paid how much, and finally not only reached, but surpassed the 600 brick barrier set by the TAC Alumni Association, so as to indicate, their support to TAC will continue.

There will be a student in TAC, with a TAC '63 scholarship forever.

TAC '63 hopes that, all TAC alumni, together with the graduates of the years '64, '65, '66, '67, and '68 who took part in the march photographed above, will continue to promote the "A Brick for Stickler" Project and commit themselves in their names to support students of TAC forever.

Such commitment will strengthen TAC, improve its academic standing, and attract successful students from all over Turkey.

TAC will thus be strengthened, so will the solidarity in the Alumni Association and, of course, the SEV Foundation as the owner of TAC.

The Eagle above represents the dignified stance of TAC '63 in support of the truth.

TAC '63

Note: The "Eagle" was designed at the time by Ercan Özer, a member of TAC '63, who is now a retired ambassador.

'64 Faruk Bozbey '61 Ünlü Bozbey '68 Tarık Bozbey '89 Durul Bozbey

TAC'LI BOZBEYLER "Bir Aile Geleneği"

1930'lu yıllarda Silifke'nin Taşucu Limanı'ndan Kıbrıs, Beyrut ve Pire (Atina) gibi yabancı ülke şehirlerine mal gönderen ve yabancı iş adamları ile yakın ticari ilişki içerisinde olan babamız Rasim Bozbey, yaşadığı yabancı dil eksikliğinin de tesiri ile olacak, Bozbey ailesinin eğitim anlayışıyla bizleri Talas Amerikan Koleji'ne gönderdi.

67 yıl önce, yani 1954 yılında, ağabeyim Ünlü Bozbey'in Talas Amerikan Ortaokulu'nda başlayan kolej serüveni; 1957 yılında onun son sınıf olduğu dönemde, benim okula hazırlık sınıfından başlamam ve ağabeyimin 1958 yılında mezuniyeti ile sürdü. 1960 yılında, kardeşim Tarık Bozbey'in Talas Amerikan Ortaokulu'na girişi ve benim TAO '61 mezunu ol-

mamla Talas'ta Bozbey nesli devam etti.

Üçümüz de Talas'tan sonra Tarsus Amerikan Koleji'nde eğitime devam ettik. Sırası ile Ünlü Bozbey '61, ben '64 ve kardeşim Tarık Bozbey '68 mezunu olduk.

"Çocuklarımızı da Tarsus Amerikan Koleji'nde eğitime" fikrinin devamı ile ağabeyim Ulvi Bozbey'in oğlu Durul Bozbey TAC '89, kızım Aslı Bozbey TAC '92, oğlum Kerem Bozbey TAC '96, kardeşim Tarık Bozbey'in oğlu Emir Bozbey TAC '99 ve Ali Bozbey ağabeyimin torunu Nuran Sabah Tarsus SEV İlköğretim Okulu 2000 mezunu olarak, Tarsus-TAC SEV okullarında öğrenim gördüler, aile geleneğini uzun yıllar sürdürdüler.

Bozbey ailesinin 8 ferdi, SEV okullarında eğitim görmenin mutluluğuna erişti.

Ne mutlu bizlere ki TAC kültürü ile hayata hazırlandık ve hepimiz yurtsever, çağdaş, Atatürkçü ve uluslararası alanda kültürlü bireyler olduk.

Bizden öncekilere saygı, bizden sonraki nesillere sevgilerimle..

Faruk BOZBEY TAC '64

1980'LERE ÖZLEM

Erdoğan Kaynak '63

1980'li yıllarda TAC'de TÜBİTAK heyecanı yaşanırdı. Matematikte, fizikte, kimyada ve biyolojide öğrenciler arasında ekipler oluşturulur ve sınava hazırlık çalışmaları başlatılırdı. Öğretmenleri Lynda Bakkaloğlu, Sami Işıksal, Ahmet Halil ve benim rehberliğinde yürütülürdü bu çalışmalar.

Akdeniz bölgesinin tüm liselerinin aday olduğu bu yazılı sınavlar oldukça zorlayıcı sorularla öğrencileri terletirdi. TAC olarak iddiahydık. Öğrencilerimiz ve öğretmenleri Millî Eğitim Bakanlığınca düzenlenen takdir belgelerini alır, bizler de mutlu olurduk. Ancak TÜBİTAK kurumu güvenilirliğini kaybedince bu yarışmalara katılmama kararı aldık.

2004 yılında Millî Eğitim Bakanlığınca düzenlenen Türkiye Liseler Arası Proje Yarışması'na katıldık Yunus Taşlıel ('04) ve Mehmet Topal ('04) ile. Proje "zey-

tin çekirdeğinden değerli kimyasallar eldesi" idi. İstanbul'da Fatih Koleji'nde sergilendi projeler. Projemiz, düzenlenen törende Mansiyon Belgesi ile ödüllendirildi onca lise arasından.

O günleri andıkça hâlâ heyecanlanır, o günlerin heyecanını yeniden yaşarım.

Ahmet Halil öğretmenimizi sonsuzluğa gönderdik. Sami Işıksal, Lynda Bakkaloğlu ve ben emekli olduk. Bayan Lynda, İngiltere'de geçiyor emekliliğini.

Rica ettim birkaç satırla sizlere kendinden bahsetmesini. Sağ olsun beni kırmadı.

Lynda Bakkaloğlu

I live in a small village in North Wales, UK. Fatma and Mehmet are both in the UK. Fatma is a Consultant Radiologist and Mehmet is a Computer Engineer currently working for Amazon - running a cloud.

EMEK, EN YÜCE DEĞERDİR

Yazan: Engin Ünsal TAC '55

İnsanlar, yaşamlarını sürdürebilmek için çalışmak ve gelir elde etmek zorundadır. Bugün ülkemizde geçimini emeği karşılığı sağlayan 25 milyon insan var. Bunlar işçi, memur ve esnaftır.

Esnaf kendi nam ve hesabına çalışır. Memur devlet erkini temsil eder ve kamunun çıkarları için çalışır. İşçi ise bir işverene emeğini kiralayarak işverenin hesabına çalışır. Bunlar, sayısal olarak çok büyük bir toplum kesimini oluşturur. Bugün ülkemizde geçimini emeği ile sağlayan yaklaşık 15 milyon insan bulunmaktadır. Öte yandan iş arayıp da bulamayan yaklaşık 6 milyon insan mevcuttur.

Emeğini arz eden, kiralamak isteyen insanın karşısında bir işveren vardır. İşveren, işçi karşısında güçlü olan aktördür ve buyurgandır; çalışma koşullarını o belirler ve bu koşulları kabul edeni istihdam eder.

Buharın üretim çarklarını çevirmeye başladığı, başka bir deyişle sanayi devrinin başladığı 1800'lü yıllardan bu ya-

na sermaye ve emek arasında sürekli çekişme yaşanmıştır. Sermaye karşısında zayıf olan işçinin, toplum düzenini ve sosyal adaleti sağlamak için, devletler çalışma yaşamını yasalarla düzenlemek zorunda kalmıştır. Bu yasaların amacı, güçlü işverene karşı güçsüz emekçiyi korumaktır. Bu nedenle çıkarılan İş Yasaları, Sendika Yasaları, Sosyal Güvenlik Yasaları, İşyeri Sağlığı ve Güvenliği yasalarının amacı; emekçilere onurla sürdürecekleri bir yaşam sağlamak olmuştur.

Emeği sömürmek insanların doğasında vardır

Emeği sömürmek insanların doğasında vardır. İşveren üretim maliyetlerini mümkün olduğunca düşük tutarak kâr etmek ister. Bu gerçeğin karşısında eğer devlet müdahale etmez, emeği ve emekçiyi koruyan yasalar çıkarılmazsa toplumsal patlamalar kaçınılmaz olur. Bu yasalar kaynaklı tencerenin kapağı gibidir. Kapağı kaldırır bu-

harı salarsanız tencerenin patlamasını önlersiniz. Eğer kapağı kaldırmazsanız tencerenin patlaması kaçınılmazdır. Yasalar toplumda barışı ve huzuru sağlamak için vardır. Çalışma yasaları da çalışma yaşamında barışı sağlamak ve insanın insanı ezmemesi, sömürmemesi için vardır.

BizLetter'ın önceki sayısında Tarsus mezunu, değerli hocamız Erdoğan Kaynak, Tarsus Koleji'nde yaşanmış bir sendikalaşma olayını yazmıştı. Sendika emekçiler için çok önemlidir çünkü değişen ekonomik koşullar karşısında işe girerken yaptığı iş sözleşmesinin koşulları zaman içinde yetersiz kalabilir ve işçi, ciddi bir geçim sıkıntısı içine düşer. İşte sendika, iş sözleşmesine ve yasalara rağmen korunamayan emeği yüceltmek için çok önemli bir kuruluştur. Bugün üzümlere belirtelim ki işçi olarak çalışanların ancak 1,5 milyonu, yani ancak %10'u bir sendikanın şemsiyesi ve güvencesi altındadır. Bugün işçilerin %70'i

asgari ücretle yani ayda 2825 TL ile geçinmek zorundadır. Sebebi sendika kapsamında olmamasıdır. Bu durumun sürüp gitmesinden, artan ve dayanılmaz hayat pahalılığı karşısında sosyal patlamalara neden olmasından ciddi olarak korkulmaktadır.

SEV'de "sömürme" sözcüğü yaşam alanı bulamaz

SEV kapsamındaki okullarda bugün ülkenin en iyi eğitimi verilmektedir. Mezunlarımızın her alanda önemle yerlere gelmesi ve bu ülkeyi daha da yüceltme sürecine katkıda bulunmaları hepimizin kıvanç kaynağıdır. İyi ve nitelikli eğitimin yanında SEV yüzlerce işçi istihdam ederek ülkenin refah düzeyine katkıda bulunmaktadır. Tüm mezunlarımız insan haklarına saygı düşüncesi ile eğitilmişlerdir. SEV'in yöneticilerinin bu konuda duyarlı olduğunun tanığıyım. SEV'de "sömürme" sözcüğü yaşam alanı bulamaz. Ancak bunun yeterli olduğunu sanmıyorum, zira çalışanların karşılaşılabileceği sorunlar mutlaka vardır ve bu sorunların çözülmesinde yönetim yetersiz kalabilir. Bunu önlemek adına SEV çalışanlarının sendikalı olmaya özendirilmesi çok önemli ve bu, SEV'e yakışan bir davranış olur.

Bu yazıyı, Erdoğan Kaynak hocanın yazdığı yazı ile bu çok önemli konuyu hatırlatması üzerine kaleme aldım. SEV çalışanlarının bir sendika çatısı altında toplanmaları ülkedeki diğer okullar için de örnek olur ve SEV başarılarına bir yenisini daha ekler. Umarım bu konuda tartışılır ve emek dünyasına çok önemli bir SEV katkısı açılır.

**SEV
çalışanlarının
bir sendika çatısı
altında toplanmaları
ülkedeki diğer okullar
için de örnek olur ve
SEV başarılarına
bir yenisini daha
ekler.**

TAC
Mezunlar Derneği

HOŞ GELDİNİZ YENİ MEZUN KARDEŞLERİMİZ!

Sevgili TAC 2021 Mezunları,
Çok zor bir öğretim dönemini, güzelim TAC kampüsünden büyük ölçüde uzak kalarak geçirdiğiniz bir lise son dönemini tamamlayarak TAC Mezunu olma onuruna sahip oldunuz.

TAC Mezunu olur olmaz, hissettiğiniz üzere tüm camia sizi sevgiyle bağrına bastı. Çünkü sizler bu camianın geleceğisiniz ve hepimizin mutlulukla takip ettiği kardeşlerimizsiniz.

Artık TAC Mezunlar Derneği'nin birer üyesi olarak da aramızdasınız.

Önünüzdeki günlerin sizlere sağlık ve mutluluk getirmesini, iyi zamanlarınızda coşkuyu ve sevgiyi, olmasını dilemediğimiz kötü zamanlarınız olursa, dayanışmayı ve paylaşmayı artırarak yaşamınıza devam etmenizi diliyoruz.

Bundan sonra sizlerin de bu camiaya yeri geldiğinde hizmet edeceğiniz, yeri geldiğinde destek alacağınız günler hepimizi bekliyor. Dileriz ki beraberliğimiz uzun ve sağlıklı yıllar boyunca sürsün.

Hoş geldiniz yeni mezun kardeşlerimiz!

TAC Mezunlar Derneği

ARTIK TAC'Yİ HAYATIMIZIN HER ALANINDA DENEYİMLEYECEĞİZ

Değerli ağabeylerimiz ve ablalarımız, TAC '21 mezunları olarak beş yıllık güzel bir maceranın sonuna gelmiş bulunmaktayız. İyisiyle, kötüsüyle deneyimlediğimiz bu serüvenin ardından mezunlarımız arasına katılacağımız için hepimiz çok heyecanlı ve mutluyuz.

İşin aslı, geride bıraktığımız TAC hayatımızı "bitmiş" olarak tanımlamak doğru olmaz. Bu süreç, çok daha büyük bir şeyin parçası hâline gelmemize olanak sağlayan bir basamak. Bunun ötesinde ise, içerisinde bulunduğumuz eşsiz sistemi tanımamızı, adım adım bu aileye katılmamızı sağlayan bir yol gösterici. Dolayısı ile hepimiz TAC hayatımız bağlamında yeni bir evreye geçtiğimizin farkındayız ve bu durumdan gurur duyuyoruz.

Her şeyden önce, bize bu sistemi ve aileyi sevdiren, bu yolculukta bize yol gösteren bütün ağabey ve ablalarımıza teşekkür etmek istiyoruz. Bizlere her açıdan destek veren ve TAC ailesinin birer üyesi olarak olgunlaşmamıza yardımcı olan mezunlarımızın arasına katılmak, birer "TAC Mezunu" hâline gelmek anla-

tılamayacak kadar mutluluk verici.

Öte yandan, artık TAC deneyimini okul sınırları içerisinde yaşayamayacak olma fikri, Stickler'ın gölgesinde ağabeylerimiz, ablalarımız ya da kardeşlerimiz ile sohbet edip güzel okulumuzun keyfini çıkaramayacak olma düşüncesi hepimizi üzmeye yetiyor. Ancak birçok mezunumuzun da söylediği üzere, artık TAC'yi yalnızca okulda deneyimlemek yerine hayatımızın bir parçası olarak deneyimleyebileceğimiz gerçeği, bu hüznü büyük ölçüde dindiriyor. Çünkü TAC '21 dönemi olarak her ne kadar farklı şehirlere ya da ülkelere dağılmış olsak da TAC ailesinin tüm sınırların ötesinde bir topluluk olduğunu hepimiz çok iyi biliyoruz.

Bu sözler eşliğinde sizlere iyi birer kardeş, gelecekte aramıza katılacak kardeşlerimize ise iyi birer ağabey-abla olabilmeyi umuyor; bir kez daha aramıza katılacak olmanın verdiği mutluluğu vurgulamak istiyoruz.

Saygılarımızla,

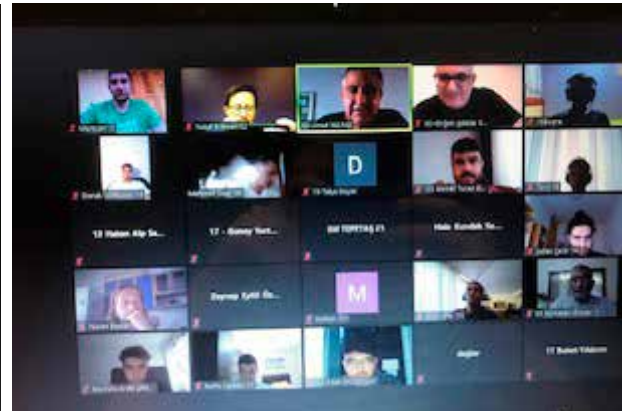
TAC '21

Kıdemli Mezunlar, Yeni Mezunların Sorularını Yanıtladı

Temmuz ayı sonunda, üniversite sınav sonuçlarının belli olmasından birkaç gün sonra TAC Mezunlar Derneği olarak bir Zoom etkinliği gerçekleştirildi. 1 Ağustos Pazar günü yapılan bu etkinlikte 2021 mezunlarına “hoş geldiniz” denilerek dernek ile ilgili bilgilendirme yapıldı. Ayrıca Mezunlar Derneği “Üniversite Bursları” ve başvuru şekilleri hakkında bilgi verildi.

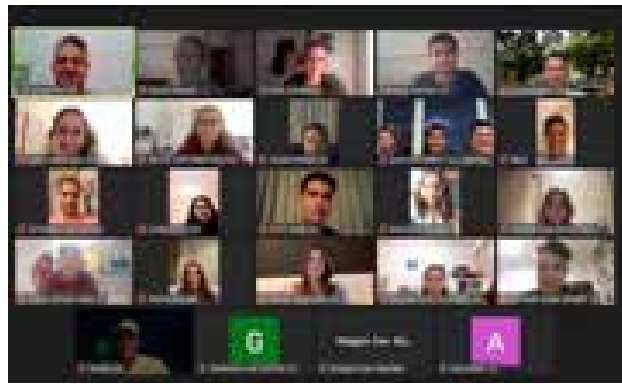
Etkinliğin devamında Türkiye’de üniversite tercihiinde bulunacak yeni mezunlar için “Ulusal Üniversiteler” oturumu yapıldı. Türkiye’nin çeşitli üniver-

sitelerinde okumakta olan veya mezun olmuş TAC mezunu ağabey ve ablalar hem kendi üniversitelerinden hem de yaşadıkları şehirlerden bahsettiler. İş hayatına atılmış olanlar da mesleklerinden söz ettiler. Yeni mezun kardeşlerinin konuyla ilgili tüm sorularını cevaplamaya çalıştılar. Bunun yanı sıra konunun uzmanı olan mezunlarımız üniversite tercihiinde dikkat edilmesi gereken hususları, iyi bir tercih listesinin nasıl hazırlanması gerektiği ile ilgili bilgileri yeni mezunlara aktardı. 2021 mezunlarımız da bu bilgiler ışığında üniversite tercihlerini yaptılar.

Öte yandan 18 Ağustos Çarşamba günü, TAC Mezunlar Derneği tarafından, 2021 döneminden yurt dışında okuyacak mezunlarımız için de bir Zoom oturumu düzenlendi. Öncelikle “Mezunlar Derneği’ne hoş geldiniz” denilerek genel bilgiler verildi. Bu oturumda da hem ulusal sistemden hem de IB programından mezun olup yurt dışında bir üniversiteye yerleşen yeni mezunlarımız, gidecekleri şehirler ve üniversiteler hakkında bilgi edinme fırsatı buldular. Özellikle Hollanda, İtalya, Almanya, İngiltere ve Kanada’da okumakta olan mezun abla ve ağabeyleriyle tanışıp gidecekleri ülkeler, şehirler ve üniversiteler hakkında bilgi aldılar. Tüm sorularına cevap bulan 2021 mezunları, gidecekleri ülkedeki mezunların irtibat

bilgilerini alarak ve TAC Avrupa WhatsApp grubuna dahil olarak hayat boyu devam edecek rehberlik ve kardeşlik bağlarını kurmuş oldular.

Değerli Mezunlarımız,

Sizlere 29 Mayıs Cumartesi 20.30’da İstanbul Şube-Kariyer & Eğitim Komitesi tarafından düzenlenen “Veri Biliminin Dünü, Bugünü, Geleceği” adlı oturumumuzdan bahsetmek isteriz. Öncelikle eğer katılamadıysanız bir sonraki sefere oturumlarda yer almanızı diler; dinamik sohbetli, hayat

hikâyeleriyle dolu ve kariyer odaklı saatleri hep beraber yaşamak isteriz.

Konuşmacılarımız, veri bilimi sektörünün başarılı isimlerinden, KoçDigital’de Managing Director görevini sürdüren Önder Kaplancık '87 ve SnA Consulting Kurucusu Ömer Nadirler '96 idi. Konuşmacılarımız; veri biliminin tarihçesinden, kullanım alanlarından ve günümüzün vazgeçilmez bir sektörü olduğundan bahsettiler. Veri bilimi analizlerinin gelecekte kaçınılmaz yüksek bir rol oynayacağını belirttiler. Ayrıca konuşmacılarımız, bu yönde kariyer geliştirmek isteyen mezunlarımızı, bu işin oldukça emek ve zaman gerektirdiği noktasında bilgilendirerek uyarılarda bulundular. Konuşmacılarımıza SnA Consulting’te kariyerine Managing Partner olarak devam eden Fatma Kocaoluk '02 da katıldı ve değerli bilgiler aktardı. Kocaoluk kişisel geçmişinden, kariyerinin Homecoming’te nasıl başladığından bahsetti ve mezunlarımıza veri bilimi sektörüne dair “üç altın özelliği” anlattı. Herkes anlatacaklarını bitirdikten sonra seyircilerimiz, işin büyük isimlerine sorularını sordular. Soru ve cevap kısmı bittikten sonra da bu unutulmaz güzel geceyi hep birlikte sonlandırdık.

Dönem Temsilcileri Meclisimiz 4. Toplantısı

29.09.2021

TAC Mezunlar Derneği'nin Dönem Temsilcileri Meclis toplantısı 29.09.2021 tarihinde bir kez daha dijital ortamda gerçekleşti. Toplantıyı bu kez TAC 1969 mezunumuz Mehmet Gür yönetirken, iki genç üyemiz Melikhan Bekir '21 ve Nil Yağmur İlba '18 toplantı yazmanı olarak görev yaptılar.

Oldukça verimli geçen toplantıda dernek sunumu Başkan Mehmet Özel '90 tarafından gerçekleştirilirken, dönem temsilcilerimizin konuşma ve önerileri ile toplantı devam etti. Temsilcilerimizin önerileri Yönetim Kurulu'na ışık tuttu.

Toplantının sonunda, toplantı başkanımız Mehmet Gür değerli bir özet yaptı ve tüm hazirun ile paylaştı.

TAC'liler bir araya gelir de mavra olmaz mı? Top-

lantının yaklaşık iki saat süren resmi bölümünü takiben, ağabey-kardeş sıcaklığı içinde TAC mavrası başladı. Yılmaz Ayata '63 ağabeyimizin dediği gibi "TARSUS-TALAS toplantılarından ayrılmak kolay olmuyor".

Dönem Temsilcileri toplantılarımız her ne kadar tüzüğümüzde yılda iki kez olarak planlanmışsa da bugüne kadar hep daha sık aralıklarla toplandık. Yaklaşık 70 yıllık bir zaman aralığında mezunlarımız bir arada oluyor ve çalışıyor. Ümit ediyoruz ki 2022'de bu toplantıları yüz yüze ve ülkemizin farklı şehirlerinde gerçekleştirmek olanağımız olur.

Toplantıya katılan tüm dönem temsilcilerimize çok teşekkür ederiz.

TAC Mezunlar Derneği

TAC'de Geleneksel Buluşma Sürüyor

Tarihlerden 2 Ekim 2021, Cumartesi. TAC Mezunlar Derneğimiz güzel bir gelenegimizi daha gerçekleştirdi. TAC eğitim kadrosuna yeni katılan öğretmenlerimize Namrun'da, diğer adıyla Çamlıyayla'da yemek verdi. Adana, Tarsus, Mersin, İstanbul ve Ankara'dan gelen şube başkanlarımız ve dernek gönüllülerimiz, yeni gelen öğretmenlerimiz ve okul idarecilerimizle tanışma fırsatı buldu. Çamların altındaki dağ evimizde kendilerini tanıdık ve kaynaştık. Dernek ve şube başkanlarımız Mehmet Özel, Hale Kundak, Aylin Türkmen, Umut Yalnız, Bedia Gücüm, duayenimiz Akar Burduroğlu '63 ve eşi JoAnn de aramızdaydı.

Kemal Tarım dönem arkadaşlarıyla Göcek buluşmasına katıldığı için, Dr. Ali Cerrahoğlu da yeni doğan torununun mutluluğunu paylaşmak için oğlunun yanına gittiğinden bizimle olamadılar.

2000'li yıllarda Dr. Bernard Michell döneminde

Lise Dean olarak çalışan Eric Trujillo, uzun bir ayrılık sonrası okulumuza Superintendent olarak döndü, İngilizce öğretmeni eşi Lisa Seed ile birlikte.

Betül Ablamızın ekibiyle hazırladığı açık büfe müthişti. Teşekkürler.

Başta Eric Trujillo ve Lisa Seed olmak üzere tüm yeni gelen öğretmen meslektaşlarıma "TAC'ye hoş geldiniz" diyor, başarılı ve huzurlu bir çalışma yılı diliyorum.

Ayrıca bu organizasyonu hazırlayan TAC Mezunlar Derneğimize teşekkür ediyoruz.

Erdoğan Hoca'63

Aramıza Hoş Geldiniz Tarsus SEV Öğretmenlerimiz

2021-2022 eğitim öğretim yılında aramıza yeni katılan Tarsus SEV öğretmenlerimiz, mezunlarımız ve İdarecilerimiz TAC yayla evinde 16 Ekim Cumartesi bir araya geldik.

Her yıl gelenek haline gelen buluşmamızda mezunlarımız okullarına olan sevgilerini ve bağlılıklarını anlatırken, yeni gelen öğretmenlerimizde okulla ve Tarsus

ile ilgili izlenimlerini bizlerle paylaştılar.

Davetimize gelerek tanıma şansımız olan öğretmenlerimiz aramıza hoş geldiniz. Hepinize sağlıklı, başarılı ve mutlu günler dileriz.

Sevgi ve Saygılarımızla

TAC Mezunlar Derneği

Haydar Göfer'i Anma Gecesi

9 Haziran 2021

Biz TAC'liler için dünyanın en özel yeri belki de Stickler ve çevresindeki okul bahçesidir. Bu bahçede 1999 yılında, yani geçen yüzyılda dikilmiş bir fidan vardır. Bu fidan, sevgili Hocamız Haydar Göfer'e TAC öğrencileri tarafından hediye edilerek dikilmiş özel bir semboldür.

Sevgili Hocamız Haydar Göfer'in bu dünyadaki yolculuğu, hepimizin bildiği üzere 8 Mayıs 2021 tarihinde, 102 yaşından gün alıp 103. yaşına girdiği yılda, sevgili oğlu, aynı zamanda TAC mezunu Halidun Göfer'in yanında, İstanbul'da sona erdi. Kendisini sonsuzluğa yolcu ettik.

Haydar Bey'in 1948 yılında, o zamanki TAC Müdürü Mr. Woolworth'tan aldığı bir davet üzerine başlayan TAC birlikteliği 27 yıl süresince, edebiyat öğretmenliğinin yanında hayata dair dersler veren bir dost, bir yol gösterici olarak da devam etmişti. Öğrencileri onun aynı zamanda evlatları idi. Kâh sı-

nıfta ders verirken, kâh oditoryumda bir oyun sahnelerken, bazen fotoğraf çekerken gördüğümüz, çok yönlü bir insandı. TAC'deki görevinden emekli olarak ayrıldıktan sonra da ne okuldan koşturdu ne de öğrencilerinden. Sadece ders verdiği, öğretmenliğini yaptığı, şahsen tanıdığı öğrencilerinden değil; tüm genç, kıdemli TAC'lilerden ve TAC'sinden de hiç kopmadı. Tarsus'ta yaşarken her zaman TAC ile birlikte idi. Ta ki 8 Mayıs 2021 gününe kadar.

Hepimizde derin izler bırakarak bu dünyadan ayrılan Sevgili Hocamız Haydar Göfer'i anmak üzere aile bireyleri, öğrencileri ve öğrencisi olmasa bile onu sevenleri ile birlikte ve TAC Mezunlar Derneği ekibi olarak 9 Haziran 2021 akşamı, Mezunlar Derneği dijital platformu üzerinden bir araya geldik. Katılan ağabeylerimiz tarafından güzel anılar, kendisinden alınan dersler, öyküler paylaşıldı. ABD'den İsviçre'ye, ayrıca Türkiye'nin dört bir yanından ve

Erdoğan Kaynak

Faruk Bozbey '64

Uluç Gürkan '64

genci, kıdemlisi her yaştan katılımcılarımız ile Haydar Göfer bir öğretmen, bir eğitici, bir arkadaş, bir baba kimliği ile anıldı. Güzel fotoğrafları paylaşıldı, 100. yaş günü videosunu izledik ve "Haydar Haydar" türküsünü sesinden bir kez daha dinledik.

Haydar Göfer Hocamızı sevgiyle ve rahmetle anıyoruz. Mezunlar Derneği binasındaki TAC Anı Evimizde Haydar Göfer sınıfının yanı sıra, kendisine ait pek çok fotoğraf ve anı objesi de yer almaktadır. TACMEMORİES –Sanal Anı Evimizde ise Haydar Göfer salonunda, kendisinin fotoğraf arşivi ya-

yınlanmaktadır. Öğrencilerini, mesai arkadaşlarını, güzel anıları fotoğraflara döken ve adeta kuşaklar ötesine taşıyan Haydar Göfer öğretmenimiz, bu fotoğraf ve anı objeleri ile de hatıralarımızda olmaya devam edecektir.

Stickler'in gölgesi altında büyümeye devam eden ve Haydar Göfer Hocamıza hediye edilmiş o fidan da artık camiaya emanet edilmiş olan ihtişamlı bir ağaçtır.

Sevgili Hocamız Haydar Göfer'in ruhu şad olsun.

TAC Mezunlar Derneği

HER AYIN 1. GÜNÜNE DİKKAT!

Değerli Mezunlarımız,

Her ayın 1. günü Mezunlar Derneği faaliyetleri ile planlanan etkinliklerini içeren bir e-bülteni, e-postalarınız ve tacalumni@googlegroups.com adresi üzerinden sizlerle paylaşma uygulamasına geçtik. "Geçen ay neler yaptık; önümüzdeki ay hangi etkinlikler planlanıyor?"

O nedenle her ayın 1. günü e-postalarınızda "Alumni BizLetter Alma Mater" e-bültenini kontrol etmenizi diliyoruz ve TAC Mezunlar Derneği etkinliklerinde güzel, sağlıklı ve verimli günlerde buluşmak istiyoruz.

Saygı ve sevgilerimizle,
TAC Mezunlar Derneği
"Okulunun Mezunu, Mezununun Derneği"

Hocalarımızın İsimleri TAC'de Ölümsüzleşti

Efsane hocalarımızı 15 Ekim'de okulumuzda gerçekleştirilen törenle SEV Yönetim kurulu kararı ile camia olarak ölümsüzleştirdik.

Edebiyat Öğretmenimiz Haydar Göfer'in adı Oditoryuma, Basketbol Koçu ve Beden Eğitimi Öğretmenimiz Nejat Güngör'ün ismi ise Spor Salo-

nu'na verildi.

Değerli hocalarımızın önünde bir kere daha saygıyla eğiliyoruz.

Sevgi ve Saygılarımızla
TAC Mezunlar Derneği

Adana'dan Sonbahara Hızlı Giriş!

Adana olarak sonbahara hızlı bir giriş yapalım dedik. Sonra da herkesi şaşırtalım deyip kebab ve rakıda karar kıldık! 30 Eylül'de Onur Kebab'ta bu çok şaşırtıcı organizasyonumuzu hem de "dikey tadım" olarak yaptık. İnciğinden et tava-sına, kebabından tatlısına... Gerisini söylemeyelim okurların da canı ister sonra! Neyse, uzun lafın kı-

sası Yeni Rakı'yı uzun demlemişler, biz uzatmadan içtik; Ustaların Karışımı yapmışlar susuz olmaz dedik karıştırdık içtik; Alâ demişler, zaten oraya gele-ne dek hepimiz pek alâ olmuştuk. Biz çok özlemişiz valla; bunu okuyanlar da bizim kadar özlem duy-duysa bir sonrakine bekliyoruz.

TAC Mezunlar Derneği Adana Subesi Ekibi

Bugün Günlerden KEBANK!

Wow, bugün KEBANK günü!

Ama saat 12:15!

Yine geç kaldım!

Hemen bir WhatsApp mesajı Gözde Ağabeye:

- Abi yoldayım, 15 dakikaya mekândayım!

Kalabalık bir trafik geçişi ardından adresteyim.

O da ne? Katılım müthiş, bana yer yok masada nerdeyse! Selamlaşmaların ardından, muhabbete ve kebabı gömülüyoruz. Zaman hızla akmaya başlıyor.

Evet, bu ayki KEBANK yeni mezun kardeşlerimizin de katılımı ile gerçekten görmeye değerdi.

Bir taraftan Hüseyin Diriöz '73, Refik Kutluer '74, Nur Altınörs '68, Taylan Dericioğlu '68, Nedim

Ardoğa '68 ağabeylerimizden her dinlediğimde ilk defa dinliyormuşçasına heyecan duyduğum hatıralar, coşkulu muhabbetler... Diğer taraftan Bartu Bayraktar '19, Çiğdem Naz '19, Arda Tunçel '14 ve arkadaşı ile Efe Kart '13 kardeşlerimizin bize yansıttığı güzel enerji ile mutlu olarak tekrar ofise dönüyorum.

Öyle bir dönüyorum ki içeri girince "Herkeseye günaydın!" diyecek kadar enerji dolmuş olarak! İyi ki varsın TAC!

Sevgilerimle,

**Kemal USLU
TAC '92**

Mezunlar İncek'te Buluştu

2020 yılının Mart ayında hepimizin hayatı birdenbire değişti. Ne olduğunu ve bize neler yapabileceğini tam olarak bilemediğimiz bir virüs, dünyamızı adeta işgal etti. COVID-19 pandemisi hepimizi evlerimize hapsetti; bizleri sevdiğimizden, dostlarımızdan ayrı düşürdü, ne yazık ki düşürmeye de devam ediyor. Ancak biz, Tarsus Amerikan Koleji mezunları olarak asla yılgınlığa düşmedik, belirsizliklerle dolu günlerde birbirimizle bağımızı Zoom toplantıları sayesinde hiç koparmadık.

Pandemi şartlarında geçirdiğimiz neredeyse iki yıllık bir sürecin sonunda okulumuzun atmosferini solumuş dostlarımızla buluşmak için can atıyorduk. Çok uzun bir aranın ardından ilk toplantımızı 3 Temmuz'da Nihat Arıkan Ağabeyimizin Ankara İncek'teki bahçesinde gerçekleştirdik. Nihat Ağabey ve eşinin içten ve zarif ev sahipliğinde unutulmaz bir buluşma yaşadık. 40'a yakın mezunumuzun katıldığı toplantımızda her ne kadar hava bize muhalefet etmiş olsa da –bardaktan boşanırcasına yağan yağmur ve ceviz büyüklüğündeki dolu tanelerine

rağmen– sohbetimiz baldan tatlı, neşemiz boldu. Kısacası hiçbir şey “mavra” mıza engel olamadı.

Yıllarca tıp alanında değerli çalışmalarda bulunmuş, hekimlik ve akademisyenliği bir arada yürütmüş olan Nihat Ağabey, emekli olduktan sonra hayallerini gerçekleştirerek heykel ve edebiyatla uğraşmaya başlamıştı. Onun davetiyle gerçekleştirdiğimiz bu toplantıda atölyesini ve sergisini de gezme imkânı bulduk; eserlerine ise hayran olduk.

Tarsus Amerikan Koleji ruhunu tüm canlılığıyla yüreklerimizde hissettiğimiz bu güzel buluşmada bize ev sahipliği yapan Nihat Ağabeyimizle eşi Zehra Hanım'a ve katılan bütün arkadaşlarımıza teşekkür ediyor, en kısa zamanda tekrar bir araya gelmeyi umut ediyoruz.

Hale Kundak Soylu '86

TAC Mezunlar Derneği Ankara Şubesi Ankaralı Genç TAC'lılara “Merhaba” dedi

TAC Mezunlar Derneği Ankara Şubesi olarak 4 Eylül 2021 akşamı, Ankara'da üniversiteye yerleşen ve aramıza yeni katılan kardeşlerimize Zoom üzerinden “merhaba” deme fırsatı bulduk. Bu etkinlikte Mezunlar Derneği Başkanımız Mehmet Özel '90 Adana'dan, Mezunlar Derneği Başkan Yardımcımız Umut Yalnız '88 İstan-

bul'dan bağlanarak bizleri yalnız bırakmadılar. ODTÜ, Bilkent ve Başkent Üniversitesi'ne yerleşen yeni Ankaralıların, hem Ankara Yönetim'deki ağabey ve ablaları ile tanışma hem de sorularını Bilkent, Başkent ve ODTÜ'de bulunan mezunlarımıza iletme fırsatı buldukları etkinliğimiz son derece keyifli geçti.

Ankara Şube Başkanımız Hale Kundak Soylu'nun ('86) moderatörlüğünde gerçekleşen soru-cevap bölümünde, deneyim ve tavsiyeleriyle Bilkent Üniversitesi'nden Turhan Kayasü '64, Tolga Bölükbaşı '91, Ege Yüceel '20, Selcen İleri '20 ve Aytaç Onur '20, ODTÜ'den Altuğ Özpınecı '94, Gaye (Ünalın) Özpınecı '94, Başkent Üniversitesi'nden ise Necmiye Canacankatan'ın '86, kızı Cansın Canacankatan ile katkı sağlarken Gözde Özgödek '86 ve eşi Meltem Özgödek, hukuk eğitimi alacak olanlarla birlikte tüm yeni üniversiteli kardeşlerimize bundan sonraki profesyonel ve kişisel hayatlarında faydalı olabilecek bilgi paylaşımlarında bulundular. Cengiz Atalay '72 ve Alp Bekişoğlu '73 ağabeylerimiz Ankara'da öğrenci ve TAC mezunu olmanın avantajlarından bahsettiler. TAC Ankara'nın Miami'ye transfer ettiği Mehmet Cüneyt Üvey '85 de etkinliğin ortalarında bizlere katılarak yeni mezun kardeşlerimizle sohbet etme fırsatı buldu.

Ankara'da bu sene hukuk ağırlıklı bir yerleşme

olduğunu gördük. Geleceğin TAC'lı hukukçu mezunlarından Barış Yayı '21, Yusuf Bilge Yılmaz '21 ve Ayben İpek Kodal '21 Bilkent'te; Türker Yavaştan '21 Başkent'te eğitim hayatlarına devam edecekler. Bilkent'te eğitim hayatına devam edecek kardeşlerimizden bir diğeri ise Mimarlık Fakültesi'ne yerleşen Talin Kış '21. ODTÜ'de ise Egemen Ünlüsoy '19 İnşaat, Meliha Manav '20 Gıda ve Ali İhsan Doğan '21 Kimya Mühendisliği eğitimi alacaklar.

Hayatlarının çok önemli bir evresinde, Ankara'daki aileleri olarak her zaman yanlarında olduğumuz yeni mezunlarımızı tekrar tebrik ediyor, yüz yüze olmasını umut ettiğimiz bir sonraki toplantımızda hepsini tekrar aramızda görmeyi diliyoruz.

Ankara'ya hoş geldiniz!

**TAC Mezunlar Derneği
Ankara Şubesi adına
Gaye Özpınecı '94**

Brunch'ta hasret giderdik

25 Eylül 2021- İstanbul

Uzun bir aranın ardından hasret gidermek ve bol bol mavra atmak üzere 25 Eylül 2021 tarihinde Bümed'de kahvaltı için bir araya geldik. Özellikle genç mezunlarımızın büyük katılım gösterdiği organizasyonda yeni mezunlarımızı tanıma fırsatı yakaladık. Genç mezunlarımız birer birer söz

olarak ilgi alanlarından, çalışmalarından ve okul hayatlarından bahsettiler. Dernek faaliyetleriyle ilgili onları bilgilendirdik ve bir sonraki buluşma için kendileriyle plan yaptık.

Atılan mavralar, pandemi sebebiyle hasret kalınan muhabbetler hepimize enerji kattı. Kimi mezunumuz ailesiyle birlikte kimisi de dönem

arkadaşlarını yanlarına alarak bu güzel güne katılım gerçekleştirdi. Yaklaşık 50 kişinin katıldığı bu etkinlik açık havada yapıldı. Sabahın erken saatlerinde başlayan kahvaltı, atılan mavraların devam etmesiyle birlikte öğlenden sonraya kadar devam etti.

Buluşmamız "warm up" havasında gerçekleşti diyebiliriz. Bundan sonraki günlerde İstanbul'da etkinliklerimiz devam edecektir. Camiamız değerli mezunlarını önümüzdeki etkinliklerle ilgili haberdar ediyor olacağız.

Bir sonraki buluşmamızda görüşmek üzere. TAC sevgi ve saygısıyla,

TAC Mezunlar Derneği İstanbul Şubesi

İzmir'de bulunan ve Türkiye'nin sayılı büyük sanayi kuruluşlarından olan Akdeniz Kimya fabrikasında CEO olarak görev alan sevgili **Eren Ziya Dik '98** kardeşimizi ziyarete gittim. Sağ olsun çok güzel ağırladı. Kendisi ile TAC mezunu olarak ne kadar gurur duysak azdır. Bu ziyareti aşağıdaki röportaj ile süsledik.

Röportaj:
Fatih Özbayrakçı '81
TAC Mezunlar Derneği
İzmir Temsilcisi

“Ortada Bir Rekabet Varsa, Bizim İşimiz Onu Kazanmaktır”

Eren, bize kısaca kendinden bahseder misin?

1980 yılında Adana'da doğdum. Anne ve baba tarafım çok eskilerden beri Adana'da yaşamışlar. Üç kardeşiz, rahmetli babam kimya mühendisi olmasına rağmen hayatı boyunca hep ticaret, üretim

işleriyle uğraştı ve kendi işini yaptı. Annem St. Pulcherie'de okumuş, aile kurduğundan itibaren benim ve kardeşlerimin bakımına ve büyüütülmesine kendini adanmış, çok sevecen bir kadın. Erkek kardeşim ve annem hâlâ Adana'da yaşıyorlar, ablam Ankara'da. Geniş bir sü-

lalemiz var; annemin sekiz, babamın dört kardeşi vardı; ben de doğal olarak 27 kuzene sahibim. Günümüze göre erken sayılabilecek bir yaşta (26) evlendim; eşim Sinem ve çocuklarım Poyraz ile Defne'nin dışında iki köpek ve iki kuştan mütevellit ailem Yalova'da ya-

Mezuniyet sonrası bağlarımız sıkı devam etti, okul arkadaşlığının akrabalıktan önde geldiği iyi bir dönemdik.

şıyor. Ben ise işim gereği çoğunlukla ancak hafta sonları onlar ile beraber olabiliyorum. Hafta sonları yemek işleri bende; Poyraz'ın basketbol antrenmanları, evcil hayvanların bakımı tutumu, Defne'nin eğlenceleri derken çok çabuk tüketiyoruz iki günü, sonra tekrar hafta içi iş telaşı.

TAC ile karşılaşma hikâyesi nedir? Şans eseri mi, bir tanıdık sayesinde mi?

TAC tamamen şans eseri girdi hayatıma! Anadolu liseleri sınavına girmiş, görevimi yapmış olmanın huzurunu yaşarken bir pazar sabahı yataktan kaldırıldım. Sebebi, aile dostumuz ve çocuk doktorumuz Süleyman amcanın, yaşıtım olan oğlu Ali'yi Tarsus'a sınava götürürken illa beni de götürmek istemesi; hatta babamı fırçalar şekilde ısrar edip elime bir kalem, silgi ve nüfus cüzdanı tutuşturarak sınavın yolunu tutmamızdı. Yüzümü bile yıkamadan yollarına düştüğüm

sınavda herhâlde sondan 2 veya 3. yedek olarak okulu kazandım. Yine aynı Süleyman amca -ki büyük kızı da '96 mezunu Gaye Gülay'dır- babamı ikna etti ve beni okula yazdırdılar. Ali ise bizim okula giremedi, sonradan üniversite sınavında bana tur bindir-

di ve ODTÜ Kimya Mühendisliği okudu, şu an Adana'nın en büyük fabrikalarından birinin başında. Süleyman amca olmasaydı ben TAC'de okuyamazdım; hayatıma dokundu, sağ olsun.

Okulda olmaktan daha eğlenceli bir şey hatırlamıyorum

Okul döneminde neler yaptın? Standart bir okul gününü anlatabilir misin lütfen?

Orta 2'ye kadar çalışkan tertipli, düzenli bir çocuktum. Notlarım iyiydi; takdir, teşekkür standardındaydım. Derken ergenlik, kötü arkadaşlar (!) derken notlar aşağı, haytalık ve sporculuk yukarı, sosyallik ağır bastı. Lise sona kadar ehvenişer notlarla geldim. Okul günlerimi basketbol ve mavra faaliyetleri domine ederdi. Bizden sonra Türkiye derecemiz oldu mu hatırlayamıyorum ama 1995'te Türkiye 3. ü olan ortaokul takımının oyuncusuydum. Bir yandan okul takımı, bir yandan Çukurova Yıldız (orada da 1996'da Türkiye Finalleri'ne çıkmıştık) ve genç takımları, sonrasına TAC Spor Kulübü takımı derken basket topunun peşinde geçti yıllarım. Okula giderken tek bir gün bile ayaklarım geri basmadı, okulda olmaktan daha eğlenceli bir şey hatırlamıyorum. Tür-lü mavralar, alınan sorumluluklar, arkadaşlıklar, ayıbol, devamlı enerji dolu olmak... Şimdi hepsini tebessümle hatırlıyorum.

Dönemin nasıl bir dönemdi? Nasıl özellikleri vardı?

Vallahi biraz ilginç geliyor şu an söyleyince ama Ayı '98 mot-

tosunu hak eden bir dönemdik. Her şeyi abartılı yaşıyorduk; mavralar abartı, tepkiler abartı, abartılı davranışlar, okul sevgisi abartılı... Ne bileyim, "Everting is big in Texas" gibi bir durumumuz vardı. En ayı olan, en büyük mavrayı atan kimse o büyük itibar görürdü; dönemin kızları bizden çok çekti. İyi sporcu bir dönemdik, basketbol dışında hentbolcularımız iyiydi, Echo '98 gayet etkileyiciydi. Çok çok iyi okullara çok iyi puanlarla büyük çoğunluğumuz girdi diyemem ama şu an dönüp bakıyorum da iş hayatının farklı farklı alanlarında çok başarılı insanlar olduk ekseriyetle. Mezuniyet sonrası bağlarımız sıkı devam etti, okul arkadaşlığının

akrabalıktan önde geldiği iyi bir dönemdik.

Okuldan unutamadığım anılarını paylaşır mısınız? Birden fazla anıdan bahsedebilirsiniz.

Bir anım Ahmet Naci Hacitalipoğlu ile ilgili; Naci yukarı bahsettiğim Orta z'deki kötü arkadaşlardan. Benim gibi uslu puslu çocuğu kudurtan, derslerden uzaklaştıran, klasik Mersinli mavracı bir arkadaş. Veli toplantısında anneme söylüyorlar "Eren'i Naci bozuyor" diye, Naci ismi bizim evde tabu oluyor, yasaklanıyor görüşmemiz. Ama o hafta Adana'da okul çayı ve yemek var, Naci de bizde kalacak. En masum hâliyle yalana başvuruyoruz, Naci'yi otoriter babama Ahmet di-

ye tanıtıyoruz, Naci yıllarca bizim eve Ahmet olarak gidip geliyor, kalıyoruz beraber. O günlerde bizde kalan diğer tüm Mersinliler de Ahmet yalanına uyuyorlar. Sonra gel gelelim mezuniyet balosuna... Mersin Hilton'da babamlar bizi almaya geliyor, babam yine kendisi gibi iri yarı bir adama "Vay, Ayı Mahmut" diye seslenip sarılıyor, ortaya çıkıyor ki Naci'nin babasıyla benim babam Haydarpaşa Lisesi'nden sınıf arkadaşları. Oğullarını çağırıyorlar yanlarına bu güzel tesadüf için; Mahmut amca "Naci" diyor, babam "Ne Naci'si bu Ahmet, hep bizde kalır bu fırlama" diyor ve biz, beş sene sonunda sobeleniyoruz. İki babayı da kaybettik, tüm babaların ruhları şad olsun.

Lise 3 nasıl geçti, keyifli bir son sene yaşadın mı?

Hayatımın en çok ders çalıştığım yılıydı, lise son olmak hem "top of the food chain" bir pozisyon hem de türlü sorumluluklar yüklediği için çok geliştirdiğimiz, hayata hazırlandığımız bir yıldır. O dönemde babamın işleri bozulmuştu, burs kazanacak kadar akademik başarım olmadığı için sağ olsunlar arkadaşlarımla velileri, yani okul aile birliği aralarında para toplayarak okuttular beni. Bu manada gönlüm her daim arkadaşlarıma borçludur. Son senemde aldığım "Yılın Sporcusu" kupasını hâlâ ofisimde tutuyorum, en değerli trofem.

TAC beni hayata hazırladı

Tarsus bitti ve Üniversite hayatı başladı. Yüksek eğitim yılların nasıl geçti?

Üniversiteyi hiç sevemedim, sınıf arkadaşlarımda hep TAC'li olmayı aradım ama tabii ki mümkün değildi. Fakültede kız arkadaşlar dışında sadece üç kişiyle sınırlı bir arkadaşlığım oldu, "Hafta sonu olsun da dönem arkadaşlarıma kavuşayım" diye ipe çekemedim. İstanbul Üniversitesi İşletme Fakültesi'nde ikinci öğretim programında, yani geceleri okudum. Maddi durumu henüz düzeltilmediğimiz için birinci sınıftan itibaren hep çalışma hayatının içinde oldum. İlk işim bir mermerciye mezarlık mermerleri kataloğu hazırlamaktı, Etiler'deki Musevi mezarlığında fotoğraflar çekerek katalog hazırlamıştım. Hayata taş gibi hazırlayan TAC olmasaydı eminim çok zorlanırdım. Sonra bir parke dükkânında ve mobilyacıda çalıştım, en son bizim dönemden Mert Çapar'ın babası Galip amca

Bazen, şirket veya organizasyon içinde pozisyonlar, terfiler için doğal rekabetler vardır, dolayısıyla bir rekabet varsa bizim işimiz onu kazanmaktır.

müdahale etti, "Bu çocuğun yakışır bir işi olsun" dedi de Doğu Holding'in Turizm Grubu'nda mali işlerde çalışmaya başladım ve medeni bir işe kavuştum.

İş hayatı istediğin gibi ilerledi mi?

2002 yılında üniversite biterken Pricewaterhouse Coopers'da girdiğim mülakatlar sonucu iş teklifi aldım. Bizim zamanların rüya işlerinden biriydi, TAC 98'den üç kişi olarak başlayacaktık. Fakat bir sorun var: Be-

nim alttan dört dersim geliyor, bütünlemelerde üçünü verdim, bir tanesi çakıldı. PwC diplomamı bekliyor ama bende diploma yok, bütünleme sonuçları duruvara asılmış. Kaderin cilvesi kaldığım dersin asistanı benim eski sevgilimle beraber, rica minnet, Adanalı cazibesi, listeleri toplayıp kanat kullanarak beni geçirdiler; beni geçirirken diğer iki hayta arkadaşımı da geçirdiler hatta. Bu sayede 8 senelik PwC maceram başladı; uykusuz geceler, yurt dışında projeler, terfiler derken 2010 senesinde ayrılarak Aksa Akrikim Kimya Sanayi'de mali işlerde müdür olarak işe başladım. İki sene sonra GMY oldum, 2017 senesinde Oyak Grubu'nun kimya şirketlerinden Akdeniz Kimya'ya Genel Müdür olarak transfer oldum. Bu görevime ek olarak 2019'da Avusturya merkezli Chemson AG şirketinin de GM'si olarak atandım. Bugün iki şirketimizi birleştirmiş durumdayız; beş kıtada altı şirketten oluşan, alanında dünya lideri olan Akdeniz Chemson şirketinin CEO'su olarak iş hayatıma devam ediyorum. Dürüstçesi iş hayatı bana hep iyi davrandı, genç yaşlarda hızlı şekilde yükselme imkânım oldu, neticede şirketinize iyi bakarsanız o da size iyi bakacaktır. Bu bir genel kabul, istisnalar kaydedi bozamaz.

Şu anda bulunduğunuz nasıl bir sektör, bu sektörün geleceği hakkında biraz bilgi verir misiniz?

Şu an özellikli kimya alanın-

da çalışıyorum. Kimya hayatımın her alanında, dokunduğumuz hemen her malzemede var. Gelişmiş ülkelerin stratejik planlarında her zaman en başlarda yer almış bir endüstri, aynı zamanda çok doğurgan. Ben yeni iş hayatına atılan arkadaşlara kimyayı hep "sonsuz ihtimaller atlası" olarak anlatırım. Okulda kimyam pek iyi değildi. Erdoğan Kaynak Hocam ve ağabeyimiz beni affetsin ama sonradan işi toparladık, yüzünü kara çıkartmadık diyelim. Üretilen her yeni malzeme, molekül, madde ila ürün hayat eğrisinde kimya ile kesişiyor. Dolayısıyla mutlak bir ömrü olan bir endüstri olarak değerlendiriyorum.

Pes etmemeyi okulda öğrendim

Geçmişe baktığında Tarsus eğitimin sana nasıl katkıları olduğunu söyleyebilirsin?

TAC beni birçok yaştaşımdan, fakülte arkadaşşımdan ayırt eden en önemli faktör. Ben TAC'li olmasaydım hayatımın birçok evresinde havlu atabileceğim dönemlerde pes edebilirdim. Pes etmemeyi okulda öğrendim diyelim. Benden önce bir kişinin bir işi başarmış olması, onun başarılabilir olduğuna yeterli kanıt; bu felsefeyi bizim okuldan aldım. Erken yaşta insan yönetme, organizasyon yönetme, sorumluluk alma, hesap verme, takım kurma... Tüm bu unsurlar TAC'de tat-

bik ettiğimiz unsurlar. 18 yaşında liseyi bitirmiş çocuk olmam gerekirken, koca adam olarak okuldan mezun olmak çok şeyi değiştiriyor. Sınıf arkadaşlarımla beyaz yaka sohbetleri ederken konuşturunuz bazen; şirket veya organizasyon içinde pozisyonlar, terfiler için doğal rekabetler vardır. Ben bizim okulun hep iyi yarış atı ye-

okulda okuyan öğrenci kardeşlerimize önce okul, sonra iş hayatı ile ilgili ne önerilerin olur? Nelere dikkat etmeliler?

Henüz okuyanlar için; TAC'de geçen her dakikalarını anlamlı geçirsinler, çok özleyecekler, bunlarının direği sızlayacak tekrar o günlere dönmek için. Mezun olmuş büyüklerime tavsiye vermek haddim değil. Küçüklerime ise diyebileceklerim şöyle: Kanaatimce merak, bir insanın sahip olabileceği en önemli erdemlerdendir. Meraktır insana sınırlarını zorlatan, meraktır gelişimi ve değişimi tetikleyen. Meraklı olsunlar, "Kardeşim sana ne, bu senin işin değil" diyenleri dinlemesinler, buldukları ekosistemin her bir parçasını anlamaya çalışsınlar, sorsunlar ve sorgulasınlar. Her işin başarısı ve başarısızlığı iletişikle başlayıp iletişikle bitiyor, başarıların yanlış iletişim kurbanı, başarısızlıkların iletişim başarısı olarak sunuldu-

ğunu çok kereler gördüm. Dolayısıyla doğru iletişim kanalları ve kesintisiz interaksyonun içinde olmaya çalışmalarını tavsiye ederim. Her nimet, bir zahmet ile beraber geliyor, zahmet olmadan nimet olmayacağı nesillerdir dile getirilen bir öğüt; benim sınırlı tecrübem de aynı bu şekilde. Tüm TAC camiasına sağlık, başarı ve bol şanslar dilerim.

Tecrübeli mezunlarımız, yeni mezunlarımıza ve

tiştirdiğine inanırım, dolayısıyla bir rekabet varsa bizim işimiz onu kazanmaktır. Kendi yetenek ve potansiyelimize kimi zaman yersiz de olsa (!) sarsılmaz bir inançla bitirdik okulu. Sağlam iradeye sahip olmak, temel liderlik vasıflarıyla donatılmak, okuldan aldığımız en büyük özellikler.

Sevgiler, saygılar.

Dağ havasında bir molaya ne dersiniz?

Arkanıza yaslanıp derin bir nefes alarak çam kokularını içinize çekmek isterseniz daha ne bekliyorsunuz?

REZERVASYONLARINIZ İÇİN BETÜL ABLA

TELEFON: 0 530 333 83 99

Çok yönlü kişiliğiyle TAC camiasının saygın simalarından **Metin Atamer '61** ağabeyimizle bir araya gelerek "anlatsak roman olur" dedirtecek nitelikteki anılarını ve kendisinin son olarak İstanbul Kıtalar Arası Yüzme Maratonu'nda öne çıkararak hepimizi gururlandıran sporculuğunu konuştuk.

Metin Atamer '61 ağabeyimizle keyifli bir söyleşi

"HAYATA HEP OLUMLU TARAFINDAN BAKIN!"

Röportaj: Hale Kundak Soylu '86

Merhaba Metin Ağabey. Sizinle sporcu kimliğiniz ile gösterdiğiniz başarıları konuşmak için bir araya geldik ama bunun yanında çok yönlü kişiliğinizi de tanımak isteriz. Bize kısaca kendinizden bahseder misiniz?

Babamın görevi nedeniyle Çorum'da doğmuşum. Çocukluğumu hatırladığım tarihlerde Ankara'nın Kurtuluş semtinde otur-

maktaydık. Mahallede yeni yapılan Kurtuluş İlkokulu'nda öğrenime başladım. Bina bitmediğinden ilk sene ortaokulun bodrum katında öğrenim yılına başladık. Aslında ben okumak istemedim. Rahmetli validem öğretmen olarak Zir köyüne tayin olmuştu, benim de kaydım onunla birlikte köydeki okula yapıldı. Henüz 6 yaşındaydım. Her sabah köye giderdik; dağlarda dolaşır, öğretmeni olmayan

köyde gezinir dururdum. Okul iki derslikli idi ve 1-2-3 bir odada, 4-5 bir odada ders yapardı. Annem 4. ve 5. sınıfa bakardı. Bizim sınıfta öğretmen yoktu. Birkaç ay sonra annemin tayini Kurtuluş İlkokulu'na çıktı. Ben de nakil olarak Kurtuluş İlkokulu'na gelmiştim. Herkes sınıfta okumayı çözmüştü, ben ise hiçbir şey bilmiyordum. Bu nedenle okula gitmek istemedim. Bir gün Yıldız Öğretmen diye

şirin bir öğretmen eve geldi, bana "Kalk bakalım, okula gidiyoruz" diyerek, elimden tuttu ve okula götürdü. İlkokulu Kurtuluş İlkokulu'nda bitirdim.

ODTÜ'de okurken Ankara Radyosu'nun spikerlik için açtığı imtihanı kazanarak burada çalışmaya başladım. Okul bittikten sonra da Radyo'dan ayrılarak analitik cihazlar pazarlayan bir firmaya geçtim. Bu şirkette 22 sene çalışıp emekli olarak ayrıldım. Kendi şirketlerimi kurdum. Hâlen çeşitli konularda 6 şirketimiz faaliyet göstermektedir.

Türkiye'de faaliyet gösteren bazı derneklerde üyeliğim vardır. Bazı vakıfların kurucuları arasındayım. İki iş adamları derneğinin kurucu başkanlığını yürütmekteyim. Dernek ve vakıf faaliyetleri, sevdiğim konuların içindedir.

Spor, hayatınızda hep var mıydı? Spora ne zaman başladınız?

İlkokulda mahallede top oynardık, babam top oyunu oynamamı istemezdi. Daha sonra Talas Amerikan Ortaokulu'na kaydım yapıldı ve yatılı hayatım başladı. Sırasıyla Tarsus Amerikan Koleji ile devam etti. Bütün bu süreçte spor yapmak, benim için yemek yemek kadar sıradan bir işti. Hatta Talas'taki mezuniyet senesinde çıkan BANNER'da benim için "He is only interested in sports" diye bir cümle kurulmuştu.

ODTÜ'de tahsil gördüğüm süreçte yaşamımda daha fazla spora yöneldim. Önce üniversitede kürek takımını kurdum. Eski kulübüm İstanbul Spor'da kullandığımız ŞAT'ı Ey- mir Gölü'ne taşıdık. Daha sonra

tahta fitalar alınmıştı.

İlerleyen senelerde ODTÜ bisiklet takımını kurmuşum. Mustafa Palaska'yı da antrenör olarak istedik. Çok güzel bir takım oluşmuştu. Hatta perşembe günleri akşam yaptığımız antrenmana Rektör Kemal Kurdaş da gelirdi. Torunlarım Bora Güngör ve Mert Atamer'in spora olan ilgilerine çok sevinmekteyim. Her ikisinin de yelken, basketbol, yüzme ve kürek sporuna yatkın olması beni mutlu etmekte.

Yüzmeye nasıl başladınız?

Yazları yaşadığımız Heybeliada'da, genç yaşımızda, herkes gibi yüzmeye başladım. Ancak bu yüzme, bir antrenör marifetiyle değildi. Ciddi olarak yüzme sporuna başlamaya 10 sene evvel, bir Masters Yüzme yarışmasını seyrederken karar verdim. Çünkü derecelere baktım, şahsen daha iyi bir performans sergileyeceğime eminim. Çocuklarım Elif Ela ve Yiğit Ali'nin devam ettiği Masters Yüzme takımına ben de kaydoldum. Onlarla beraber yarışlara katıldım. Her yarışta mutlaka birkaç madalya sahibi oluyordum. Bu bana daha fazla güven vermekteydi.

En büyük hayalim İstanbul Boğazi maratonuna katılmaktı. "Yapabilir miyim?" diye düşünmedim.

Yarışa hazırlanma sürecinde "bir haftanızı nasıl planladığınızı" anlatabilir misiniz?

En büyük hayalim İstanbul Boğazi maratonuna katılmaktı. "Yapabilir miyim?" diye düşünmedim. Bu arada çok ciddi bir ameliyat geçirdim. Şuna çok inanmıştım: Spor yapmak için gerekli gücü kendimde bulabiliyorsam, sağlıklıydım. Bu nedenle her sabah 7'de antrenman yapmak için yazın denize, kışın da yüzme havuzuna giderim. Bir saatlik antrenman sonrası eve gelerek kahvaltımı edip işime giderim. Bu arada kendi hazırladığım bir elma suyu karışımından bir bardak mutlaka içerim. Yarışların olduğu günlerde beslenmeme dikkat ederim.

Normal Masters Yüzme Yarışları dışında, İstanbul Kıtalar Arası Yüzme Maratonu aslında değişik bir yarış. Hem mukavemet hem de teknik içeren çok ilginç bir yarış. 8 senedir katıldığım bu maratonda her sene, yarışa katılanların yaklaşık 200'ü mutlaka diskalifiye olmakta. Burada sadece güç değil, akıntı ve yön tayin etmek de önem arz etmekte. Hangi akıntılar avantajlıdır, hangi noktalara yaklaşmamak gerekir; bunları iyi anlamak yarışın anahtar konusudur.

Sporcu kişiliğinizin yanında yazar ve müzisyen kimliklerinizden de ilham alarak size hayat ile ilgili bir iki soru sormak isterim müsaadenizle. Öncelikle, bu alanlardaki deneyimlerinizden bahseder misiniz? Ve tüm bu birikiminizden yola çıkarak, herkesin bilmesinde

yarar gördüğünüz bir hayat tecrübenizi aktarır mısınız?

Tabii. Spor çalışmalarımın yanı sıra zamanlarda yazı yazmayı çok sevdim. Bir dostum bundan 20 sene evvel ATKOLİK adlı at sporu ile ilgili bir dergiye yazı yazmamı istemişti. Ben de yazılarıma "Hem Nalina Hem Mihına" diye başlık koymuştum. O gün bu gündür bu yazılar her hafta birkaç yazı olarak yayınlanmakta. Derken Bütün Dünya dergisi, benden aylık bir hikâye istemişti. Birkaç sene küçük hikâyeler yazdım. Sonra bir roman kaleme aldım. "Suzan" adlı bu romanı yazmayı çok sevdim. "Rüzgârın Hikâyesi", "Talas'ta Zaman", "Nağmelerin Öyküleri", "Şarkılardan Fal Tuttum" adlı diğer kitaplarım yayınlandı. Son olarak Talas mezunu arkadaşlarımla anılarını "147 Basamaklı Serüven" adlı eserde derledim. Onunla birlikte son romanım "Göç", benim de sevdiğim kitaplar oldu.

Lise çağымda şiire de merak sarmıştım. Hislerimi ifade edebileceğim güzel bir sanat dalıydı. Birçok şiirim çeşitli dergilerde yayınlanmıştı. "Belki bazı şiirlerim Türk Sanat Müziği'nde güfte olarak kullanılır" diye düşündüm. Bu hayalim de gerçek oldu. Birkaç güfitem hicaz, uşak ve mahur makamlarında bestelendi. Radyoda TRT Nağme'de çalınması beni mutlu etmekte. Bununla birlikte Ankara'da faaliyet gösteren 400'ün üzerinde amatör korodan üçüne devam etmekteyim. Konserlerde solo olarak şarkılar söylemekteyim.

Küçük konularla mutlu olmak...

Hayatımda hep çok küçük ko-

nularla mutlu olmayı benimse-dim. Çünkü dünyaya bir defa gel-mektedir. Yaşamın hep olumlu ta-rafına bakmamız gerekir. Başka-larının mutluluğu beni de mutlu eder. Hayatın hem acı hem de tatlı yanları olduğunu kabul etmeliyiz. Hayat o kadar kısa ki insanları kır-maya, üzmeğe değmez. Hani der-ler ya "Hayatımı bir anlatsam ro-man olur!" İşte öyle bir hayat ya-şadım.

Bu satırlara dökemeyeceğim başka konularda da birçok hikâ-yem bulunmakta. Türkiye'den ve dünyadan çok enteresan insanlar-la tanıştım, aynı masada yemek yedim. Bazı konularda iş birliği yaptım.

Bir yurt dışı seyahatimde dö-nüş tarihimde son gün değişiklik yapılmış, Londra'dan BEA454 ile İstanbul'a gelmek yerine Paris'e gitmem gerekmişti. Biletimi son anda değiştirdim. Londra'da kalışımı da bir gün uzattım. Ertesi günü Southampton'a trenle yol-culuk ederken karşımda oturan adamın elindeki gazetenin baş sayfası gözüme ilişti. BEA 454 İstanbul uçağı Zagreb üzerinde bir başka uçakla çarpışmıştı. Uçakta firmamızdan diğer arkadaşlarımla

vardı. Ellerim titredi, boğazım düğümlendi, yutkunamadım, bir ikilemele kıvrılmaktaydım. An-cak Türkiye'de benim ismimin gazetelerde, düşen uçağın yolcu-ları listesinde çıktığından haberi-m yoktu...

Her yaşam, bir roman olacak kadar değişik olayları içerir. Be-nim yaşam öykümde de birçok hikâye vardır. Kimileri mutlu, ki-mileri ise heyecan veren olayla-rı içerir. Bazı zamanlar hüzün de bulunur bu hikâyelerde. Ama bu hikâyeleri önceden kurgulamanız zor. Kendiliğinden gelişmekte. Bir gün Zürih'ten İstanbul aktarmalı Ankara'ya giderken, uçak kaçırıldı. Atina'ya indik. İşte bu üç saatlik uçak yolculuğunda korktuğumu itiraf etmem gerek. Bu heyecanlı yolculuğu detaylı anlatmayayım. Atina'da ihtimal suçlu olarak ifade bile verdik! Ancak Yunanistan Dışişleri Bakanı Yorgo'nun yanında Konsolos Tarsuslu Bülent Gökay vardı, herkesi teskin etmeye büyük çaba sarf etmişti.

Son olarak, gençlere ve ru-hu genç olanlara tavsiyeleriniz var mı?

Ömür sürdükçe hayatın her evresi bir deneyim, bir öğreti ve ders alınacak birçok olayla karşılaşmaktayız. Mühim olan her konuyu iyi değerlendirmek gerekir. Sakın son söyleyeceğiniz cümleyi ilk baştan söylemeyin. Çok iyi dinleyin, hatta anlamak için dinleyin. Hayatınızın rahat sürmesi için mutlaka yapabildiğiniz kadar spor yapın.

Bu güzel söyleşi için teşekkürler Metin Ağabey.

TAC Drama Club Arşivi Perdelerini Açıyor!

Değerli TAC Camiası,
TAC Drama Club Arşivi yakında perdelerini açıyor!

Elimizdeki bilgilere göre, TAC Drama Club'ın 1940'lara kadar giden uzun bir geçmişi var. Yıllar boyunca devamlılık gösteren bu geleneğin temel taşları, her yıl sahnelenen oyunlar, bu oyunlarda sahne alan öğrenciler ve öğretmenler, yönetmenlik yapan öğretmenler, ağabeyler, ablalar ve daha neler neler! Bunca yıllık geleneğin elbette ki zengin bir tarihçesi var. İki eski Drama Club üyesi olarak geçmişimizin bu güzel anlarını topluca görebileceğimiz bir Drama Club Arşivi oluşturmak için bir çalışma başlattık.

Ne yazık ki bu tarihçenin derli toplu bir dökümünü bulamadık. Sayfalarını çevirmek üzere olduğunuz bu çalışma, birkaç mezunumuzun kişisel arşivlerindeki bilgi ve belgelerini bize ulaştırmaları, bazı mezunlarımızın bize ilettiği kişisel anıları ve de TAC Memories arşivinin salonlarını taramamız sayesinde oluştu.

Ekim ayında arşivimizi değerli camiamıza tacmemories.org sayfamızda sunacağız.

Bu çalışmanın daha gidecek çok yolu, kapayacak çok eksikliği var. Örneğin, gönül isterdi ki TAC Drama Club arşivi kapsamında Skit Night, Prep Show ve Arts Festival gibi TAC'nin diğer sahne sanatı geleneklerini de kapsamlı olarak belgeleyelim. Bütün bu eksiklere rağmen, kısıtlı belge ve bilgiyle de olsa, bu çalışmayı bu hâliyle sizlerle paylaşmak istedik. Amacımız, ümidimiz, bu çalışmanın yaşayan bir doküman olarak zaman içerisinde zenginleşerek devam etmesi.

Değerli mezunlarımıza bir çağrımız var: Bu arşive katkı sağlayabilecek, eksiklerini giderebilecek, yanlışlarını düzeltecek bilgi ve belgeleri lütfen bize ulaştırın. Değerli öğrencilerimize de bir çağrımız var: Bu arşiv üzerinde çalışmak; biraz hafiyelik, biraz yazarlık, biraz editörlük yapmak ilginizi çekiyorsa, kısacası değerli zamanınızı böyle bir çalışma

için harcamak sizi heyecanlandırıyor, lütfen bizimle iletişime geçin. Bu arşiv çalışmasının hak ettiği kaliteye ulaşması için daha çok işimiz var. Gelin hep beraber zevkle okuyabileceğimiz, gelecek kuşaklara rehberlik edecek ve onları motive edip ilham verecek bir tarihçe kazandıralım okulumuza.

Bu çalışmanın oluşumuna şu veya bu şekilde destek veren, katkı sağlayan herkese çok teşekkür ediyoruz; yardımlarınız için minnettarız. Son olarak, bu sayfalarda resimlerini göreceğiniz, isimlerini okuyacağınız, sahne tozu yutmuş ve artık aramızda olmayan tüm mezun, öğretmen ve çalışanları hürmetle anıyoruz.

Saygularımızla,

Tolga Kutlu, TAC'89

(tolga.kutlu@mail.com)

Cem Saraydar, TAC'89

(saraydar@gmail.com)

TACMEMORIES SORUYOR

Hangi döneme ait bir fotoğrafım?
Fotoğraftaki mezunların isimleri nedir?
Cevaplarınızı lütfen
tarsusmerikankoleji@gmail.com
adresine gönderir misiniz?

TAC '20 Mezuniyet Töreni

Öğrencilerimiz ve bizler için anlamı çok büyük ve önemli bir günü, Mezuniyet Törenimizi, bulunduğumuz şartlar nedeni ile TAC '20 Mezunlarımız için gerçekleştirememenin mutsuzluğunu TAC Ailesi olarak hep birlikte yaşamaktaydık.

3 Temmuz 2021 Cumartesi akşamı, 95 öğrenciden oluşan TAC '20 mezunlarımızı, bir yıl gecikmeli de olsa görkemli bir törenle yeni yaşamlarına uğurlama fırsatı yakaladık. Törende sırasıyla TAC Okul Müdürü Ahu Arslan, TAC Başkanını Eric Trujillo, TAC Mezunlar Derneği Başkanı Ramazan Dincer ve 2020 Akademik Yılı Okul Birincisi Merve Bostan konuşmalarını gerçekleştirdi.

Törenimiz Diploma Töreni ve

onu takip eden Stickler merdivenlerinde gerçekleşen geleneksel kep atma ile sona erdi.

Yaşanan bu zorlu süreçte Mezuniyet Töreni heyecanlarını kaybetmeden bekleyen mezunlarımızı gösterdikleri sabırdan dolayı bir kez daha takdir ediyoruz. Aile

leri ve okul idarecileri ile bu mutlu günü paylaşma imkânı bulan mezunlarımız, mezuniyet hüznünü ve hayatlarının yeni bir dönemine başlamanın heyecanını bir arada yaşadılar. Tüm mezunlarımıza yeni yaşamlarında başarılarının devamını diliyoruz.

TAC '21 Mezuniyet Töreni

Tarsus Amerikan Koleji, 2 Temmuz 2021 Cuma akşamı görkemli bir törenle 105 öğrenciden oluşan TAC '21 mezunlarını yeni yaşamlarına uğurladı. Törende sırasıyla TAC Okul Müdürü Ahu Arslan, TAC Başkanını Eric Trujillo, TAC Mezunlar Derneği Başkanı Mehmet Özel ve 2021 Akademik Yılı Okul Birincisi Deniz İstanbullu konuşmalarını gerçekleştirdi.

Organizasyonumuz Diploma Töreni ve onu takip eden Stickler merdivenlerinde gerçekleşen kep

atma ile sona erdi.

Tüm mezunlarımızı kutluyor,

kendilerine hayatlarının her alanında başarılar diliyoruz.

TAC MEZUNU BABALAR ve TAC MEZUNU ÇOCUKLARI

Mezunlarımızı ve mezun çocuklarını tebrik ederiz.
Sağlıklı ve mutlu nice mezuniyetler dileriz.

TAC '78 Ali Fazil Ediz'in oğlu Ata
TAC '84 Bora Güner'in kızı İlayda
TAC '87 Özcan Berkmen'in oğlu Tarhan

TAC '88 Kerem Muradi'nin oğlu Eren Tan
TAC '89 Cengiz Yılmaz'ın oğlu Kaan
TAC '90 Emre Yıldırım'ın oğlu Efe
TAC '90 Ünsal Baybogan'ın oğlu Arman
TAC '90 Ercan Acımuş'ın kızı Elif Rana
TAC '90 İbrahim Tekin'in kızı Reyhan
TAC '90 Ethem Kuzucu'nun oğlu Tan Nadir

TAC'Lİ ANNE BABALAR VE TAC'Lİ ÇOCUKLARI

TAC '90 Mine Özülkü'nün kızı Ela

TAC'77 Ersin Şendoğan oğulları
TAC'21 Emir ve Onat Şendoğan

TAC '85 Fatih Gün'ün kızı Pırıl

90 mezunları ve mezun çocukları

Mezunlarımızın kendi okullarından mezun olan çocukları için yaşadıkları sevinçle TAC Stickler bugün bir kez daha tanık oldu.
TAC '90 Mine Özülkü'nün kızı Ela
TAC '90 Ozan Levent'in kızı Zeynep
TAC '85 Fatih Gün'ün kızı Pırıl
TAC '84 Hakan İplik'in kızı Doğa
TAC '86 Tamer Tunç'un oğlu Taner

TAC '86 Ali Yağmur Eke'nin kızı Yağmur
TAC '88 Celal Soysal'ın oğlu Ata
TAC '86 Aytül Ökten Mürşitoğlu'nun kızı Nil
TAC '77 Ersin Şendoğan'ın oğlu Emir
TAC '90 Yusuf Alper Tekeli'nin kızı Zeynep
Mezunlarımızı tebrik eder, yollarının ve şanslarının daima açık olmasını dileriz.

Okula SEVgiyle Merhaba

Tarsus-SEV Ailesi olarak yeni eğitim-öğretim yılında tüm öğrencilerimizle bir arada olmanın mutluluğu ve heyecanını yaşıyoruz. Yeni döneme heyecan verici, merak uyandıran, geliştiren, renkli içeriklerle başlıyoruz. Tüm bu süreci; öğrencilerimizin bilgiye ulaşma, onu kullanma, aktarma ve üretmeye dönük atacağı her adımı, onların beklentilerine uygun şekilde planlamaya çalıştık.

Okulumuzun ilk haftasında ailemize bu yıl katılan öğrencilerimizle tanışma oyunları, okul iklimine uyum etkinlikleri gerçekleştirdik. SEV’de okul ve sınıf kuralları ve daha pek çok temada hazırladığımız bu içeriklerle ilk haftamız, eğlenceli ve unutulmaz anlara dönüştü.

Çocuklarımızın gelişiminde önemli yer tutan, SEVgi ve güvenle başlayan serüvenimizde; öğrencilerimizin bilişsel, sosyal, duygusal zekâlarının gelişimine yönelik hazırladığımız akademik programlarımızı uyum haftamız süresince velilerimizle çevrim içi gerçekleştirdiğimiz toplantılarda paylaştık.

Türkiye’de ve bulunduğu bölgede kurulduğu günden bu yana lider ve sunduğu eğitim yaklaşımları ile model olan okulumuzda, öğrencilerimizin bireysel özelliklerini keşfetmek amacıyla çıktığımız bu en keyifli yolculuğumuzun ilk adımlarını atmış olmanın verdiği heyecanla yeni eğitim-öğretim yılının tüm SEV ailesine sağlık, mutluluk ve başarı getirmesini diliyoruz.

TARSUS-SEV’DE MEZUNİYET COŞKUSU

Özel Tarsus SEV Ortaokulu’nun 8. sınıfı tamamlayan öğrencileri, hayatlarında bir başka evreye geçmenin coşkusunu öğretmenleri ve aileleriyle birlikte yaşadılar. Okulun kampüsünde düzenlenen mezuniyet törenine, Tarsus Amerikan Koleji ve Tarsus SEV Okulları Başkanını Eric Trujillo ile TAC Mezunlar Derneği Başkanı Ramazan Dincer de katıldı. Okul Müdürü Ayfer Aydın, açılış konuşmasında velilere seslenerek zorlu bir sürecin sonunda 8. sınıfı bitiren öğrencilerin 130 yıllık SEV geleneği ve kültürüyle

büyüyen, bilimsel düşünceye önem veren, sanata duyarlı gençler olarak yetiştiğini ifade etti. Öğrenci Başkanları Bartu Bolat ve Sarp Seymen Sarpkaya, duygu yüklü konuşmalarıyla arkadaşlarına ve okullarına veda ettiler. Konuşmalardan sonra 8. sınıf öğrencilerine okul idaresi tarafından mezuniyet belgeleri verildi. Belge takdiminin ardından kep atan öğrenciler, yaşamlarında yeni bir sayfa açmanın heyecanı ile geceyi noktadılar.

TAC Mezunlar Derneği olarak genç kardeşlerimizle başarılar ve sağlıklı, mutlu yıllar diliyoruz.

TARSUS SEV’DE MUHTEŞEM MEZUNİYET (2021)

Özel Tarsus SEV Ortaokulu, 8. sınıfı tamamlayan öğrencilerini muhteşem bir mezuniyet töreniyle yaşamlarının yeni sayfasına uğurladı. Okulun kampüsünde gerçekleştirilen ve Tarsus Amerikan Koleji ve Tarsus SEV Okulları Başkanını Eric Trujillo ile TAC Mezunlar Derneği Başkanı Mehmet Özel’in katılım gösterdiği törende Okul Müdürü Ayfer

Aydın, gurur dolu bir konuşma yaparak hem öğrencilere hem velilere hitap etti, “Öğrencilerimize yeni hayatlarında başarılar diliyorum” mesajını verdi.

Öğrenci Başkanları Naz Hocaoğlu ve Mey Öner’in veda konuşmalarının ardından öğrencilere mezuniyet belgeleri takdim edildi ve kep atma töreni gerçekleştirildi.

Sami Ural '89, kızı Ayşe - Mehmet özel '90, kızı Deniz.

Tamer Cevat İnal '83, kızı Defne - İbrahim Tekin '90, oğlu Seyit Andaç - Besim Özek '90, kızı Berrak.

TARSUS SEV ORTAOKULU 2021-2022 EĞİTİM ÖĞRETİM YILI AÇILIŞ TÖRENİ

2021-2022 eğitim-öğretim yılı okulumuzda düzenlenen açılış töreni ile başladı. Okul bahçemizde yapılan bayrak töreninin ardından sınıflarına geçen öğrencilerimiz, törene canlı olarak yayınlanan programı izleyerek katıldılar. Okul Müdürü Ayfer Aydın ve müdür yardımcılarının günün anlamı ile ilgili konuşmalarıyla devam eden açılış töreni, okul kadrosu tarafından hazırlanan "Okula Dönüş" ve "Tarsus SEV'de Bir Yıl" adlı kısa videoların gösterimi ile sona erdi. Yeni eğitim öğretim yılının sağlıklı, mutlu ve başarı dolu geçmesini dileriz.

Ahmet Uyan '81- Mehmet Alp Uyan

Cem Kurtoglu '89 - Zeynep NazKurtoglu

Emre Yıldırım '90 - Arda Yıldırım

Bin Güne Bedel Gün: 1974'lüler Geleneksel Eylül Sonu Göcek Toplantısı

1 974'lüler geleneksel Eylül sonu Göcek toplantısı geride kaldı. Kovid pasını üstünden çoktan atan Göcek, kalabalık ve canlı idi.

Bu yıl toplantıyı katılım fazla olması için bir hafta ileri tarihe kaydurdık, süresini de bir hafta uzattık.

Çok başarılı geçti.

Son 30 yıldır Eylül sonu Kaş'a gidip demlenen Orhan Beşkök, "Yol uzundur, beni yorar" demeden Kaş-İstanbul dönüşümden iki gün sonra tekrar Göcek yoluna çıktı. İzmir'de havaalanından Adana'dan gelen Hüseyin Yalçın ve Kemal Tarım'ı alarak Göcek'e geldiler. Uğur Çınar, hanımı Selma ile aynı tarihte Marmaris'ten arabası ile geldi. Ekmel Okay, Kuşadası'ndaki evinden arabasıyla gene 3,5 saatlik yolu Çomakdağ tepe demeden 7 saa-

te çıkarıp Dalaman havaalanından Adnan Saybaşılı'yı aldı ve geldi.

Ev sahibimiz Alp Ötüş ve Eşi Fatma Hanım'a gösterdikleri misafirperverlik ve güven için tekrardan teşekkürlerimizi sunarız. Fatma Hanım ayın 1'inde delileri kendi hâline bırakıp İstanbul'a uçtu. Elimizden geldiği kadar evi ve bahçeyi temiz tutmaya çalıştık, kusurumuz olmuşsa artık affola diyelim.

Katılımımız artmaya devam etti. Mustafa Emre İstanbul'dan ve Turgay Gümüş Çeşme'den kendi arabaları ile ayın 2'si cumartesi günü geldiler. Bu arada ben de gününbirlik Fethiye'den geldim.

Bu sezon İnlince plajını tercih ettik. Sezon sonu çok kalabalık olmuyor, çardağı ve kumu güzel.

Gelelim toplantının en önemli gününe. Ayın 3'ü pazar, hani derler ya "Bir gün bin güne bedel-

dir" diye! İşte o gün oydu. Öğlene doğru Suat Baykul'un Fethiye Hisarönü'nde işlettiği Kibele otelinde buluştuk, harika bahçelerinde yüzme havuzunun yanında çaylarımızı içtikten sonra yeni açılan Babadağ Teleferik ile Babadağ zirvesine çıktık. Burası dünyanın en fazla yamaç paraşütü uçuşu olan tepesi, yıllık 150 bin uçuş oluyor. Ben de bu spora bu-

rada başlamıştım. Uğur'un eşi Tandem uçmak istedi ve onun için bir pilot arkadaş ayarlandı, fakat zirvenin 1700 rakımı uçuş için uygun rüzgâr vermediği için minibüsle 1900 rakamına çıktık. Orada Selma Hanım pilot eşliğinde, ben de solo olarak uçtuk. Arkadaşlar 1900 metreden 1700 metreye telesiyej ile, oradan da teleferik ile indiler. Sonra Ölüdeniz'de Kumsal Pide'de Suat'ın verdiği akşam ziyafetinde herkes süper mutlu günün yorumunu yaptı.

Selma Hanım'ın korkusuzca uçmasını takdir ettik. Kadınların cesaretinin erkeklerden daha fazla olduğu iddiası pek rağbet görmediyse de doğrusunun öyle olduğu ortaya çıktı. En hoş tarafı, Uğur Kaptan'ın "İyi güzel de gardaşım yamaç paraşütünün motoru yok, bana gelmez" esprisiydi. Mustafa Emre'nin, çektiği video kayıtlarından sonra "Ben bunun uçuş tekniğini çözdüm, seneye solo uçarım, bana bir paraşüt bulun" demesi kimseyi şaşırtma-

dı. Sonuçta Mustafa'da iki kişilik kapasitede bir kafa var, diğer namı ile Kelle. Dedi mi yapar yani!

Bu toplantılarda herkesin merak ettiği şey; 10 kişinin bir hafta boyunca sabahtan akşama kadar beraber olup ne yaptığı ve ne konuştuğu.

Cevabı çok basit. Biz beraberken o zamanın nasıl geçtiğini fark etmiyoruz. Bu nasıl bir fenomen ise adını da bulamadık, fakat çok eğleniyoruz.

Yani mesela nereden anlatmaya başlasak? Bir kere Uğur Kaptan THY'deki eğlenceli tecrübelerini bütün gün anlatsa, ertesi gün tekrar dinlemek gerekiyor. Ekmel'in Romanya'da yaşadığı uzun yılları, tatlı hatıraları, ayrıca hobisi olan antik şehirler detayları ve binlerce resim... Geçen yıl aniden kaybettiğimiz çok sevgili kardeşimiz Necah Barutçu'nun da Göcek toplantısı hatıraları hafızalardan silinmemiştir. Rahat uyusun güzel insan. Dr. Hüseyin Yalçın son üç yılda Amerika'da iki torun büyüttü, kendisi çocuk doktoru, bunu kızlarına hobi olarak yaptı ama tabii Amerika anılarını da bizle paylaştı. Z kuşakla da bu vesile ile tanışmış olduk!

Adnan Saybaşılı, son üç yılını Türkiye-İngiltere arasında geçiriyor. Bize her yıl Türkiye'de temsil ettiği emsalsiz Dermologica ürünlerinin tanıtımını istek üzerine yapıyor.

Turgay Gümüş'ün son yıllarda Çeşme'de ağırlık verip şarap üretimine girmesi ve çok başarılı sonuçlar elde etmesi bizleri çok sevindirdi. Turgay gene çok cömert bir şekilde iki kasa şarap (Fidan Kırmızı-Şirin Rose) ile beraber geldi. Daha biz "Neler oluyor?" derken Alp'in "Ben Turgay'ın rose şarabını çok

sevdim, siz program yapmaya devam edin" demesi tam yerindeydi! Şaraplar harika, her ikisi de ertesi gün kesinlikle baş ağrısı yapmıyor, birer test tavşanı olarak deneyimlerimizden faydalanabilirsiniz.

Dedemiz Kemal Tarım okulu-muza en çok hizmeti olmuş bir arkadaşımız; onun anıları, okulda müdürlük yaptığı yıllar, bizleri direk nostalji zaman tüneline soktu... Derken hafta bitiverdi.

Seneye daha çok kişi ile beraber olmak ümidi ile ayrıldık.

SOLDAN İTİBAREN: Can Piyale, Kubilay Keçelioğlu, Serdar Akçalı, Fatih Görman, Lütfi Öveçoğlu, Fikret Bulut, Levent Onur, Erdal Akdoğan, Yavuz Sökün, Cengiz Sönmez, İbrahim Merze, Mehmet Kocabaşa, Necati Güler, Sait Tosyalı, Haldun Çatıkkaş, Hakan Mutlutürk, Ahmet Kodanaz, Cem Uysal

65'LİK ÇOCUKLARIN 45. YIL KUTLAMALARI 1975-2020

Hâlbuki takvimler 2020'li günleri göstermeye başladığında ne kadar da heyecanlı ve coşukluyduk. Hiç kimselerin "mezun olamadığı" bir okulumuz vardı ve biz de bu okuldan mezun olamamızın 45. yıl dönümünü kutlayacaktık. Öyle bir "Homecoming"e gidip bir sertifika almakla bitmemeliydi; yıl boyu başka toplantılar, buluşmalar da yapmalıydık. Arkadaşlığımızın, hatta daha da ötesi kardeşliğimizin tescili olan o günü, o yılı en güzel şekilde hatırlamalı ve anmalıydık.

Ocak ayının ikinci günü çok üzücü bir haber aldık; Erk ikizlerimizden Ahmet'i kaybetmiştik! Tam o sıralarda, hayatın bize daha nasıl zorluklar ve kötü sürprizler hazırladığından habersizdik ki Uzak Doğu'dan "virüs" sebebiyle meydana gelen ölüm ha-

berlerini duymaya başladık. Mart gibi dünyanın geri kalanıyla beraber evlere kapandık, uluslararası bir salgınla karşı karşıya olduğumuzu öğrendik. Ne yapacağımızı, nasıl korunacağımızı da bilmez bir vaziyette evlere hapsoldük. Dışarıya başımızı çıkar-tamaz olduk. O günlerde Mehmet Akif Gürlek'i de kaybettiğimiz haberi geldi. Salgın sebebiyle cenazeler bile normal düzenin dışında defnedilmeye başlamıştı. Hepimiz evlerimize çekilmiş, ne yapacağımızı bilmez bir hâldeydik!

İlk önce resmî toplantımız "Homecoming 2020" iptal edildi. İyice şaşırmiştık! Son birkaç yıldır yaptığımız gibi, kardeşimiz İbrahim Merze'nin Sarıgerme'deki Sevgi Oteli'nde buluşmayı planlıyorduk ki her birimiz, farklı farklı "büyük" makamlarından ge-

len sert emirlerle, yine evlerimize hapsoldük!

2021

Kasım 2020'de tekrar evlere hapsoluşumuz resmîyet kazanınca, 2021 konusundaki endişelerimiz de arttı. Bu arada bütün ülkeler gibi Türkiye'de de aşı seferberliğinin başlaması, karamsarlığımızı biraz olsun ortadan kaldırmıştı. "Homecoming 2021" de yeni moda hayata uymuş ve çevrimiçi organize edilmişti. Gerçi dünyanın her bir ucundan 1000 civarında mezun ekran karşısındaki yerini alıp çevrimiçi hasret gidermişti, ama yüz yüze buluşma gibi olmayordu ki!

Yine de bu sene iddialıydık, hepimiz aşılarımızı arka arkaya oluyor ve kendimizi normal bir günlük yaşantıya hazırlamaya çalışıyorduk. Yazışmalarımız hızlanmış, 2019 Eylül'ündeki buluşmamızın güzelliklerini birbirimize hatırlatmaya başlamıştık. Cidden özlemiştik! Bir yıl öncesinde sözleştiğimiz üzere, Ahmet Kodanaz ve Can Piyale Amerika'dan bu hafta için gelecek şekilde planlarını yapmışlar, sevgili İbrahim de hazırlıklarını tamamlamış, bizler haricindeki rezervasyonları iptal etmişti.

Daha önceki yıllarda neredeyse eksiksiz olarak uçakla Dalaman'a giderek başladığımız hafta sonumuz, salgın sebebiyle -bu sefer dördümüz dışında- herkesin daha küçük gruplar hâlinde, arabalarla yaptığı bir seyahat programına dönüşmüştü. Öyle ki Hakan Mutlutürk Adana'ya uçakla gelmiş, bir geceyi Tarsus'ta geçirmiş, bir buçuk yıldır tadamadığımız lezzetleri her zamanki mekânlarda tatmış; sonra Adana'ya gidip özel sebeplerden dolayı Sevgi Oteli'ne gelemeyecek olan Alev Dikici, Mustafa Metin ve Murat Sepici ile görüşmüş, Can Piyale ve ken-

disi şerefine Çukurova Kulübü'nde verilen kebab ziyafetine katılmış; ertesi gün de Can'la birlikte Tarsus'tan beni alıp, Antalya'ya doğru yola çıkmıştı... Bir gece Antalya'da Hakan'ın misafiri olarak kaldıktan ve ertesi sabah, mükellef bir kahvaltıdan sonra Sarıgerme'ye doğru yola koyulduk. Öğleden sonra Sevgi Oteli'ne vardığımızda, neredeyse herkes bizden önce ulaşmış, sahile bile gitmişti. Bizden biraz sonra uçakla seyahat eden son arkadaşlar da geldi ve kadro tamamlandı. Hepimizi İbrahim'in bizim için hazırladığı menü ve sürprizlerin heyecanı sarmıştı...Cuma ve cumartesi akşamları için İbrahim yalnız güzel menüler hazırlamakla kalmamış, yemekleri de otelin ekibiyle beraber kendi yapmıştı. Cumartesi ve pazarın kahvaltuları da tek kelimeyle inanılmazdı!

Uzun zaman sonra yirmi kişiyle buluşup hasret gidermenin, kardeşçe birbirimize sarılmanın gücünü hissetmek, harika duygularla evlerimize dönmemizi sağladı. Uçakla dönenler Dalaman üzerinden yolculuk planları yaparken, gelen bütün arabalar, getirdikleri arkadaşları bir başka arabaya naklederek, farklı arkadaşlarımızla dönüş yolculuğuna başladı. Cidden, arabalarla gelen hiçbirimiz, aynı araçla ve ekiple geri dönmedi. Yani dönüşler de gelişler kadar keyifliydi! Tadı damagımızda... 16-18 Eylül 2022'de Sevgi Oteli'nde daha da kalabalık buluşabilmek dileğiyle!

Necati Güler '75

TAC '76 - 45. YIL

TAC '76 bu yıl 45. mezuniyet yılını kutluyor. Bu özel yılımızı Tarsus'ta ve okulumuzda kutlamak isterdik ama pandemi nedeniyle olmadı, olamadı. Dile kolay 45 yıl, ama aslında birlikteliğimizin başlangıcı 7 yıllık okul süresini de katarsak 52 yıl, yani yarım asrı geçmişiz. Bizler, çocukluğumuzun son dönemini, ergenliğimizi ve gençliğimizin ilk dönemini birlikte yaşadık, birlikte paylaştık, birlikte öğrendik. Evimizden, ailemizden çok daha uzun süreyi birlikte geçirdik. Böylelikle de hepimiz her birimizin huyunu, suyunu, gerçek karakterini neredeyse DNA'mıza kadar öğrendik. Bu da bizim bir aradayken hep rahat davranmamıza, konuşmamıza ve bitmeyecek mavramıza, TAC'den kaldığımız yerden devam etmemize büyük katkı sağladı. Hâlâ ve hep "nickname"lerimizle hitap edebildiğimiz, konuşmalarımızın, kızdırmalarımızın, mavramlarımızın kimsenin alınganlık yapmadığı ve hatta yapamayacağı bir birliktelik yaşıyoruz. En önemlisi de bu kavramların bizi ne kadar mutlu ettiğinin farkında olmamız. Yaşamımıza sonradan giren ar-

kadaşlıkların, dostlukların çoğunda çıkar ilişkilerini ve bunun sevimsiz ağırlığını, duygusunu hepimiz fark etmişizdir. Bizimkisi artık arkadaşlığı aşan, "çok kardeşli bir aile" hâline geldi. Her anlamda birbirimize iyi günde kötü günde destek olduk ve oluyoruz. 76 yılının okulun sporda da akademik başarıda da çok özel bir yılı olduğunu biliyorsunuz. 76 plaket bu nedenle okulun girişinde asılıdır ve daha iyisi olana kadar da kalacaktır. Takımlarımızı desteklemeye yüzlerce kilometre gittik, hep birlikte bağır-dık, tezahürat yaptık, onlara güvendik ve inandık, basketbolda, hentbolda TAC tarihinde ilk kez Türkiye şampiyonlukları kazandık. O turnuvalarda yaşadıklarımız da hepimiz için unutulmaz ve çok özeldi. Mezuniyet sonrası kaybettiğimiz kardeşlerimiz de oldu, onların üzüntülerini derinden yaşadık ve hep yaşıyoruz. Ama her zaman onları hep aramızdalar gibi anmaya, yad etmeye devam ediyoruz. Birbirimizin başarılarıyla gururlanıyoruz, sorunlarını, üzüntülerini paylaşıyoruz. Hatta artık çocuklarımızla, torunlarımızla ilgili de gururlanıyor, seviniyoruz. Ve hepimiz TAC yıllarının temiz ve gerçek arkadaşlık duygularıyla, sevgisiyle ve en önemlisi güveniyle bu duygularımızı yaşadığımızın ve birbirimize kenetlendiğimiz farkındayız. 40. mezuniyet yılınızda "40. Yıl Yıllığımızı" çıkardık ve 40 yılda neler yaptığımızı belgeledik. Yetmedi, 45. Yıl için '76 Namık Kural'ın projesiyle YouTube'a da yüklenen

birebir video-röportajlarla TAC'ye nasıl girdiğimiz, ilk deneyimlerimiz, okul hayatındaki özel anılarımız, unutamadıklarımız, hayallerimiz, hayal kırıklıklarımız hepsi kayda alındı. Ve gördük ki hâlâ birbirimize ait ne özel bilmediklerimiz varmış! Bunları öğrenmekle birbirimize olan sevgimiz saygımız daha da pekişti. 50. mezuniyet yılınızda yeni projelerimizin olacağını biliyorum ve bunun heyecanını şimdiden hissediyorum.

İstanbul'daki grubumuzla, sık aralıklarla birlikte olmaya devam ediyoruz. Ama en önemlisi, 1999'dan bu yana düzenli olarak yaz aylarında dört günlük Göcek veya Gökova tekne turu yapıyoruz. Bu tekne turuna yurt dışında yaşayan kardeşlerimiz de katılıyorlar. Hepimiz için tam anlamıyla bir terapi ve

mental rehabilitasyon turu oluyor. O tekneye girildiği andan itibaren ne CEO'luk, ne profesörlük, ne patronluk, ne yöneticilik, ne iş adamlığı, ne danışmanlık, ne maddi statü, hiçbir şey kalmaz. Orada herkes 11-18 yaşlarındaki TAC günlerine döner, aksi mümkün değildir. Veeee o teknede aklınıza gelen ve gelmeyen her türlü mavra yaşanır! İlk yıllardan birinde tekne personelinin şaşkınlığı hep aklımızda. Tekneye binildiği andan itibaren "nickname"lerle hitaplar, küfürlü konuşmalar, dalga geçmeler, sonrasında ciddileşip ülkeyi, ekonomiyi kurtarmalar, her türlü tıbbi bilgiyi bazen ciddi bazen mavrayla aktarmalar (benim ürolog olmamın nasıl tıbbi mavralara yol açtığını tahmin etmeniz zor olmasa gerek!), felsefe tartışmaları, gece olup Göcek tepelerine yansıtılan barkovizyon gösterileri, aramızda çok okuyan ve hatta "herbikolog" olanların gerçekten derin bilgileri, tekne personelinin tam anlamıyla şoke etmişti ve sonunda birisi dayanamadı ve "Abi siz kimsiniz yaa, bu nasıl bir topluluk, grup? Siz neler konuşup tartışyorsunuz, biz hiç böyle bir şeye rastlamadık, anlam da veremedik!" demişlerdi. Tabii biz erkek okulu olarak mezun olduğumuzdan, teknedeki 14-15, bazen iki tekne bir arada 25-26 kişilik erkekler topluluğunun dışardan görüntüsü ve yorumları da bizi ayrıca güldüren, eğlendiren bir durumdu.

Bu yıl, 45. mezuniyet yılımızda Tarsus'ta yapamadığımız kutlamayı da tekne gezimizde yaptık. Gene çok eğlendik, gene çok güldük ve fotoğraflardan da görüleceği gibi gene çok mutlu olduk. Nasperv Tüzün'ün Alaçatı'dan gönderdiği TAC '76 45. yıl pastasını kestik, bombalaki çektik, kadehlerimizi 52 yıllık anılarımıza kaldırdık, yüzdük, güldük; hukuk, tıp, ekonomi, politika tartıştık ve gene tam anlamıyla ruhumuzu besledik. Konularında her biri ülkemizin ayrı bir değeri olan

kardeşlerimizden bilmediklerimizi öğrendik, bildiklerimizi güncelledik. Seneye tekrar teknede buluşacağımız günleri şimdiden ipe çektiğimizi rahatlıkla söyleyebilirim.

45. hatta 52 yıl sonunda hepimiz biliyoruz ki birlikte yaşlanmaya, (pardon yaş almaya) devam edeceğiz. Biliyoruz ki beraberliğimiz hep sürecek, kenetlenmemiz daha da artacak. Biliyoruz ki hayattaki en iyi, en güvenilir dostlarımız ve kazanımımız bizleriz. Biliyoruz ki TAC öğretilerinin bize kazandırdıklarını yaşamımızın her alanında sürdürmeye devam edeceğiz. Bizi "BİZ" yapan değerlere sınıksız bağlanacağız ve onları sonraki nesillere de en uygun, en anlamlı şekilde aktaracağız.

Dilerim yaşamımızın kalan yıllarını da aynı keyifle yaşayabilelim. Dilerim mavramız, gülmemiz hiç eksilmesin ve bizi çok mutlu etmeyi sürdürsün. Dilerim bundan sonraki yaşamımız da sağlıklı ve uzun olsun.

Dilerim TAC sevgisi, saygısı, güveni ve aidiyet duygusu bizleri ve camiamızı güçlü kılmaya ve çevremize imrendirmeye devam etsin.

Tüm TAC '76 kardeşlerimin sevgisi ve saygısıyla,

Emre Akkuş '76

TAC '81 40. YIL BULUŞMASI

1 981-2021... Dile kolay tam 40 yıl olmuş TAC'den ayrılmalı.

Her yıl "Homecoming'de bir araya gelip kutluyorduk, ancak son iki yıldır pandemi kısıtlamaları nedeniyle bir araya gelmekte sıkıntı yaşıyorduk. Neyse ki sanal homecoming ile bi' nebze mavra yapabildik. Kısıtlama ve kapanma nedeniyle bizim 40. yıl ve '76 döneminin 45. yıl ile '71 döneminin 50. yıl tişörtleri biraz gecikme ile dağıtıldı. Kısıtlamaların gevşemesiyle buluşabilmeye başladık.

Kelle'nin (Bülent Esen) Türkiye gelmesi, Adana'da toplanmamıza vesile oldu. Barış'ın organizasyonu ile Temmuz sıcaklarına rağmen toplandık. İki yıldır Türkiye'ye gelemeyen Kelle ve mezuniyetten beri benim ve birçok dönemdaşının göremediği Erhan Ulaş Ülgen'in ağır misafir olduğu masada Barış, Üstün, Recep, Haşim, Aydın, Emre, Murat, Cevdet, Kayhan, Fuat ve ben toplam 13 kişi bir araya geldik. Yapılan mavra ve muhabbete rağmen mekân, kısıtlama nedeniyle kapatacağından Mersinli birkaç arkadaşımızı evlerine yolcu ettik. Sonra gidebileceğimiz tek mekân olan Barış'ın evi imdadımıza yetişti. Ama sigara ve alkol stokumuz yetersizdi! Neyseki

Emre evden sigara ve viski getirerek sabaha kadar mavra yapmamızı sağladı.

Ertesi gün ise Cevdet'in ev sahipliğinde Soğukluk macerası başladı. Adana'nın sıcaklarından kaçan Kelle, Barış, Aydın ve ben kendimizi yaylanın serinliğine attık ve önceki günün yorgunluğuna rağmen "Rakı rakıyı söker, üstüne de viski ile cila çekilir" diyerek gecenin geç saatlerine kadar mavraya devam ettik.

İyi ki ailelerimiz bizleri TAC'de okutmuş!

Belle Époque ("Güzel Çağ")*

1 976 senesinde bir sonbahar günü henüz 11 yaşındayken elimizde bavulla - aynen askere teslim olunduğu gibi - Tarsus'ta okula teslim olduk. Kurallara göre yatılıların uyum sağlaması açısından üç hafta okulda kalacağı ve ebeveynlerini görmeyecekleri söylendi. İçimizde bir merak ve çoğunluğumuz için korku hakimdi. İki ağabeyimin de bu okulda olması tabii ki benim için büyük avantajdı. Zaten bir çok hikaye dinlemiş, heyecanla benim de benzer güzel anıların başımdan geçmesini bekliyordum. İlk hafta geceleri yatağa girdiğimizde ağlama sesleri ile uyuduk. Alışmak çok uzun sürmedi; 10 gün sonra özel bir izinle annem ve babam kapıdan beni görmek üzere okula geldiğinde keyfim o kadar yerindeydi ki maçı bırakıp koşarak kapıya gittim. "Ben iyiyim, haydi görüşürüz" dediğimde anne ve babamın yüzündeki o tatlı gülümsemeyi halen hatırlarım. Rüya gibi bir yere gelmiştik. Prep A, B ve C şubelerine dağılmıştık. Hayatımda daha önce duymadığım Kris, Jorj, Fedon gibi isimler, daha önce hiç arkadaşımın olmadığı Denizli, Bursa, Eskişehir, İzmir, Ankara, İs-

tanbul'dan aramıza katılan arkadaşlar ve başta annemiz diyebileceğim Mrs. Robeson gibi yabancı öğretmenlerle yepyeni bir dünyaya giriş yapmıştım. Adeta bir göletten okyanusa bırakılan bir balık gibiydik. Adana'da yaşadığım 11 senede yaşadığım dünyadan çok daha geniş bir dünyaydı bu.

Yıllar geçti. Yaşımızın ilerlemesiyle dünya her geçen gün büyüyordu. Kafamıza bir sinerji içerisinde boş bir kayıt cihazı gibi sürekli bir şeyler yükleniyordu. İlgi alanımızın şekillenmesi için spor, sanat, müzik, bilim açılarından çok olanak vardı. Dönüp bakınca çok daha fazla yararlanabilirdik ancak o günün kafası o kadarına izin vermişti. Geçen yıllar çoğunlukla aksiyon ve komedi, nadiren dram ve korku ile geçti. Film o kadar keyifliydi ki hiç bitmesin istiyorduk. Ama 1983 senesinde gerçek hayata girme zamanı gelmişti. Bu kadar renkli bir filmde sonra gelen hayatın kasvetli olacağından emindik. Haksız değildik, üniversite hayatı ve sonrası ne kadar güzel olursa olsun TAC yıllarına benzemiyordu. Hem yaşımız ilerlemiş, sorumluluklarımız artmış hem de dünya değişmişti. Ancak bu yeni dünyada dim-

dik ayakta durmamıza destek olacak dostlarımız vardı. İlk yıllarda genelde aynı şehirde olanlar sıklıkla buluşurken yılda bir kez buluştuğumuz TAC Homecoming bizi bu güzel günlere götürüyordu. Yıllar sonra o çok kızdığımız sosyal medya sayesinde bu buluşmaların boyutları değişti, kapsamı artmaya başladı. Whatsapp'te sanal da olsa lounge kuruldu. Aynen lounge'da yaşanan mavrular sosyal medya ortamına taşındı. İş yoğunluğu içinde olanlar genelde kızsalar da emekliliğin yaklaştığı bugünlerde zamanla keyif alacaklarından eminim.

Lafın kısası, Ağustos başında lounge grubunda geçtiğimiz hafta sonu Namrun'da buluşmak üzere sözleştik. Niyet edenlerin sayısının yeterli olmasının ardında Gülüm Bülbülüm Yayla 4. Grubu kuruldu ve gelecek kişiler eklenmeye başladı. Eğer Gül gibi becerikli bir arkadaşınız varsa öyle komite kurmaya falan gerek kalmıyor. Zaten dördüncü-

sü yapılıyordu ve az çok ihtiyaçlar ve kaptisler biliniyordu. Tedarik konusunda destek vermek üzere Fahri ve Hasan'ı da ekleyince organizasyon şekillendi. 15 Ekim Cuma günü Adana, Mersin ve Tarsus dışında Belçika, Kanada ve Kıbrıs'tan kalkan uçaklar; İstanbul, Ankara, İzmir, Bursa'dan yola çıkan araçlar Namrun'a ulaşmaya başladı. Cuma akşamı 35 arkadaş ve eşler ile otelde buluşma gerçekleşti.

Sonrası mı? Tabii ki aksiyon ve komediydi!..

*Belle Belle Époque, kelimenin tam anlamıyla "Güzel Çağ" anlamına gelir ve Fransa'da, Franco-Prusya Savaşı'nın (1871) sonuna kadar I. Dünya Savaşı'nın başlangıcına (1914) kadar uzanan bir dönemdir. Bu, üst ve orta sınıflar için yaşam ve güvenlik standartlarının arttığından, daha önce ortaya çıkan aşağılamalara kıyasla altın çağ olarak etiketlenmeye ve Avrupa'nın zihniyetini tamamen değiştiren sonun yıkılmasına yol açtığı için bu seçilmiştir.

Ender Evcik, lise hayatı boyunca Cuma günü Adana'ya babasına götürmek üzere Keleşoğlu'ndan baklava aldı. Ancak maalesef bir kez bile babasına ulaştıramadı. Ne mi oldu? Dolabından çalınıp lounge da sebil ikram edildi. Seneler sonra TAC 83 borcunu ödemek üzere Orhan Özkan tarafından baklavayı teslim etti ancak Cavit Amca 90 yaşında diyabet hastası olduğundan baklava gene sebil oldu.

Bana göre şu bir gerçek ki tüm TAC kız mezunları arasında en dayanıklı grup ilk mezunlar olan '83 grubudur. Bu güzel yürekli kızlar daha önce üç sene erkek erkeğe okumuş bir grubun içerisine atılmışlar ve her şeye rağmen sapaşğlam durdular. Bu kızlar saygıyı fazlasıyla hak ediyorlar.

Cumartesi sabahı yürüyüşe çıkan '83'lüler.

Söz verildiği üzere Belçika şarküterisini, Kanada maple şurubunu getirdi. Kıbrıs ise hellim ve şeftali kebabını pişirerek borcunu ödedi.

Groundhog Day MAVRA '90 Buluşması

Bazı günler vardır, hiç bitsin istemem. Devam etsin, uzasın. Ertesi gün de bıraktığım gibi bulayım. Hatta mümkünse kaldığı yerden de devam etsin diye umutlanırım.

Evet, kilit cümle bu olmalı. "Kaldığı yerden devam etsin." Olabilir mi böyle bir şey?

İmkânsız mı, çok şey mi istiyorum?

Hayır! Ne çok şey istiyorum ne de imkânsız... Ben Bir TAC'liyim. Bir TAC'li, dostları sevdiği yanındaysa hep aynı güne uyanır. Stickler'a, Friendship'e, Prep sahasına, yemekhane uyanır. Abbas'a, Robeson'a, Haydar'a uyanır. Eskimez anlar, anılar; yıpranmaz dostluklar. Nerede kaldıysa oradan devam eder. Aynı günü tekrar tek-

rar yaşar, hisseder TAC'li. Bütün o umutlar, mutluluklar, heyecanlar canlanır; yakalar TAC'linin ruhunu yeniden.

Senede iki gün olsa ne yazar, 22 gün olsa ne yazar? Yine yetmez. Yetmemeli. Dile kolay 39 sene yetmemiş, Mersin'de iki gün mü yetecek?

Hafta sonu Mavra '90 ekibi olarak hepimiz bir

aradaydık. Güldük, eğlendik. Hatta biraz da ağladık. Ne de çok özlemiştir birbirimizi!

İnsan hiç ayrılmadığı dostlarına hep ve yeniden kavuşmuş, kaldığı yerden devam etmek için.

Dönerken ise üzülüyorum, nasıl olsa ertesi sene yine aynı güne uyanacağım.

Emre Yıldırım TAC '90

TAC '86 REUNION -35, Selimiye

2021 Mayıs'ında kutlayacağımız 35. yılımız covid-19 yasaklarına kurban gidince, durumu telafi çalışmalarını anında devreye girdi vee program aylar öncesinden yapıldı. Haliyle duruma en uygun mekan Tanju & Nebişimizin Selimiye'deki muhteşem butik otelleri "BADEM"di.

Grup kuruldu, Tanjucum sağolsun oteli bize kapadı ... eee başka nasıl 4 gün anahtar kapının üstünde konaklanacak değil mi ama ?

Aylar öncesinden yapılan programı son anda kırılan parmaklar, konulan toplantılar vs bile değiştiremedi.

Bu buluşmayı benim için özel ve farklı yapan bir şey de, ilk gün olan 14 Ekim'in 35. Yaş gününe denk gelmesiydi ;))) Şaka bir yana 53. yaşımı çok sevdiğim eski, ama eskimeyen, dostlarımla kutlamak, canım arkadaşım Nebiyemin organizasyonundaki şahane parti, bu yaşı benim için çok özel ve unutulmaz kıldı.

Bademin özel koyundaki plajda kurulan muhteşem sofralar, konsept geceler, kişiye özel lezzetler tüm diyetleri bozarken; muhteşem hava, şahane deniz, sonrasındaki "happy hour" lar, uzun sohbetler, kimi zaman gıybetler 35 yıllık hasreti gidereme-

se de "hayatın bir gün -onun da bugün" olduğunu hatırlamamızı sağladı. Böylece 2022 bahar programı temelleri şimdiden atılmış oldu.

Adana konsepti, kebabıyla, şalgamıyla, içli köftesiyle, Adana'ya uzun zamandır geleme-yenlere Adana'yı getirdi.

Can'ın taa İzmir den bizim için taşıyıp getirdiği kokoreçleri de affetmedik ve itinayla göm-dük.

Hale ve Evren'in homecoming ganimeti 3 şişe Chivas da Selimiyenin hakkıydı elbet.

Son geceki canlı müzik, echo '86 nın yıldızı Özlem'in sahnelere dönüşü , bunu duyan Seden'in mutfakta pişirdiği helvayı bırakıp ona yetişmesi, birlikte yaptıkları düet; amma velakin Tanju & Nebiye nin gitar eşliğindeki performansları gecenin esas bombasıydı.

Eeee "The Guardian" tarafından Türkiye'nin en iyi 10 Butik Oteli sıralamasına kolay girilmiyor tabii ki..

Son gecenin son sürprizi yine Nebiş den geldi; STICKLER pasta-

mız kesildi, bomlar çekildi, yaşa var ol TAC... Selimiye de kalben yaşatıldı.

Son sözüm, '86 Renuion 35 Selimiye anlatılamaz yaşanır.

Onun için sürçü lisan ettiysem affola. Hazırla-

yanların ve katılanların emeğine ve yüreğine sağlık; katılamayanlara ve tüm TAC camiasına da selam ola. Biz herkesin yerine yiyip, içip, eğlendik, BOM çektik!

Rana Bolay '86

Bir Buluşmanın Ardından 36 Saatte 25 Yıl

Mezuniyetimizin üzerinden tam 25 yıl geçmiş. 96 Mezunları olarak fiziki Homecoming olmasa da yıl bitmeden bir buluşma düzenlemek istedik. Tüm detaylarını Nevzat Arman kardeşimize teslim ettiğimiz bu organizasyon Cumartesi sabahı Kazancılar'da kahvaltı yaparak başladı. Menüde tabii ki ciğer, böbrek ve uyukluk vardı. Sonrasında okulumuza yıllar önce okul servislerinin kullandığı güzergahtan giderek nostaljiyi daha yoldayken yaşamaya başladık. Yol boyu yaşanmış olan kimi komik, eğlenceli, kimi tehlikeli anılar anlatılırken bir de baktık Sadık Paşa

Konağı'nın önündeyiz.

Okula giriş bütün programın en değerli anıydı. Sonrası zaten belki önceki buluşmalarda onlarca kez anlattığımız, dinlediğimiz anıların ve mavraların mabedinde bir kez daha dillendirilmesi bolca kahkaha eşliğinde su gibi akan dakikalar. Tabii yıllar geçtikçe hafızalar da biraz paslanıyor olsa gerek ara ara "Hayır, o olay şöyleydi, böyleydi" cümleleri havada uçuşuyordu. Bu yazıyı okuyan yüzlerce mezunumuzun da yaşadığına emin olduğumuz gururla karışık olan o duyguyla "iyi ki yolumuz bu okuldan geçmiş" ifadesi hepimizin yüzünden okunuyordu.

Tüm binaları, bahçemizi sindire sindire gezdik. Anılara kalacak fotoğraflar çektirdik. Yatılı öğrenci kardeşlerimizle sohbet ettik. İnşaatında ufak da olsa katkımızın olduğu kapalı spor salonunda basketbol takımımızın antrenmanını görünce ayrı bir gurur duyduk. Aramızda bulunan Yasin Milli kardeşimizin oğlunu da antrenmanda görünce nesilden nesile TAC'nin bizlere nasıl eşlik ettiğine bizzat tanık olduk.

Tüm bunların ardından karnımız acıktı ve Yeşil Ova'ya geçtik. Bu sırada gezinin tamamına katılmasalar da hem Adana'dan hem Tarsus'tan aramıza katılanlar oldu. Humus, kuş gözü lahmacun, kebab ve rakı eşliğinde ufak çapta bir ziyafet yaşadık. Tüm ekibin ortak kararı bu lezzetlerin hiç birinin Tarsus dışında bu güzellikte bulunamaması şeklindeydi.

Ardımızda tazelenmiş anılarımızı bırakıp rotayı Mersin Narlıkuyu'ya çevirdik. Biraz deniz biraz rakı balık ama her daim neşeyle dolu sohbetler. Programı uzaktan takip eden ve çok uzaklarda olduğu için gelmesine ihtimal vermediğimiz yıllardır görmediğimiz Aşkın Karaca kardeşimiz bir de baktık akşam balıkçıya bizden önce varmış bizi bekliyordu. Çevremize ufak çaplı bir rahatsızlık vermiş olabiliriz belki ama böyle buluşmalar kaç yılda bir yapılıyor, o kadar da kredimiz olsun.

Gece herkesin yüzünde gülümsemelerle sona erdi. Ertesi gün bir gün önce yaşananlar bazı arkadaşlarımız tarafından hatırlanmadığından herkesin anlattığı hikayeler birleştirilerek günün hikayesi tamamlandı. Biz de biraz dinlendikten sonra Adana'ya geçerek finali tabii ki kebab ile yaptık. Bir ara masadan şu sesler yükseliyordu. "Aslında doyduk

ama bu kebabı İstanbul'da bulamayız hadi biraz daha yiyin".

36 saate 25 yıllık anıları sığdırdık. Bir sonraki buluşmada anlatılacak anılar da yarattık. İyi ki TAC'liyiz iyi ki buluştuk diyerek birbirimize sarılarak ayrıldık. Bu buluşmanın anısına taptığımız t-shirt'ün arkasına yazdırdığımız şu cümlenin hakkını da verdik.

"Form is temporary, class is permanent – Class of 96"

TAC '88 ALAÇATI BULUŞMASI

TAC '88 mezunları dönem arkadaşlarının sahibi olduğu Alaçatı Deniz Kabuğu Otel'de 23-26 Eylül arasında tekrar

bir araya geldiler. Bol bol Bom çekip, mavra dolu anlar geçirdiler.

“Tarsus’un Bilinmeyen Değerlerini Tanıtmayı Misyon Edindim”

1974 mezunumuz **A. Refik Kutluer**’in Tarsus ve St. Paul’un kayıp incili ile ilgili İngilizce yazdığı makale, uluslararası arkeoloji dergisi “Ancient Origins”de yayınlandı. Bazı dogmaları sarsmaya aday makale çok ses getireceğe benziyor.

Uluslararası dergilerde yayınlanan makaleler ülkemiz için çok önemli. Bu süreç nasıl başladı, çalışmalarınızı anlatır mısınız?

Evet, yurt dışında hakemli dergilerde yayınlanan makaleler ülkemiz için de yazan için de çok önemli. Ben araştırma makaleleri yazmaktan büyük keyif alıyorum. Amerika’daki Travel Institute’un eğitimi ile aldığım unvan olan “Sertifikalı Seyahat Endüstrisi Yöneticisi” (Certified Travel Industry Executive) olarak geçtiğimiz yıllarda, enstitünün dergisinde turizm ile ilgili makalelerim yayınlandı. Bunlardan “Antik Dünyanın 7 Harikası” ve “Sanal Turizm” ile ilgili olanlar çok ses getirdi. Üyesi bulunduğum bazı sosyal derneklerde felsefi çalışmalar ve sunumlar yapıyorum. Ayrıca 12 yıldır, eşimle birlikte düzenlediğimiz Uluslararası Şefika Kutluer Festivali’nde “Zaman ve Algı” ve “Korumak için Tanımak Lazım” başlıklı konuşmalar yaparak bu konularda bir bilinç oluşturmaya çalışıyorum. Anadolu’nun somut ve somut olmayan o eşsiz değerlerini önce tanıyacaksınız ki koruyabileceğiniz ve sonra da gerektiği gibi değerlendirip tanıtabileceğiniz. Maalesef

toplum olarak bu konuda biraz zayıfız. Öyle ki bazı değerlerimize biz sahip çıkmadığımız için dünya onları başkalarının zannediyor ve öyle tanıyor.

Son makalenizin içeriğinden bahsedebilir misiniz?

TAC’de okuduğum o çok kıymetli 7 yıl dolayısı ile kendini Tarsuslu hissedenden birisi olarak, kendime Tarsus’un bilinmeyen değerlerini tanıtmak gibi bir misyon edindim. On bin yılı aşan tarihi ile Tarsus çok önemli değerlere sahip. Tarsus’un UNESCO koruması altına girmesi çalışmalarında belediyenin girişimlerine katkıda bulunmaya çalıştık, dilerim bu konu yakında gerçekleşir. İlgilendikçe Tarsus’un hak ettiğinden ne kadar az bilinip tanındığını anladım ve böyle bir çalışma yapmaya karar verdim. Tarsus’un felsefi geçmişi, Hristiyanlık, Mitra ve Stoa bağlantısı, efsaneleri, antik dünyanın çok önemli üniversite ve kütüphanesine sahip olması bu makale fikrini oluşturdu. Geçtiğimiz yıllarda Tarsus’ta gerçekleştirilen gizemli kazı ve o kazı ile ilgili tatmin edici bir açıklama yapılmamış olması, gizemli söylentiler, Vatikan’ın açıklamaları... Derken bir

makale yazmaya karar verdim. Gelen olumlu reaksiyonlar da birçok kişiyle hemfikir olduğumuzu gösteriyor. Hiç belli olmaz, bakarsınız yakında bu hikâyeden bir film çıkar. Bu gizemli kazıda Tarsuslu Aziz Paul’un kayıp İncil’inin veya bu İncil’deki görüşlerini yansıtan notlarının bulunmuş olduğunu düşünüyorum. Çıkan enteresan haberler, söylentiler, yaratılan gizem de bu görüşümü destekliyor. Hristiyanlık kuramının yaratıcısı Aziz Paul’un “İsa” figürünü nasıl kullandığını anlatırken -tarihte yaşadığını bildiğimiz dört ayrı İsa olduğunu da vurgulayarak- kişisel inanç özgürlüğüne saygı çerçevesinde, aslında tüm dinlerin birbirinin devamı olduğunu ve esas olanın temelde yatan felsefi kuram olduğunu vurgulamak istedim. Ancient Origins’in editörü makalenin ilk hafta 9000 kişi tarafından okunarak bir rekor kırdığını, en çok okunanlar arasında

girdiğini ve binlerce yorumun gelmeye devam ettiğini bildirdi.

Aynı dergide daha önce Göbeklitepe ile ilgili bir makaleniz yayınlanmıştı, onun yankıları nasıl?

Göbeklitepe’nin yapılış amacı ve orada uygulanmış olan ritüeller konusuna farklı bir bakış açısı getirdim. Bu konu da hâlen tartışılmaya devam ediyor. Bana göre; günümüzden on iki bin yıl önce insanlar, avcı-toplayıcılıktan tarıma geçmeye çalıştıkları sırada, inandıkları ve korktukları gök tanrılarının gönlünü hoş tutmak, onların tarım yapmalarına izin verip uygun tabiat şartlarını oluşturmalarını sağlamak için hayvan ve insanları, üstelik genç ve güzel olan insanları, kurban ettikleri birer “Kurban Ritüeli Uygulanan Tapınak” olarak yapılmıştı Göbeklitepe tapınakları. Bunu destekleyen birçok delil, o makalemde yer almaktadır. Ayrıca Göbeklitepe ile ilgili bulgular din kitaplarındaki insanlık tarihi ile ilgili savları çürüttüğü için de çok ilginç. Bu konular da tartışılmaya ve makalemle ilgili görüşler dünyanın her köşesinden gelmeye devam ediyor.

Tarsus’la ilgili makalenizde TAC ne şekilde yer alıyor?

Tarsus Amerikan Koleji’nin önemini ve 133 yıldır ülkemizde ve dünyada çok etkili olan, donanımlı mezunlar verdiğini biliyoruz. “Neden Tarsus? Nasıl bu kadar etkili?” gibi sorulara cevap ararken Tarsus’un eğitimle ilgili o kadim geçmişini göz ardı etmek olmaz. Makalede okulumuzun ismini “1888 yılından bu yana Türkiye ve dünya için önemli kişiler ve liderler yetiştiren” ve “Tarsus’ta eğitimin önemi, 1888’den bu yana toplumda demokrasi nosyonuna katkıda bulunan Tarsus Amerikan Koleji’nin büyük etkisiyle bugün de devam etmektedir” diyerek iki kez geçirdim.

Yeni çalışmalarınız olacak mı?

Farklı konularda yeni makaleler hazırlıyorum. Ancient Origins’in yazarları arasına alınmış olmam çok sevdiğim bu çalışmalar için beni teşvik ediyor. Şimdiki çalışmam “Olimpiyatların Anavatanı Anadolu” konusunda olacak. Yıllardır yaptığım araştırmalar sonucunda antik olimpiyatların Anadolu’da başladığına inanıyorum. Batı dünyasının yargılarına iki kez karşı çıkmış bulunmaktayım. İlki; 1980’li yıllarda temsilcisi olduğum, İsviçre’de yayınlanan Uluslararası Telekomünikasyon Rehberleri’nde Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti’ne, dünyanın kabul etmediği bu isimle bir bölüm açtırdığım zaman olmuştu. 2011 yılında da Antalya’da düzenlediğimiz Uluslararası 12. Doğa ve Halk Sporları (IVV) Olimpiyatı’nın meşalesinin Yanartaş’tan (Olympos) yakılmasını sağladım. Bu, olimpiyatların anavatanının Anadolu olduğu tezimin ilk somut adımı oldu.

Tesekkürler Refik Ağabey.

A. Refik Kutluer’in araştırma yazıları için:

Kayıp İncil makalesi: <https://www.ancient-origins.net/myths-legends-asia/st-pauls-bible-0015746>

Makalenin Türkçe tercümesi: <https://www.alabanda.com.tr/refikkutluer>

Daha önce aynı dergide, Kutluer’in Göbeklitepe’yle ilgili yazdığı bir makale yayınlanmış ve Kutluer, derginin yazarları arasına alınmıştır.

<https://www.ancient-origins.net/ancient-places-asia/gobeklitepe-0012722> (Göbeklitepe Bir Kurban Ritüeli Tapınağı mı?)

<https://www.ancient-origins.net/users/refik>

Bir TAC Geleneğinin Doğuş Öyküsü

İLK CUMA - SON CUMA Macerası

Yazan: Alp Bekişoğlu '73

1 980'lerde başlayan aşırı merakım ve arzum neticesinde "Derneğimizin Ankara'da da bir şubesinin olması gerekir" düşüncesi çerçevesinde Ankara'da yaşayan TAC mezunlarının koordinatlarını bulma ve kayda alma girişimlerimi başlattım.

Kişilere ulaşıldıkçe bir kenara kaydedip başka bildikleri hakkında da bilgi toplayarak devam ettiğim bu çaba birkaç kez rahmetli Güner Baykal Ağabey ile ara sıra ters düşmemize bile neden oldu. O zamanlar inanılan, Ankara'da yeterli sayıda mezun olmadığı şeklindeydi.

Sanırım okuldaki son lakabım olan "keçi" tanımına son derece uyumlu şekilde hareket ederek o zamanlarda sadece yılda bir kez yapılan "akşam yemeği" toplantılarını kaçıran kişilerin arkadaşlarıyla görüşebilmeleri süresi en az iki yıla çıkmaktaydı. Alternatifi ve kaynaşmayı sağlayabilmek amacıyla bu buluşmaların daha sık olması gerektiğine inandığım için bu birliktelikleri "aylık" baza çekmenin büyük faydası olacağına inanmıştım.

Zamanla toparlayabildiğim kişi bilgileri sayısı da 200'ü aşmış, hatta yanılmıyorsa 300'e yaklaşmıştı! Şu an tam sayıyı hatırlayamıyorum maalesef. Ama bu bilgilerle o zamanlar bir de liste/kitapçık hazırlamıştım, sevgili Tuncer Erzin ağam iyi hatırlar.

Ankara'nın tanınan mekânlarından -o zamanlar benim de sık gittiğim- Çankaya'daki Sergen Pub, Restoran ve Disko mekânının ortaklarından Talas mezunumuz Hasan Kabalak Ağabeyimizle kurduğum irtibattaki konuşmamızdan yıllardır aklımda kalan şu diyalogdur:

- Kaç kişi olur?
- Bilemem abi...
- Yani neye göre hazırlık yapacağız?
- Siz bilirsiniz abi...

Üzerinde konuştuğumuz şekil, önce bir kokteyl ve ardından akşam yemeği idi. Bunca belirsizliğe rağmen "Peki bel!" deyip bu maceraya inanılmaz yardımını ve katkısını esirgemeyen Hasan Ağabeyimize sonsuz teşekkürlerimi ve minnettarlığımı belirtmek isterim. Zira böyle bir organizasyonun başka bir mekânla yapılabilmesi en azından mantık dışıydı! Hele öyle bir mekânda, o fiyatlarla...

Başlangıcı her ayın ilk Cuma gecesi saat 18:00-19:00 gibi açık kokteyl ile başlayıp sonrasında 20:00 gibi yemek safhasına geçtiğimiz bir etkinlik idi. Katılım sağlayabilmek için herkesi tek tek arayıp bilgi vermek, davet etmek ve hatta bazılarını üç beş kez aramak durumunda kaldığımı hiç unutmam. Hatta eşim Esin'i sanırım sekreter gibi algılayıp "Kızım sen beni iki

gün sonra tekrar ara" diyenler bile vardı. Esin'in bu çabaları sonrasında mezunlarımızın birçoğu kendisine "Fahri TAC'li" unvanını yakıştırmıştı.

Bu toplanmaların sabahın erken saatlerine kadar sürdüğünü, hatta oradan sonra da Karpıç Bar veya Rumeli İşkembecisi'nde devam ettiğini hatırlarım.

O zamanlardan aklımda kalan başka bir konu da gençlerimizin bedel yüksek olursa endişesiyle kokteyl sonrası "Abi yarın benim imtihanım var" gibi sebeplerle tüymeye çalışmalarınıdır. Bulduğum çözüm ise olabildiğince üstlenmek ya da gelen toplam hesabı diğer katılımcılarla bölüşmek olmuştu.

Genelde her ay bir ortalama sayı -hâlâ olamadığı gibi- elde edilemediyse de görünüm artan bir ilgi idi. Hatta benim şehir dışında olmam gerektiği bir keresinde Esin'in tek başına Hasan Ağabey ile bar kısmında oturup sohbet ettikleri bir İlk Cuma dahi olmuştu!

Anladığım kadarıyla bu bilgi Güner Ağabeyime de ulaşmış bir şekilde. Yine bir Ankara Genel Yemeği'nde Güner Ağabey konuşmasının sonunda: "Şimdi bir haber vermek isterim. Her ne kadar fazla ihtimal vermediyse de Ankara'da tahminimizden çok daha fazla mezunumuzun olduğunu ispat eden Alp kardeşimi çağırarak istiyorum" dedi ve ben de yanına gittim.

Konuşmasına devam eden Güner Ağabey "Bu doğrultuda derneğimizin bir şubesinin Ankara'da kurulmasına yönetim kurulu olarak karar verdiğimiz belirtmek istiyorum. Kurulum için üç kişi gereklidir. Evet Alp kimlerle kuracaksınız?" dediğimdeyse gözyaşlarımı tutamadım. Hâlâ hatırladığımda gözlerim yaşarır.

O zamanlar yakın görüşmekte olduğum Emin Çulhacı Ağabeyimle başladım. Üçüncü kişi olarak Emin ve ben düşünürken Güner Ağabey, önlerdeki masada oturan İbrahim Tunca Ağabeyimizi önerdi. TAC Mezunlar Derneği Ankara Şubemizin başlangıç macerası da böyle oldu.

Zamanında yurt dışında çalışmak üzere ülke dışına çıktım. 2005'te, yaklaşık 12 yıl sonrasında, döndüğümde geldiğimi öğrenenlerin haber vermesi ve davetiyle Gölbaşı'nda bulunan bir mekâna gittik eşimle. Gördüklerim ve karşılaştığım davranış ve yakınlık beni yine aşırı duygulandırdı. Yıllar önce başlattığım İlk Cuma'lar zaman içerisinde Son Cuma olmuştu ve bu, mekândaki ilk buluşma idi.

Aklımda kalanlar, daha doğrusu şu an hatırlayabildiklerim bu şekilde. Umarım kimseyi ve bir gelişmeyi unutmamışımdır. Olduysa affola...

Sevgi ve saygılar,

Ankara Sonunda Yüz Yüze Bir Arada!

TAC Mezunlar Derneği Ankara Şubesi Eylül ayında uzun bir aradan sonra yüz yüze Son Cuma buluşmasını gerçekleştirdi.

Tarsus ve Talas Mezun camiasının, 1985 yılından bu yana düzenli olarak gerçekleştirdiği, geleneksel aylık Cuma buluşmaları, Covid-19 küresel salgını etkisiyle uzun bir süredir yüz yüze gerçekleşmemişti. Ancak camiamız, salgına göre mavra çözümleri üretti. Dijital platformlarda "Global Son Cumalar" ile ekranlardan da olsa kesintisiz devam etti Son Cuma geleneği.

Tabii yüz yüze buluşmanın, karşılıklı muhabbetin ve mavrının tadı her zaman bir başka idi. Bu özlemi Ankara için Eylül 2021 Son Cuması ile 24 Eylül 2021 Cuma akşamı sona erdirdik. Bodrum ve Mersin zaten bir süredir yüz yüze Son Cuma maverasına başlamıştı. Ankara mezun camiası olarak Eylül'de yüz yüze Son Cuma'yı yeniden yaşama geçirdik. Şube Başkanımız Hale Kundak Soylu ve Ankara gönüllülerine teşekkürler, bize bu coşkuyu yeniden yaşattıkları için.

Eylül Son Cuma eski mekânımız Armada-NewCastle'da gerçekleşti. Özel anlamları da vardı bu buluşmanın.

TAC '64 Uluç Gürkan ağabeyimizin değerli katkısı ile iki kitabı "Ermeni Sorununu Anlamak-Malta Yargılamaları" ve "Atatürk'ün İzinde" kitapları için bir imza günü düzenlemişti, Ankara Şube. Uluç Gürkan ağabeyimiz bu imza gününden elde edilen tüm geliri TAC Mezunlar Derneği Tuğla Burs Fonu'na bağışladı. Kendisine çok teşekkür ediyoruz.

Yine aynı akşamda TAC 2020 ve TAC 2021 dö-

nemlerine "Ankara'ya hoş geldiniz" dedik. Ankara üniversitelerine gelen genç kardeşlerimizle çok gurur duyduk. Kıdemli-geç tüm mezunlarımız bir arada sanki kuşak farkı yokmuşçasına güzel güzel sohbet ettiler.

Ankara Şubemizin bir sürprizi daha vardı. Eylül ayında doğan TAC'lilerin doğum günlerini de kutladık.

Tüm bu kutlamalar için Hale Başkan iki ayrı pasta hazırlatmıştı. Onları da afiyetle imha ettik.

Gecenin sonunda çok keyifli bir şekilde mekândan ayrılırken, Son Cumaları bu şekilde yüz yüze

gerçekleştirmeye devam etmeyi de diledik.

Hep deriz ya, TAC bir gelenektir diye. Bu geleneğin farklı yönleri var. Son Cuma da bu geleneğin önemli bir parçası.

BizLetter'in elinizdeki bu sayısında, Son Cumaların fikir babası Alp Bekişoğlu '73 ağabeyimizin kaleme aldığı, bizleri bu 40 yıla yaklaşan geleneğin başlangıcına götüren yazısını okuyabilirsiniz.

TAC sevgi ve saygısı ile

Doğan Gözde Özgödek
TAC '86

Bodrum

Mersin

FOTOĞRAFLAR: İŞİL SAYIN '89

Elini Taşın Altına Koyan TAC'liler

Defne Ongun Müminoğlu TAC '89

Son aylarda ülkemiz doğanın isyanlarına maruz kaldı. Hortumlar, dev alanlara saçılan yangınlar, seller... Doğa, hızla ve adeta şiddetle insanoğlundan hırsını çıkarıyor, hesap soruyor.

Hepsini hak ettik. Senelerce o güzelim ülkemizin doğasını üç kuruş için heba edenler kadar buna göz yumanlar, bundan faydalananlar veya karşı çıkmayanlar da suçlu. Birisine zorbalık yapıldığında, yapan kadar o zorbaya kar-

şı çıkmayan da suçluysa eğer, insanoğlunun doğanın yıkımı karşısında sessiz kalması zorbalık değildir de nedir?

Ülkemizin Ege ve Akdeniz kıyılarını tarayan kızıl şiddetin yayılımı esnasında bana umut veren bir dalga oluştu. Ruhumu serinletti adeta. Tarsus Amerikanlı arkadaşlarım farklı bölgelerde aktif olarak harekete geçtiler ve kitleleri sürüklediler.

Kime, nereye, nasıl ve ne şekilde yardım edeceğimizi bilemeyen bizle-

re liderlik ettiler. Ülkemizde o kadar yanlış bilgi akışı, o kadar yalan haber var ki insan yardım etmek istediğinde ne yapacağını bilemiyor, gözüne far yemiş tavşan misali şaşkın ve donuk, yolun ortasında kalıyor.

Biliyorum ki hiçbiri bu dergide yazı konusu olmak için veya ismi ön plana çıksın diye yapmadı bunları, ama benim sizlere aktarmak istediğim bir "her şeyin başı" durumu var. O nedenle bu satırları okuyan duyarlı arkadaşlarımdan sabır rica ediyorum.

1989 mezunları olarak öncelikle dönem arkadaşımız sevgili İşil Sayın Bilallar'ın çağrısıyla irkilidik. O ana kadar belki de çoğumuz İşil'in Marmaris'te aktif olarak yangın bölgesine destek organize ettiğinin, yardım ekiplerinin bir parçası olduğunun farkında değildik. İşil'in istediği şey çok basit gibi görünen ama yangında birebir sahada olan kişiler için son derece elzem olan gazlı içecekti. 200 ml. kutularda Coca-Cola veya Pepsi ihtiyacı vardı. Çünkü yangın bölgesine gidenlere hazırlanan binlerce pakette, hızlı tüketilecek pide ve kola veriliyordu. Şekerli, soğuk ve enerji veren bu içeceklere bir noktadan sonra ulaşamamaya başlamışlardı.

Bu ihtiyacı sevgili Muhtar Kent'e iletmemle Coca-Cola İçecek Grubu CEO'su Burak Başarır'a ulaşmam ve onun aksiyon almasının süresi taş çatlasa bir saattir. Güzel ülkemizde acil bir durumda insanların nasıl da kenetlendiğini gösteren bir destektir bu. Dışarıdan bakan birisi için bir içecek temini elzem gibi görünmese de yardımlaşma anlamında pek çok önemli değer sembolüydü bence.

Bu esnada yine dönem dostum Zeynep Ergun'un, İşil'a bölgede başka ne ihtiyaçlar olduğunu sormasıyla İşil'dan bilgiler akmaya başladı. Artık tek iş bizim kendi içimizdeki koordinasyondur. Bir grup arkadaşımız tüm kontaklarını, kendi çalıştıkları müesseseleri, müşterilerini, ailelerini devreye sokarak çözüm üretmeye başladılar. Mühüş bir çaba vardı.

Diğer kanatta arkadaşımız Dr. Tahsin Acartürk kendi kanallarından yangından kaynaklı yanıkların ücretsiz tedavi edeceği anonsunu yapmıştı. Yollanan malzemeleri yerlerine ulaştırmak için de elinden geleni yapıyordu.

Doğru ihtiyacı doğru yere kanalize etmede tecrübesi ve ekibiyle sevgili Serkan Solmaz ve Bod-

rum kanadında Burak Özbaşıoğlu yine canla başla aktif olarak sahaya destek veriyordu.

Özetle, günlerimiz gecelerimiz yangınla geçiyordu; aklımız orada, arkadaşlarımızda ve doğadaki binlerce canlıdaydı. İçimi bir miktar rahatlatan belki de tek şey, aktif olarak çözüm üretme çabamızdır. Sosyal medyada veya WhatsApp gruplarında "Ah ah vah vah" yapmak yerine çözüm peşindeydik.

Yangınlar günler sonra kontrol altına alındığında geriye ne kaldı diye düşündüğümde, bundan sonrası için yapılacaklar listesi gözümde belirliyordu. Yolumuz öyle uzun, öyle çetrefilli ki...

Ağustos ayının Son Cuma buluşması bu konuya adanmıştı. İşil'i, Tahsin'i dinledik.

Dalaman'da yaşayan ve Manavgat'ta yangın söndürme çalışmalarında "Ben tecrübeliyim, benden faydalanın," diyerek yangın bölgesindeki yetkililerden kendine veri-

len görevden fazlasını isteyen mezunumuz sevgili Utku Tansuğ'un yaşadıklarını duyduk.

Yine mezunlarımızdan sevgili Erden Timur'un kurduğu NEF Vakfı'ndan Ercüment Arabacı, "İhtiyaç Haritası" ile ortak yapılan çalışmalarını anlattı. "Bir Yuva Bir Destek" ve arıcılıkla ilgili çalışmalarını özetledi. İçimiz umutla doldu.

Bundan sonra ne olacak? Önce eksikimizi, yanlışımızı tespit edip ilerlememiz gerekiyor. Neler yapılmalı? Hangi konularda daha iyi olmalıyız? İsterseniz bunları yangın bölgelerindeki arkadaşlarımızdan duyalım. Onların tespitlerinin hepimize rehberlik edebileceğini düşünüyorum.

■ Çok hazırlıksınız. Bir felaket başımıza geldiğinde ne yapacağımızı, kime başvuracağımızı, nasıl koordine olabileceğimizi bilmiyoruz.

■ Bazen gündelik hayatta çok basit olan bazı ihtiyaçlar o an için

en elzem konu olabiliyor. Bunları fark etmemiz ve hızla aksiyon almamız çok önemli.

■ Sosyal medya son derece yarınlıcı ve çok kirli. Buradan gelen bilgilerin zamanlamasını, hâlâ geçerli olup olmadığını ve hatta doğruluğunu bilmeden yazılana göre harekete geçildiği takdirde beklenenin tersine, işleyiş aksıyor, zaman ve para kaybediliyor, çözüme ulaşmada gecikiliyor.

■ Böylesine büyük, böylesine korkunç ve tüm ülkeyi ilgilendiren bir durumda devlet birimlerinin yetersiz kaldığını, çözüme ulaşmada canla başla çalışanların temelde devlet değil, halk olduğunu üzülerek yaşadık. Bu çerçevede bireysel mücadeleler bir araya gelince çok kuvvetli ve etkili bir sonuç alındığını da net olarak gördük.

■ Yukarıdaki tespitten yola çıkarak, sivil savunmaya ihtiyacımız olduğu bir gerçek. Herkesin kendi uzmanlığı çerçevesinde destek

verebileceği, koordineli ve belki de bölgesel bazda afetlerle mücadele edebilecek bir yapı kurulması lazım.

■ Her türlü afette teknolojiden faydalanmak için şimdiden gerekli yatırımları yapmak lazım.

Kendi yorumumu da ekleyerek bu yazıyı noktalamak istiyorum: Bizler kadar ciddi bir eğitim ve kültürel geçmişi olan insan topluluğunun elini taşın altına daha sık koyması gerektiğini düşünüyorum. Daha çok aksiyon bekliyorum tüm TAC'lilerden. İsim yapma peşinde olmadan, samimiyetle, proaktif ancak birbiriyle uyumlu bir şekilde, "ben" değil "biz" yaklaşımıyla olması gerektiğine tüm kalbimle inanıyorum. Bu yolda da atılması gereken pek çok adım olduğunun farkında olmakla beraber yine de umutluyum. TAC camiası istediği zaman dağları devirir, ülkesine sahip çıkar. Buna şüphe yok.

Yeter ki gönülden istesin...

İHTİYAÇ HARİTASI HAKKINDA

■ İhtiyaç Haritası Türkiye'de kurulmuş, resmi olarak tüm illerde ihtiyaç sahiplerinin ve destekçilerin bir platformda toplanmasını ve eşleşmesini sağlayan bir platformdur. Aynı transferlere dayalı, harita tabanlı veri eşleştirme prensibiyle çalışır. Online İmece kültürünü yaygınlaştırarak kişi ve kurumları bir araya getirmeye; mahalle, bölge ve şehir bazında topluluklar oluşturmaya ve bu toplulukları harekete geçirmeye odaklanır. Diğer bir deyişle İhtiyaç Haritası; insanların, aynı yardımlar aracılığıyla yoksullukla ilgili sosyal sorunlarla mücadele etmelerine destek olmak için ortaya çıkmış gönüllü bir web sitesidir.

Temel olarak İhtiyaç Haritası'nın amacı Türkiye'de kent ve mahalle temelinde ihtiyaçların vatandaş katılımı ile sistematik bir şekilde öğrenilmesi, harita tabanlı olarak toplanması ve bu ih-

Haritası platformunu 100 bine yakın üye, 350'den fazla STÖ, 70'ten fazla özel sektör kuruluşu ve yüzlerce kamu kuruluşu temsilcisi kullandı. Platform aracılığıyla 10,2 milyondan fazla ihtiyaç kalemi karşılanırken yaklaşık 218,4 milyon liraya eş değer bir paylaşım ekonomisi yaratılarak sosyal etkisi yüksek bir fark yaratıldı. Türkiye'nin dört bir yanındaki kurumsal ve bireysel gönüllüleri, dünyaya açılan hayalleriyle İhtiyaç Haritası her geçen gün büyümeye ve gelişmeye devam ediyor. İhtiyaç Haritası'nın döngüsel ekonomide etkili, kullanıcı dostu ve sosyal fayda yaratan bir platform olması kritik öneme sahiptir. Depo veya mağaza kullanmadan, temassız teslimatın iyi uygulamasını sağlayarak yalnızca 7 personel aracılığıyla binlerce ihtiyacın destekçileri bir araya gelmesini sağlayan gönüllü tabanlı bir dayanışma platformudur. İhtiyaç Haritası sahada, ofiste, üniversitelerde ve dijital ortamda çalışan binlerce gönüllüye sahiptir. Türkiye'nin dört bir yanındaki üniversitelerde 48'den fazla İhtiyaç Haritası Öğrenci Toplulukları/Temsilcilikleri bulunmaktadır. Bunlar, kullanıcılara daha etkili bir şekilde hizmet etmek ve farklı kullanıcı segmentleri (STK'lar, şirketler, gönüllü gruplar vb.) için farklı ürünler ve özellikler geliştirmek için yeni fırsatlar sunan göstergelerdir. Kâr amacı gütmeyen bir kooperatif modeli ile çalışan İhtiyaç Haritası, sürdürülebilirliğini sağlamak ve gelir modeli yaratmak için sosyal sorumluluk projeleri tasarlama ve uygulama

tiyaçların gerekli kurum/kuruluş veya özel kişiler tarafından karşılanmasının kolaylaştırılması için bir sistem oluşturulmasıdır. Ayrıca, sadece ihtiyaç sahiplerinin değil, farklı konularda destek vermek isteyen kişi veya kurumların da desteklerini yine harita tabanlı olarak girebildiği ve ihtiyacı olanların bu desteklerden yararlanabildiği dijital bir platformdur. İhtiyaç Haritası, büyük şehirlerden kırsal yerlere destek göndermek yerine yerelde topluluklar oluşturarak yerel halkı harekete geçirmeye çalışır. Bu nedenle, platform kullanıcıların ayrıntılı adreslerle ihtiyaçları sisteme girmelerini ve kontrol etmelerini sağlar. İhtiyaç Haritası, ihtiyaçların ve desteklerin uyumlu olarak hareket etmesine olanak sağlaması için sokak adlarına kadar ayrıntı içeren verilere şeffaflık kazandırır ve görselleştirir. Yerel yetkililer için; kendi bölgelerindeki ihtiyaçları görmek ve buna göre hareket etmek kolaydır. Şirketler için; platformda sağlanan ihtiyaçları

tespit ederek tüm ülke genelinde istedikleri herhangi bir hedef grup (kadınlar, çocuklar, engelliler, hayvanlar, vb.) için sosyal sorumluluk projeleri uygulamak daha kolaydır. İhtiyaç Haritası, ihtiyacı olan insanların kendi ihtiyaçlarını ifade etmelerini teşvik ederek ve destekçilerin mahallelerindeki veya herhangi bir konumdaki insanları desteklemelerini sağlayarak, insanlar arasındaki dayanışma kültürünü ve güvenini artırır. Ayrıca, geliştirilen platform ile kimin/kimlerin, neye ve ne kadar ihtiyacı olduğu bilgisini şeffaf bir şekilde sunarak kaynakların verimli kullanılmasını sağlar. Çevrelerindeki ihtiyaçları karşılamak için toplulukları bir araya getirir ve kullanılmayan kıyafetler ve elektronik atıklar gibi kaynakların bu amaçla kullanılmasını hedeflemektedir. İhtiyaç Haritası, farklı ülkeler ve coğrafyalar aracılığıyla tüm aktörler için daha geniş bir iş birliği seviyesini mümkün kılar. 2015 yılından bugüne İhtiyaç

konusunda şirketler ile iş birliği yapmaktadır. Şirketler, ihtiyaçların veya ihtiyaç sahiplerinin listelendiği ve bu ihtiyaçların çeşitli kampanyalar aracılığıyla karşılanması (okullara aynı destekler) gibi sosyal sorumluluk projeleri yapmaktadırlar. İhtiyaç Haritası, kurumsal ve finansal sürdürülebilirliğini sağlamak için aşağıdaki temel faaliyetleri gerçekleştirir; Kurumsal Sosyal Sorumluluk Projeleri: Platformda doğrulanmış ihtiyaçları karşılayarak sosyal etki yaratmak için özel sektör ku-

ruluşları ile iş birliği yapmak. Kitlese Fonlama ve Bağış Koşulları: İhtiyaç Haritası, Türkiye'de düzenlenen koşu organizasyonlarına katılır ve İhtiyaç Haritası Koşu Ekibi oluşturularak kaynak geliştirme faaliyetleri yürütür. Hibeler: Ulusal ve uluslararası kuruluşlar tarafından finanse edilen hibelere başvuru yapmaktadır ve bunlardan yararlanmaktadır. Kurumsal Bağışçılar: Özel sektör kurumları düzenli olarak bağış yapmaktadır.

Bir Destek Bir Yuva

Temmuz 2021'de yurt genelinde başlayan orman yangınlarında evini, tarım alanını ve geçim kaynağını kaybeden afetzedelerin yaşam koşullarının iyileştirilmesi amacıyla yapı ihtiyaçlarının (ev, barınak, okul vb.) ve geçim kaynaklarını sağladıkları mekânların (hayvan, yem, ağıl vb.) yeniden tesis edilmesi planlanmaktadır.

Kamu kurum ve kuruluşları ile iş birliği içinde tespit edilen ve orman yangınlarında hasar gören bireysel ve ortak kullanım alanlarının inşaatı, tadilatı ve geçim kaynaklarının sağlandığı mekânların yeniden tesis edilmesine yönelik çalışmaların afet sonrası tamamlanması öngörülmektedir.

Kampanya, İhtiyaç Haritası (<https://ihtiyacharitasi.org/>) ve NEF Vakfı (<http://www.nefvakfi.org/>) iş birliğinde hayata geçirilmiştir.

1. Yaşam Alanlarının Yeniden Tesis Edilmesi:

Hasar tespiti yapılmış köy ve bölgelerdeki ev, ahır, okul, sanat merkezi, üretim alanı gibi yapıların tespit edilmesi ve yapım/tadilat işlemlerinin gerçekleştirilmesi.

2. Geçim Kaynaklarının Yeniden Tesis Edilmesi: Afetzedelerin kaybettikleri geçim kaynaklarının (küçükbaş/büyükbaş hayvan, arı, tohum, yem, balya, kovan vb.) tespit edilmesi ve ilgili satın alımların yapılması.

Temmuz 2021'deki orman yangınları kapsamında yangından kısmen ya da tamamen hasar gören;

- Ev ve yaşam alanı,
- Üretim alanı (sera, çiftlik, ekim alanı, ahır vb.)
- Okul, sanat merkezi, kiraathane gibi ortak kullanım alanlarında tadilat ve yenileme çalışmalarını yürütülecektir.

Sosyal Pazaryeri

İhtiyaç sahibi ailelere destekçiler tarafından ihtiyaç duyduğu malzemelerin yerel işletmelerden alınarak karşılanmasını kolaylaştırmak ve ihtiyaçları giderirken yerel ekonomiye de destek olmak amacıyla Sosyal Pazaryeri platformu (<https://sosyalpazaryeri.ihtiyacharitasi.org/>) İhtiyaç Haritası tarafından geliştirilmiştir.

Türkiye'de çıkan yangınlar sonrasında, ilgili ilde Sosyal Pazaryeri'ne eklenecek, yangından olumsuz etkilenen köylerin ihtiyaçları, platform aracılığıyla ilgili ürünü satan tedarikçiden satın alınarak ihtiyaç sahibine ulaştırılmaktadır. Bu proje ile hem ihtiyaç sahiplerine hem de yerel esnafa destek olunması amaçlanmaktadır.

Bir Destek Bir Yuva Projesi

Temmuz 2021'de yurt genelinde başlayan orman yangınlarında evini, yaşam alanını, geçim kaynağını kaybeden afetzedelerin yaşam koşullarının iyileştirilmesi amacıyla Çevre Şehircilik Bakanlığı ve AFAD tarafından tespit edilen ağır hasarlı statüsünde olmayan evlerin, ahırların yeniden yapım, onarım, imalat çalışmalarının yapılması ve geçim kaynaklarını sağladıkları yaşam alanlarının (hayvan, yem, ağıl vb.) yeniden tesis edilmesi için çalışmalarımız başlamıştır.

Kamu Kurum ve Kuruluşları ile iş birliği içinde tespit edilen ve orman yangınlarından hasar gören bireysel ve ortak kullanım alanlarının inşaatı, tadilatı ve geçim kaynaklarının sağlandığı yaşam alanlarının yeniden tesis edilmesine yönelik çalışmaların afet sonrası tamamlanması hedeflenmektedir.

Birdestekbiryuva projesi, Nef Vakfı (<http://www.nefvakfi.org/>) ve İhtiyaç Haritası (<https://ihtiyacharitasi.org/>) iş birliğinde hayata geçirilmiştir.

Birdestekbiryuva Projesi İki ana alanda destek sağlamaktadır:

1. Yaşam Alanlarının Yeniden Tesis Edilmesi:

Hasar tespiti yapılmış köy ve bölgelerindeki ev, ahır, okul, sanat merkezi, üretim alanı gibi yapıların tespit edilmesi ve yapım, imalat, tadilat işlemlerinin ekiplelerimiz tarafından gerçekleştirilmesi.

2. Geçim Kaynaklarının Yeniden Tesis Edilmesi:

Afetzedelerin kaybettikleri geçim kaynaklarının (Küçükbaş/büyükbaş hayvan, arı, tohum, yem, balya, kovan vb.) tespit edilmesi ve ilgili satın alımların yapılması.

Manavgat yangınından etkilenen, Çevre Şehircilik Bakanlığı ve AFAD tarafından ağır hasarlı olmayan ev statüsünde olan 13 köyde 162 hasarlı ev, ahır imalat, tadilat, yapım, onarım çalışmaları tamamlanmıştır.

Onarım çalışmaları tamamlanan köyler

- Karaöz Mahallesi
- Dikmen Mahallesi
- Kalemler Mahallesi
- Saraçlı Mahallesi
- Bucak şeyhler Mahallesi
- Evrenseki Mahallesi
- Erenler Yavısı Mahallesi
- Oymapınar Mahallesi
- Hocalı Mahallesi
- Demirciler Mahallesi
- Kavaklı Mahallesi
- Işıklar mahallesi
- Ulukapı mahallesi

Ekiplelerimiz özveri ile geri kalan hafif hasarlı evlerin onarım, imalat, yapım çalışmalarına devam etmektedir.

Yangından hasar gören evlerin, ahırların boya, alçı, sıva, seramik, şap uygulaması; kapı, pencere, cam doğramaları ve yangından etkilenen evlerin bina betonarme güçlendirme çalışmaları ve bims tuğla gaz beton duvar çalışmaları yapılmaktadır.

Yazan: Osman Çetin '96

'TOKYO'

Bir senelik gecikmenin ardından Tokyo'da Olimpiyat özlemimiz sona erdi. Pandemi gölgesinde gerçekleştirilen oyunlar 21. yüzyılda büyük yıldızlar olmadan izlediğimiz ilk olimpiyattı. Sydney 2000 organizasyonundan beri önce Phelps sonra da Bolt'u izlemeye alışık olan sporseverler bu defa önümüzdeki olimpiyatlara damga vurma ihtimali olan yıldız adaylarını görme imkânı buldu.

2016 Rio sonrası, bir ihtimal, ABD'li jimnastikçi Simone Biles'in Tokyo'nun süper yıldızı olma ihtimali yüksek bulunduysa da Biles'in yarışmaların başında yaşadığı psikolojik sıkıntılar bunun gerçekleşmesinin önüne geçti.

Genel olarak baktığımızda olimpiyatların seyircisiz olarak düzenlenmesi birçok spor dalında atmosferin negatif açıdan etkilenmesine sebep oldu diyebiliriz. Özellikle Japon sporcuların daha seyircili bir ortamı tercih etmiş olacakları gerçeğini göz ardı edemeyiz. Pandeminin sahaya etkileri dışında saha dışındaki sosyal hayata etkisi olduğunu da gözlemledik. Madalya kazanan Gürcü sporcuların kutlama amacı ile sosyal hayata karışma yaşağını delerek şehre inmesi ve bunun fark edilmesi üzerine apar topar ülkelerine gönderilmesi belki de ilk ve son kez tanık olabileceğimiz bir durumdu.

Bunun yanı sıra IOC'nin, ka-

naatimce, Z kuşağını da işin içine çekebilmek için yarışmalara eklediği yeni branşların çok dikkat çekici olduğunu da belirtmeliyim. 3x3 Basketbol, Kaykay, Serbest Stil BMX Bisiklet, Rüzgâr Sörfü, Sportif Tırmanış gibi sporların programa eklenmesinin, ilgisi başka mecralara kaymaya çok müsait gençleri bu işe çekmek ya da geri döndürmek için olduğunu düşünüyorum. Daha önceki bir yazımda belirttiğim gibi yeni gelişmekte olan nesli ekran başındaki elektronik sporlardan outdoor sporlarına ve daha da önemlisi salgılanan adrenalini kaybettirmeden çekmek için karar mercilerinin ellerinden geleni yaptıklarını düşünüyorum.

Branşlar özelinde baktığımızda Olimpiyat oyunlarının en çok merakla beklenen iki spor dalı olan yüzme ve atletizmde 2024 Paris öncesi önemli işaretler aldığımızı söylemek durumundayım.

Yüzmede "post-Phelps era"

Yüzmede "post-Phelps era" diye de adlandıracağımız efsane sonrası döneme girmiş bulunduk. Doğal olarak hemen bir Phelps beklentisi kimsede yoktu ama bu sporun reytingini ve kapsama alanını düşürmeden seviyesini koruyacak yeni yıldız adayları görür müyüz diye de hayaller kuruyorduk.

Kadınlarda Katie Ledecky zaten 2016 sonrası hem Olimpiyat hem Dünya Şampiyonalarında bayanların Phelps'i olacağını bize hissettirmişti. Tokyo'da Ledecky 800 metre ve 1500 metreyi zorlanmadan alırken, asıl hayal kırıklıklarını 400 m, 200 m ve 4x200 m bayrak yarışlarında yaşadı. 2000 doğumlu Avustralyalı Ariarne Titmus, Ledecky'yi hem 200 hem 400'de geçerek yüzme yarışmalarının en büyük sürprizini gerçekleştirdi. Titmus her iki yarışta da uzun mesafeci Ledecky'nin tempo yükselterek ve rakiplerinin staminasına meydan okuyarak izlediği taktiğe, Ledecky'nin kuyruğundan ayrılma

ve son dönüşlerde tempo yükselterek cevap ver taktiği ile karışık vererek altınları kazandı. Ledecky'nin bu iki yarışta yaşadığı hayal kırıklıkları umarım onu selefti Missy Franklin gibi derinden etkilemez ve 2022 Dünya Şampiyonası'nda Japonya'da kaldığı yerden devam eder; biz de bayan yüzmesinde Titmus vs. Ledecky içerikli epik yarışları izlemeye devam ederiz.

Bu iki yıldız haricinde uzun bir süre sonra podyum seviyesine dönüş yapan Avustralya Yüzme Takımının lideri olan Emma McKeon kendisinden senelerdir beklenen patlamayı yaparak 4 altın madalya ile organizasyonu tamamladı. Özellikle 100 ve 50 metre serbest dublesi yapması onun zirveye çıktığının kanıtı idi, zira bu iki mesafe yüzmede en heyecan verici ve amiral gemisi yarışlar olarak adlandırılmaktadır.

Avustralya'nın diğer yükselen yıldızı da Kaylee McKeown oldu. 2001 doğumlu sırtçı McKeown, hem 100 m hem de 200 m'de sırtüstü gibi zor bir dalda altın madalya alarak önemli bir duble gerçekleştirdi. 100 metrede kırdığı olimpiyat rekoru da McKeown'daki potansiyeli bize göstermesi açısından önemliydi, zira daha genç ve kollarında bir dünya rekoru barındırıyor olma ihti-

mali yüksek gibi gözüküyor.

Erkeklerde ise malum, Amerikalı Caeleb Dressel'in dominasyonu idi ve kendisi bunu bizlere ilam etti. 2017 Dünya Şampiyonası'nda aldığı 7 altın madalya ile rekoru Phelps ile paylaşan Dressel, Tokyo'da aldığı 5 altın ile boşluğu doldurmak için en önemli aday olduğunu tüm dünyaya gösterdi. Özellikle dünya rekoru kırdığı 100 metre kelebek performansının takdire şayan olduğunu vurgulamakta fayda olduğunu düşünüyorum. Hem 100 hem de 50 metre serbesti kazanmış olması da Dressel'in biyonik yönü olarak ön plana çıkıyor.

Erkeklerde diğer büyük yıldız adayı da yüzücü membaı hiç kurumayan Macarların kelebekçisi Kristof Milak diyebiliriz. 2000 doğumlu bu yıldız adayı 200 metrede altın, 100 metrede Dressel'in arkasından gümüş madalya alarak önemli bir başarıya imza attı. Dayanıklılık olarak çok yüksek seviyede olan Milak, belki de en zor branş olan kelekte yüzdüğü yarışların ikinci yüz metrelerinde yükselttiği vites ile yarışmaları bir antrenman havasına çevirdi ve kırdığı olimpiyat rekoru ile Dressel'e "ben de bu yarışın içerisindeyim" dedi.

Britanyalı Adam Peaty ise yüzmenin belki de en az reyting

alan dalı olan kurbağalamaya getirdiği soluk ile bu dalın belki de gelmiş geçmiş en iyisi olma yolunda emin adımlarla ilerliyor. Olimpiyat programında olmayan 50 metrede ve 100 metrede dünya rekorunun sahibi olan; 2014'ten beri geçilmeyen Peaty, özellikle son dönüşlerden sonra yükselttiği vites ile dayanıklılığını ön plana çıkaran yarışlar yüzüdü ve 2016'dan sonra Tokyo'da da madalyasını koruyarak bunu başaran ilk Britanyalı yüzücü olarak tarihe geçti.

Yüzme yarışlarını özetleyecek olursak senelerce olimpiyat ve dünya şampiyonalarından bile daha zor dediğimiz ABD Takımı seçmelerinden buraya gelen yarışmacıların Rönesans dönemini yaşayan Avustralya takımına, son yılların yükselişteki takımı Britanya'ya ve 2008 Beijing sonrası mütemadiyen yüzücü yetiştiren global rakipleri Çin'e karşı çok zorlandığını gördük. ABD'nin antrenman ve sporcu yetiştirme programını revize edeceğini ve ona göre kendisini 2028 Los Angeles Olimpiyatları'na hazırlayacağını düşünüyoruz. Gelecek sene Tokyo'da ve 2024 Paris'te bu revizyonun işaretlerini görür müyüz bilmiyorum ama kendi evlerinde 2028'i bir şova dönüştürmek için çabala-

yacaklarına eminim diyebilirim. Kadın ve erkeklerde birer yıldız barındırıyor olmaları onları asla tatmin etmiyordur, zira yıllarca domine ettikleri mesafe ve dalları kaybetmek onlarda soğuk düş etkisi mutlaka yapmıştır.

Tokyo'da atletizm heyecanı

Olimpiyatların olmazsa olmaz amiral gemisi branşı olan atletizm ise yazımızın ikinci bölümünü oluşturuyor.

2008 Beijing'den beri Bolt izlemeye alışık atletizm severler kısmen de olsa bu sefer daha heyecanlı yarışlara tanıklık etti diyebiliriz. Birbirine yakın performans ve yetenekteki sporcular bizlere yıllar sonra ilk kez "yarış" izleme şansı verdiler. "Track & Field" diye ikiye bölünen atletizmin senelerdir "Track" yani pistteki yarış kısmını domine eden ABD takımının bu sefer "Field" diye adlandırılan sahadaki atış ve atlama kısmında beklenmedik madalyalar alması, ilginç bir husus olarak karşımıza çıktı.

Yine de atlamalar bu olimpiyatın daha bol hikâye barındıran ayağı oldu diyebiliriz. Yüksek atlama finalinde son haklar akabinde Katarlı Mutaz Essa Barshim ve İtalyan Gianmarco Tamberi'nin 2,37 metre ile sezon en

Öne çıkan üç sporcu

Sahalardan pistlere döndüğümüzde, kanaatimce, bu olimpiyatlarda ön plana çıkan üç sporcu vardı. Bunlardan ilki ve bence en önemlisi, seneler önce ülkesi Somali'den kaçarak mülteci olarak sığındığı Hollanda'da spora başlayan Sifan Hassan idi. Her geçen büyük organizasyonda üstüne koyarak yükselen Hassan, Tokyo'da 1500, 5000 ve 10000 metre üçlemesi yapmak için piste çıktı. Tarihte bayanlarda hiçbir sporcunun, erkeklerde ise üç sporcunun toplam dört kez başarabildiği bu unvana da çok yaklaştı. 1500'te bronz yerine altın alabilseydi eğer bunu başarabilecekti ama olmadı, teğet geçti. Yine de acı ve mücadele dolu bir hayatın Tokyo'da bu şekilde taçlanması bizlere sporun ve özellikle olimpiyatın ana amaçlarından birini hatırlatması açısından değerli idi. Paris'te bu üçlemeyi tekrar deneyecek mi bilemeyiz ama en azından niyet etti diyebiliriz.

iyisi atladıktan sonra Türk hakem Can Korkmazoğlu'nun "Devam edecek misiniz?" sorusuna Barshim'in, sakatlandığı için yarışın devamında atlayamayacak olan Tamberi ile altını paylaşma isteğini bildirmesi ve sonunda çıkan romantik görüntüler Olimpiyat ruhunun sahaya en güzel ve samimi şekilde tezahürü idi.

Başka bir yüksek atlama dalı olan sırkla yüksek atlamada ise İsveç'in atletizm dünyasına sunduğu yeni "golden boy" Armand Duplantis'i izledik. 1999 doğumlu Louisiana State University menşeiili Duplantis, hâlihazırda Sergey Bubka'ya ait olan sırkla atlama rekorunu eline geçirerek geldiği olimpiyatlarda, kendine ne gerekiyorsa onu atlama maharetini göstererek gelecekte Olimpiyat'ın üç temel ilkesinden bir olan "altius" yani "daha yükseğe" mottosunu elinde tutan Bubka'nın tahtında gözü olduğunu dünya aleme göstermiş oldu.

Pistin ikinci kadın yıldızı ise post-Bolt döneminde biraz salınmış gibi gözüken Jamaika takımının 2016'da piyasaya sürdüğü, ama uzun seneler Shelly Ann Fraser-Pryce'in arkasında geri planda kalmış olan Elaine Thompson-Herah, bu sefer Tokyo'da süper yıldızlığını ilan etti. 100 ve 200 metreleri Bolt edası ile jogging temposunda rahatça kazanan Herah toplam beşinci olimpiyat altınını alarak Fraser-Pryce'in olimpiik hükümranlığını kırdı, ama tabii dokuz Dünya Şampiyonluğu olan Fraser-Pryce'i toplam madalyada yakalaması sadece bir Dünya Şampiyonluğu ile zor gözüktüyor.

Atletizmde bahsetmemiz gereken son sporcu ise Norveçli Karsten Warholm olacak. Tarihte en çok dünya rekoru kırılan branş olan 400 mt. engellinin süper yıldızı olan Warholm, Norveçli ressam Edvard Munch'un meşhur tablosu Scream'deki (Çılgılık) gibi zafer sevincini yaşaması ile ünlü. Warholm 1 Temmuz'da Elmas Ligi'nde kırıldığı dünya rekorunun üzerinden henüz bir ay geçmişken Tokyo'da 46 saniyenin altına inerek kırıldığı rekor ile gerçekten muazzam bir iş başardı. Warholm gerçekten tüm sınırları zorlayarak,

aynı Adam Peaty de olduğu gibi, 400 metre engelli gibi ikinci plandaki bir branşı ön plana itiyor ve itmeye de devam edecek gibi gözüktüyor.

Buraya kadar ön plandaki iki dala detaylı bir bakışta bulduğuk ama genel olarak beş sene gibi uzun bir sürede hem de pandemi şartlarında olimpiyatları ne kadar özlediğimizi gördük ve güzel bir iki hafta yaşadık. İyi taraftan bakacak olursak bir sonraki olimpiyatlara üç sene kaldı sadece ve 2024 Paris'te büyük bir mücadeleyi şimdiden hayal etmeye başlasak iyi olacak.

Türkiye özelinde baktığımızda tarihte en çok madalyayı aldığımız bu organizasyonda yaşananların anlık performans mı yoksa tohumları atılan bir plan ve programın fidan ürünleri mi olduğunu bu ağaç biraz daha büyüdüğünde ve yeni meyvelerini Paris'te hasat etmek istediğimizde görüp yorumlayabileceğiz. Her şeye rağmen Mete, Busenaz ve madalya alan diğer tüm sporcularımızı gönülden kutluyor ve onlara futbol hegamonik bir topluma başka sporların da var olduğunu hatırlattıkları için teşekkür ediyorum.

Herkes sığınat, akıl, huzur ve spor dolu günler diliyorum...

TAC SANAT KÖŞESİ

TAC camiasının sanat ile uğraşan, merak eden mezunlarını bir araya getirmek için 24 Şubat 2018'de Can Duru '07 ile bir WhatsApp grubu kurduk. Maksat birbirimizden haberdar olmak, birbirimize destek olmak.

Üç sene önce kurduğumuz bu grupta, profesyonel ya da amatör olarak müzik, resim, heykel, edebiyat, sinema, çizgi roman, ayakkabı tasarımı, ürün tasarımı, fotoğrafla ilgilenen birçok yaratıcı ve ilgili mezunumuz bir arada. İşlerimizi paylaşıyoruz, beğendiğimiz konserleri paylaşıyoruz, sergilerden haberdar ediyoruz, buluşmalar yapıyoruz. Aramızda oyunculardan şarkıcılara, tasarımcılardan yazarlara, yönetmenlere, fotoğrafçılara kimler yok ki! Bu renkli grubumuzla ilgilenen tüm mezunlarımızı bekleriz.

Deniz Coşkun TAC '96
TAC Sanat Grubu Adına
Atölye20 Buluşma
Noktası Kurucusu
WhatsApp: 0533715 35 38

Ali Kabaş '76

Sanatçı bir aileden gelen Ali Kabaş'ın görsel sanatlar ve fotoğraf sevgisi erken yaşta başladı. Worcester Polytechnic Institute'ta BS lisans eğitimini tamamlayan ve Columbia Üniversitesi'nden MBA derecesi olan Kabaş'ın fotoğraf tutkusunu dünyaya bakışını ve hayatını yaşayış biçimini değiştirdi. Yirminci yüzyıl bitmeden meslek olarak fotoğrafçılığı seçti.

Egzotik yerlere giderek dünyayı gezdi, stok ajansları, uluslararası müşteriler için işler yaptı. Bu süre boyunca her zaman kişisel sanat fotoğrafları yaratmaya devam etti.

Fotoğraf çekmenin yanı sıra fotoğraf dersleri vermekte, eğitici videolar yapmaktadır. Birçok kez fotoğraf yarışmalarında jüri üyeliği ve başkanlığı yapmıştır.

Kişisel fotoğraf sergileri:

- 2021 "Gökyüzünden Yeryüzü...", Nilüfer Fotoğraf Müzesi, Bursa
- 2018 "Yabani", FMV Galeri Işık, İstanbul
- 2016 "Havadanadana", Uluslararası Portakal Çiçeği Karnavalı, Adana
- 2012 "Üçüncü Göz", PG Art Gallery, İstanbul
- 2008 "Yüksek Aç", PG Art Gallery, İstanbul
- 2006 "Recto-Verso", PG Art Gallery, İstanbul
- 2005 "Bir İstanbul Kutlaması", St. Regis Hotel ve Türk Kültür ve Turizm Ofisi, New York
- 2005 "Höyük-Sessiz Köyler", PG Art Gallery, İstanbul
- 2002 "DüşDünya", PG Art Gallery, İstanbul

Ali stüdyosunda veya dış mekânda çekim yapmadığı zamanlar ya paramotoruyla uçuyordur ya da sualtı dalışı yapıyordur.

Web: alikabasartist.com ve alikabas.com. Instagram: alikabas. YouTube: youtube.com/alikabas

Can Duru '07

1988'de İstanbul'da doğdu. Orta öğrenimini ALEV'de, lise eğitimini ise TAC'de yatılı olarak tamamladı. Mezun olduktan sonra İngiltere'ye üniversite eğitimi için gitti. Chelsea College of Art and Design ve Brighton Üniversitesi'nde 3 Boyutlu Tasarım ve El Sanatları bö-

lümünden lisans diploması aldı. Üniversitede ahşap, metal, plastik ve seramik üzerinde uzmanlaşıp bitirme projesi ve tezini ebrunun ahşap objelere uygulanması üzerine yaptı. Ebru boyalarını, Türkiye ve Sicilya'dan topladığı doğadaki doğal malzemeleri kullandı. Mezuniyetinden sonra Türkiye'ye döndü. EvaSanat Galerisi'nde ebru sanatı eğitmeni ve Atölye20 Buluşma Noktası'nda asistan olarak 7'den 70'e öğrencilere eğitim verdikten sonra Ulusoy Holding bünyesindeki Happynest'te 4-10 yaş arası çocuklara ebru, el sanatları (kokulu taş, mum, maske boyama, beton saksı yapımı, kil atölyesi, kilim dokuma vb.) ve botanik atölyelerinde (terarium yapımı) dersleri verdi. Ay-

rıca Tomurcuk Vakfı çocuklarına fahri olarak çeşitli atölyeler düzenledi. Katılımcı destekli atölyeler esnasında öğrenciler göz, el, kol koordinasyonu geliştirmiş ve çeşitli sanat dallarında yaratıcılık kazanmıştır. 2019 senesinde T.C. Millî Eğitim Bakanlığı'ndan Usta Öğreticilik Belgesi aldı. Akabinde Marmara Üniversitesi'nde Pedagojik Formasyon Eğitimini tamamladı ve eğitmen olmaya hak kazandı. Evinin bir bölümünü ebrulu beton obje atölyesine çevirdi. Şu an ebrulu saksı, ebrulu kolye, buhurdanlık, küllük, mumluk, biblo, epoksi sehpa ve bunun gibi dekoratif objeler üretip satmaktadır. Tasarım ve ürünlerini instagram sayfası @bettonbycanduru'dan takip edebilirsiniz.

Defne Ongun Müminoğlu '89

TAC sonrası üniversite, yurt dışı okul programı ve akabinde gelen yoğun, dinamik ve son derece keyifli bir iş hayatının ardından, kızı Maya'nın doğumuyla içinde bir yerlerde her zaman var olan yazı dünyasına yelken açtı.

2009 senesinde 0 km. Bızdıklar (www.sifirkilometrebizdiklar.com) blogunu kurdu. Anne-babalık hâllerine farklı bir bakış açısı kazandırmak istedi. Blogu; düzenlediği okuma saatleri, sanatsal ve eğitici aktivitelerle büyüdü, gelişti.

Ebeveyn dergilerinde kendi köşesinde keyifle yazmaya devam ederken 2011 senesinde Edukids firması ile "Hikâyeli Yapboz" hazırladı.

On iki farklı konuyu ele alan "Burcu ve Berk ile..." serisi ise ai-

leler ve okurlar tarafından çok sevildi. Bu seriyi rengârenk, hareketli, eğlenceli bir aile olan "Renk-giller" takip etti.

"Hani bize?" diyen taze gençler içinse "Çılgın Sörfçüler" serisini yarattı.

Anne-kız ortak bir çalışmanın meyvesi olan "Okumak İste(me) yen Otti" ise yakın zamanda raflarda yerini aldı.

2017 senesinde Yeniköy Rotary Kulübü tarafından "Okuyorum Büyüyorum" projesine katkısı nedeniyle "Meslekte Üstün Hizmet Ödülü"ne layık görüldü.

"Hepsi çocuklar için! Yeter ki onlar okusun," diyor ve üretmeye devam ediyor.

Kitaplarına www.defneninkitaplari.com sitesinden ulaşabilirsiniz.

Emir Bozkırlı '03

TAC '03 mezunumuz Emir Bozkırlı, yedi yıllık Tarsus Amerikan eğitiminin ardından Gazi Kimya Mühendisliği'nde li-

sans eğitimini tamamladı. Mühendislik eğitimi gereği önce üretim bölümünde ancak daha sonra karakterine daha uygun olacağını düşündüğü için Türkiye'nin önde gelen kimya şirketlerinden birinde satış bölümünde çalışmaya başladı. İş hayatı devam ederken İstanbul Bilgi Üniversitesi'nde MBA eğitimini tamamlayarak işletme tarafında da kendini geliştirdi.

Kariyerini bu şekilde devam ettirirken küçüklüğünden beri hayatında büyük yer alan kitap, çizgi roman ve filmlerle ilgilenmeye devam etti. Bu sevgisinin en büyük kaynağı evde ailesinin aşıladığı okuma alışkanlığı ve TAC'nin oldukça geniş arşivi-

ne sahip kütüphanesiydi. Burada aldığı temelin üstüne koyarak okuma/izleme hobisini genişletti. TAC'deki kompozisyon derslerinde sayfalarca değişik hikâye yazması veli toplantılarında İngilizce öğretmenlerinin annesine ve babasına söylediği "kalemi güçlü" ifadesini şu an daha kendi bir eser çıkartmasa da Sinepir adlı instagram hesabında film ve kitapseverleri yönlendirmek adına tanıtım ve eleştiri yazıları yazarak göstermeye çalışıyor. Kendi bir kitap yazmak için malzeme toplarken tüm sanat sever mezunları eserlerle alakalı eleştirilerini okuması için kendisini takip etmeye davet ediyor.

Jozef Erçevik Amado '98

Tarsus Amerikan Koleji'nde ortaokulu bitirdikten sonra Koç Lisesi'nden mezun oldu. 1998 yılında tiyatro ve ekonomi okumak için, Amerika'nın Maine eyaletinde Bates College'a gitti.

2002-2005 yılları arasında School of the Art Institute of Chicago (SAIC)'da Video Sanatı ve Performans Sanatı üzerine yüksek lisans yaptı.

Okullar bittikten sonra Londra'ya taşındı ve Londra Türk Radyosu'nda DJ'lik, MİPCOM konferansını düzenleyen bir şirkette asistanlık yaptı. Ardından 2009 yılında Fluga Films adında bir şirket kurdu. Bu şirkette çektiği ilk klip Canan '96'nın "Yaylan" isimli şarkısıydı. 6 yıl Londra'da yapımcılık yaptıktan sonra 2012 yılında İstanbul'a döndü. 2012'de Türkiye'ye döndükten sonra yapımcı olarak çalışmaya başladı. Bununla birlikte Işıl Eğrikavuk ile Dönüşüm Muhteşem Olacak (Salt Beşoğlu), Aşk ve Güncel Sanat (Sa-

lon İKSV) ve Her Türlü Mit Özenle Yazılır (Mardin Bienali) performanslarını gerçekleştirdi.

2017'de, yapımcısı olduğu Taksim Hold'em filmi 30. Tokyo Film Festivali'nde dünya prömiyerini yaptı. Michael Önder'in yönettiği Taksim Hold'em, dışarıda Gezi Protestoları devam ederken, 30'lu yaşlarda olan lise arkadaşlarının evde kalıp poker oynamaya çalışmalarını karimizah ile anlatır.

Yapımcılığın yanı sıra Galatasaray, MEF ve Yeditepe Üniversitelerinde Sinema, Sanat ve Kültür Yönetimi bölümlerinde yarı zamanlı öğretim görevlisi olarak çalışmaktadır. Yine TAC '98 mezunu Çiğdem Amado (Demir) '98 ile evlidir.

Nihat Arıkan '72

1953 yılında doğmuşum. 1972'de Tarsus Amerikan Koleji'nden mezun oldum. Hacettepe Tıp Fakültesi'nde 6 yıl tıp okuyup Ankara Tıp Fakültesi'nde 4 yıl üroloji ihtisası yaptıktan sonra aynı fakültede 30 yıl ameliyathanelerde ırgatlık, amfilerde öğret-

menlik yaptım.

2014 yılı Nisan'ında bir akşam üstü, nihayet uyanıp "Pardon, benim düşlediğim hayat bu değildi," dedim. Ertesi gün de emeklilik dilekçemi verdim ve hekimliği bıraktım.

O günden bu yana heykel ve edebiyatla uğraşıyorum. Birkaç sergi açtım birkaç tane de kitabım yayınlandı.

İhsan Önal '98

TAC '98 İhsan Önal 1980 yılında Adana'da doğdu. Oyunculuk eğitimini Akademi 35.5'ta aldı. Daha sonra çeşitli oyunculuk atölyeleri ve sınıflarına Akademi 35.5, CraftAtölye ve Deniz Erdem Studio'da devam etti.

2010-2019 yılları arasında "Kadınlık Bizde Kalsın", "Salak Öğlum", "Bahar Noktası", "De Babam Rıfat", "Dönme Dolap" ve "Maske-liler" adlı oyunlarda yer aldı.

2015'te "Baskın", 2018'de "Borç" ve 2019'da ilk başrol deneyimi "Bina" filmlerinde rol aldı. "Bina" filmindeki rolü ile 56. Antalya Film Festivali'nde "En İyi Erkek Oyuncu" ödülüne aday gösterildi.

"Muhteşem Yüzyıl: Kösem", "JetSosyete", "Payitaht Abdülhamid", "Tutunamayanlar" ve "Baraj" dizilerinde rol aldı.

Kaan Uysal '02

TAC yıllarında ECHO 2002 bünyesinde grubun solisti ve bestecisi olarak grup arkadaşlarıyla birlikte "Ballads" albümünü çıkartan Kaan, lise bittikten sonra bütün yaşamını bir müzisyen olarak geçirmeye karar vermiştir.

Bir multi-enstrümantalist olmasına rağmen; bestelerinin tüm orkestrasyonlarını, enstrümanların kısıtlamalarına maruz kalmak için tamamen zihninde oluşturmayı tercih etmektedir.

Profesyonel olarak; film, belgesel, dizi, dijital hikâye, bilgisayar oyunu, animasyon, reklam vb. görsel medya projeleri için müzik üretmekte olup uluslararası birçok projenin müziklerini yapmıştır.

İnsan hakları projeleri için müzik üretmeyi ön planda tutmakta olup bu çalışmalarına Avrupa Parlamentosu özel yapımı "The Syrian Spillover" belgeseli örnek olarak gösterilebilir. Bu çalışma, aynı zamanda Avrupa Parlamentosu Brüksel ana binasında üç gün boyunca sürekli olarak gösterimde kalmıştır.

Müzik dışında aile işleri olan güneş enerjisi sistemleri üretimi ve çiftçilik ile ilgilenmekte olup diğer büyük tutkusu olan spor ile de iç içe yaşamaktadır.

Kaan bugünlerde solo albümünün kayıtlarını almaktadır.

Kendisi, gönülden bağlı hissettiği TAC ailesinin projelerine müzik üretmekten büyük mutluluk duyacağını da özellikle belirtmektedir.

Rida Kıraşı '02

TAC 2002 mezunu Rida Kıraşı, profesyonel iş yaşamı esnasında kendi ihtiyacı için yönlendiği meditasyon pratikleri sonrası birçok farklı tekniği ile ilgili dünyanın çe-

şitli yerlerinde eğitimler aldı.

Sesin ve titreşimin meditatif gücünden büyülenmesi sebebi ile İngiltere'de British Academy of Sound Therapy'yi bitirdi ve Sound Healing Therapist olarak grup ve bireylerle çalışmaya başladı. Soundal Therapy'yi 2015 yılında kurdu.

Bugüne kadar yayınlanmış olan 6 adet meditasyon müziği albümleri tüm online platformlarda yer almakta.

Zorlu PSM'de 2018 ve 2019'da 150'şer kişilik iki tane ses ile meditasyon performansı ve etkinliği düzenledi ve her ikisinin de biletle-

ri etkinlikten günler önce tükendi.

2019 yılında Ankara Erimtan Müzesi'nde Heykeltıraş Mehmet Aksoy'un "Şamanlar ve Mitler" sergisinin kapsamında dinleyicilere heykellerin arasında meditatif bir ses yolculuğu tasarladı.

Bireysel seansları ve düzenlediği ses ve meditasyon inzivalarına ek olarak farklı alanlardaki sanatçılarla ortak ses projeleri gerçekleştirmek en sevdiği şeylerdendir.

TAC'li sanatçılarla ortak bir şeyler yapmanın hayali ile sevgilerini iletir.

soundaltherapy.com

Gökcan İlbay '09

Gökcan İlbay, '05-'07 Tarsus Amerikan Koleji'nde okudu. 2007'de, Idyllwild Arts Academy'yi burslu kazanarak ABD'ye gitti. 2009'da yazıp yönettiği "Thoughts of a Dying Atheist", Best Picture ve Best Music ödüllerini kazandı. 2015'te CSU Long Beach'ten Onur Belgesi ile mezun oldu. 2016 Vietnam Ho Chi Minh City'de Laughing Buddha reklam yapım firmasında, 2017-2018 arasında Malezya Kuala Lumpur'da Mojo Films reklam yapım firmasında Yönetmen Barney Chua'nın altında Directing Mentorship'ini yaptı. 2018'den beri İstanbul'da hareketli resimler (motion pictures) dalında çalışmalarını sürdürmektedir.

Zeynep Öztürk '02

TAC 2002 mezunu Zeynep Öztürk, okulun ardından üniversite eğitimi için İstanbul'a yerleşti. Yeditepe Üniversitesi ve exchange program ile SUNY NY New Paltz'da bir dönem ile İktisat ana dal eğitimini tamamlarken hep ilgi duyduğu Tekstil ve Moda Tasarımı Bölümü'nden de yan dal yaptı.

Üniversitenin ardından Yünsa'da Satış ve Pazarlama Departmanı'nda çalışırken Sabancı Üniversitesi'nde Executive MBA yaptı. Dokuz yıllık kurumsal deneyiminin ardından Yünsa'dan ayrılıp iki arkadaşı ile yine tekstil alanında bir sourcing firması kurdu.

Bir yandan tekstilde çalışmaya devam ederken hayali olan takı tasarımı üzerine eğitimi almak için ustası ile tanış-

tı ve beraber çalışmaya başladılar. 2017 yılında el yapımı takı ve aksesuarlar yarattığı Zeworks'ü kurdu. Bir seneyi aşkın zaman diliminde hem tekstil hem atölye ikili yaşamı ile devam ederken metalin form değiştirerek başka bir şeye dönüşmesini her gün deneyimlemek isteyerek tekstil ortaklığından ayrıldı ve tezgâha odak-

landı. Zeworks'ü ilhamını doğadan alan, cinsiyet, yaş ve stilden bağımsız olarak yaşayan takıları taşımak isteyen herkese hitap eden bir takı ve aksesuar markası olarak konumlandırdı. Gümüş ve pirinç takı ve aksesuar koleksiyonlarına, 2021 yılında büyük bir heyecanla tasarladığı el yapımı ev aksesuarları da ekledi.

Şu an Cihangir/Fındıklı'daki tasarım atölyesinde ustası Serop Benli ile beraber yeni ürünler yaratmaya devam ediyor, hepimizi atölyelerine bekliyor.

Yiğit Güç '02

1995 senesinde girdiği TAC'den 2002 yılında mezun olan Yiğit Güç, görsel sanatlara olan ilgisinden dolayı eğitim hayatına İstanbul Bilgi Üniversitesi'nde Görsel İletişim Tasarımı bölümünde devam etti. Grafik tasarım, fotoğraf ve sinema üzerine ağırlık verdiği dört senelik bir eğitimin ardından, küçüklüğünden beri hobi olarak uğraştığı piyano ve kompozisyon çalışmalarını, altyapısını üniversitede attığı görsel sanatlarla harmanlayarak Columbia College Chicago, "Music Composition for the Screen" yüksek lisans

bölümüne girmeye hak kazandı.

Burada, iki buçuk sene boyunca film müziği endüstrisinde profesyonel olarak çalışmış Andy Hill ve Hummie Mann gibi değerli isimlerle çalışma fırsatı buldu. Los Angeles'a gittiği son

sömestrde oyun sektörünün usta isimlerinden Eimear Noone ve Mike Reagan ile çalışma ve Capital Records stüdyolarında kayıt alma şansını yakaladı.

Mezuniyet sonrası Türkiye'ye dönerek yakın arkadaşıyla önce Plüton'u Kurtarmak adlı rock grubunu, sonrasında ise Imp Production House adında reklam, film ve oyun sektörlerine hizmet veren butik bir müzik şirketini kurdu. Bu senenin Mart ayında ilk solo projesi olan The Hunt Within ile ilk teklisi Going Home'u yayınladı.

Müzikle uğraşan tüm mezunlarımızı Kadıköy'deki stüdyolarına bekliyor.

Tuna Dağlı TAC '93

Tuna Dağlı, TAC'deyken Echo '93'ün solistliğini yaptı. Echo '93 olarak, söz ve besteleri kendilerine ait olan bir albüm hazırladılar. Milliyet Gazetesi Şarkı Yarışması Türkiye finallerinde, En İyi Kız Solist dahil üç dalda üç üçüncülük ödülü aldılar. Tuna, ODTÜ yıllarında dünyanın önemli caz vokallerinden Yıldız İbrahimoğlu'dan iki yıl boyunca Uygulamalı Caz dersi aldı.

1998'de ODTÜ Kimya Mühendisliği'nden, 2006 yılında da Koç Üniversitesi Psikoloji master

programından mezun oldu. 2015 yılına kadar, uluslararası şirketlerde mühendislik ve insan kaynaklarında artan sorumluluklarla çalıştı. Şarkı söylemeye uzun bir süre ara verdi.

Son 6 yıldır Koç Üniversitesi Kariyer Gelişim Merkezi'ni yö-

neten Tuna, müzik çalışmalarına tekrar başladı. Türkiye'nin önemli kadın caz vokallerinden Elif Çağlar'dan dersler aldı. Pandemi öncesi ayda bir defa Jazz Open Mic kapsamında Volkan Hürsever, Çağrı Serter, Ediz Hafızoğlu, Cem Tuncer gibi Türkiye'nin önde gelen caz müzisyenleri eşliğinde şarkı söyledi.

Müziğe çok daha fazla zaman ayırmak ve profesyonel müzisyenlerle birlikte müzik üretip icra etmeye devam etmek istiyor. Kendisine müzik sevdasını aşılamanın TAC geleneği Echo'nun eski ve yeni üyeleriyle iş birliğine açık olduğunu belirtiyor.

“Başarılı Sporcu Öğrencileri TAC’ye Kazandırmanın Bir Borç Olduğuna İnanıyorum”

Röportaj: Osman Çetin

Sevgili TAC’liler,

Bu sayımızda sizlerle 1979 mezununu **Hayri Uğur** Ağabeyimiz ile yaptığımız kısa bir söyleşiyi paylaşmak istiyoruz. Hem TAC hem de Türk basketboluna okul takımı, kulüp ve milli takım seviyesinde hizmet etmiş olan Hayri Uğur, şimdilerde eşi Zuhul Uğur ile kurduğu USEV (Uğur Sağlık Eğitim ve Sosyal Yardım Vakfı) aracılığıyla verdiği burslar ile başarılı sporcuların hayatına dokunuyor.

Biz de kendisi ile TAC günlerini, basketbol hayatını ve kurduğu vakfi konuştuk.

TAC’ye giriş maceranızı sormak istiyorum. Okul kapısından girdiğinizde hayal ettiğiniz yerde miydiniz yoksa rüzgâr sizi Tarsus’a mı atmıştı? O günleri dinlemek isteriz.

1972 yılında mezun olduğum Mersin İleri İlkokulu 5. sınıfta okurken; TAC’nin bölgemizin, hatta ülkemizin sayılı okullarından biri olduğunu öğrendim ve sınavlarına hazırlandım. Sınav sonucum başarılı geldi ve hiç tereddüt etmeden, ailemi de ikna ederek kaydım yapıldı.

Yarım yüzyıla yakın devam eden arkadaşlığımızın, dostluklarımızın o günlerde başlayacağını bilemezdim tabii; ama bu gerçek oldu. Şimdi en yakın dostlarım ve arkadaşlarım arasında TAC’liler çoğunlukta bulunuyor.

TAC’de basketbol macera-

nız nasıl başladı ve devam etti?

TAC’deki ilk iki yılımda basketbola olan merakım sınırlı idi. Orta 2. sınıfta (7. sınıf) boyumun da etkisi ile basketbola başladım. Ders aralarında ve öğle yemeği molasında 3x3 maçlar yaparak kendimi geliştirdim. Yine aynı sınıfta okul yıldız takımına vasat bir oyuncu olarak girebildim.

O yıl Gaziantep’te düzenlenen grup maçlarına ara karnemde zayıf not olduğu için götürülmedim. Bu durum benim eğitim ve spor hayatımı etkileyen çok önemli olaylardan birisi oldu. O yaz tatilinde yoğun olarak hem basketbol hem de atletizm antrenmanları yaptım.

Orta 3’üncü sınıfta (8. sınıf) ise derslerimi de iyi seviyeye yükseltip maçlara da hazır oldum. Aynı yıl TAC tarihinde bir ilki gerçekleştirdik ve ortaokullarda Yıldızlar Türkiye şampiyonluğunu aldık.

TAC sonrası bir yurt dışı macerası ve profesyonel basketbola geçiş döneminiz var;

bunu da kısaca sizden dinleyebilir miyiz?

Ben Lise 2.sınıfta Türkiye Basketbol Genç Milli takımına girdim ve 1978 yılında ülkemizi İtalya’da ki Avrupa şampiyonasında temsil ettim. 1979 yılında TAC’den mezun olduğumda hem eğitim hem de sporcu bursu ile ABD’de üniversitede okuma şansını elde ettim.

New Hampshire College’de (şimdiki adı Southern New Hampshire University) NCAA’de oynadım.

Amerika’da spor yapmam basketbolumu geliştirmemde büyük katkı sağladı. NHC’de okurken Genç Milli Takımın maçlarına da çağrıldım. Mezun olup 1983’te Türkiye’ye döndüğümde Türkiye Profesyonel 1.liginde Güney Sana-

yi takımında oynamaya başladım. 1991 yılında basketbolu bırakana kadar profesyonel olarak oynama şansını buldum.

Basketbolun size kattıklarımı genç kardeşlerimiz sizden dinlemek isteyecektir.

Basketbolun bana en büyük katkısı, öncelikle ABD'de iyi bir üniversite eğitimi almama vesile olmasıdır. Bu sporu yaparken takım oyunu ve yardımlaşmanın ne kadar önemli olduğunu öğrendim. Bir de spor ve antrenman, insanın hayatına disiplini getiriyor ve planlamanın gerekliliğini öğretiyor. Aslında spor yaparken elde edilen bu alışkanlıklar ve öğre-

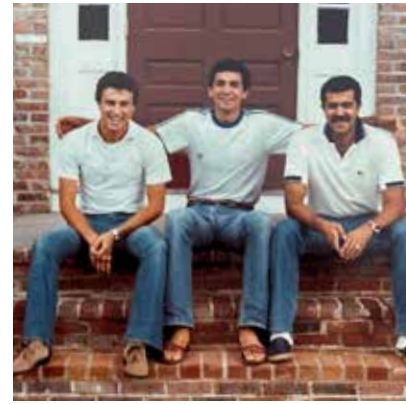
tiler ömrümüzün her aşamasında iş ve sosyal hayatımızın bir parçası oluyor.

TAC Spor Kulübü'nü yakından takip ettiğinizi biliyorum. Kulübün geçmişi, bugünü ve geleceği ile ilgili görüşlerinizi almak isteriz.

TAC Spor Kulübünün temelleri ben Lise 3. sınıftayken atılmıştı. Ağabeylerimiz ile kurduğumuz Tarsus Schwepes takımı ile başlamıştır. Bir spor kulübü kurmamızın tek nedeni TAC'de okuyan veya TAC'den mezun olanların daha fazla maç yapmalarını sağlamak ve bu sayede okullar arası maçlarda daha başarılı sonuçlar alabilmektir. Şu an için TAC Spor Kulübümüzde TAC dışından da oyuncular var. Ancak amacımız ve ilkimiz okul dışından sağlanan bu katkının sınırlı olması ve daha çok TAC'li kardeşlerimize şans verilmesi olmalıdır.

Son olarak, eşiniz ile kurduğunuz vakıf aracılığıyla TAC SK'de spor yapan iki TAC öğrencisi kardeşimize lise eğitimi süresince vereceğiniz burs ile ilgili konuşmak istiyorum. Bu fikir nasıl ortaya çıktı ve böyle projeleri olan diğer mezunlarımıza ne söylemek istersiniz?

Burs fikri, TAC Spor Kulübümüzün oyuncu listesinde "daha fazla TAC'li öğrenci kardeşimizin yer almasına katkı sağlar" düşüncesi ile ortaya çıktı. Okulumuzda okumayı isteyip maddi imkânsızlıklar nedeni ile okuyamayacak olan; derslerinde başarılı ve sporcu olan öğrencilerimize TAC'de

okuma ve spor yapabilme şansını vermek istedik.

Vakıf Başkanı olan eşim Zuhal Uğur ile kurduğumuz USEV (Uğur Sağlık Eğitim ve Sosyal Yardım Vakfı) olarak iki öğrencimize lise eğitimleri boyunca burs vermeyi taahhüt ettik. Vakfımızın amaçlarından bir tanesi de çocukların ve kadınların hayatlarına olumlu yönde dokunabilmek, onları bilinçlendirmek, eğitimlerine katkıda bulunmaktır.

Umarım bu iki öğrencimizin yaşamlarına olumlu katkı sağlamış oluruz. Milli formayı giymiş, üniversiteyi eğitim ve sporcu bursu ile okumuş birisi olarak başarılı sporcu öğrencileri okulumuza kazandırmanın bir borç olduğuna inanıyorum.

Hayri Ağabey, bize zaman ayırdığınız ve değerli görüşlerinizi paylaştığınız için çok teşekkür ediyoruz. Eminim bu görüşleriniz henüz yolun başında olan genç sporcu kardeşlerimizin yoluna ışık tutacaktır.

Ben teşekkür ediyorum. Tüm sporculara, çalışanlara, çalıştıranlara ve TAC Spor Kulübü'nü destekleyen bütün kardeş ve ağabeylerime başarılar dilerim.

TARSUS AMERİKAN KOLEJİ SPOR KULÜBÜ DESTEKLERİNİZİ BEKLİYOR!

SPONSORLUK KATEGORİLERİ

GENEL SPONSORLUKLAR

- ROYAL SPONSORLUK 100.000 TL +
BGL Ligi Forma üzerine (ön) sponsor logoları, Spor Kulübü Elektronik Postalarında Logo Kullanımı, Kulüp Sosyal Medya hesaplarında ve web sayfasında lanse edilme hakkı, Biz Letter'da 3 sayıda tam sayfa reklam, çeşitli faaliyetlerde banner ve görsel tanıtım vs. ayrıcalıklar
- PLATİN SPONSORLUK 50.000 TL +
BGL Ligi Forma üzerine (ön) sponsor logoları, Spor Kulübü Elektronik Postalarında Logo Kullanımı, Kulüp Sosyal Medya hesaplarında ve web sayfasında lanse edilme hakkı, Biz Letter'da 3 sayıda tam sayfa reklam vs. ayrıcalıklar
- ALTIN SPONSORLUK 25.000 TL-**SİLKAR Madencilik + Sna Consulting (Ömer Nadirler'96)**

TAKIM SEYAHAT ve MASRAF SPONSORLUKLARI (Her bir takım için geçerli olmak üzere):

DEPLASMAN SEYAHAT GİDERLERİ	5.000 TL +
MALZEME GİDERLERİ	21.000 TL- TAC'81 Basketbolcuları
GENEL SPONSORLUK	10.000 TL- Eren Ziya Dik'98
TED ANKARA TURNUVASI GİDERLERİ	TACMED Ankara Şubesi

TAKIM FORMA SPONSORLUKLARI:

	ÖN FORMA SPONSORLUĞU	ARKA FORMA SPONSORLUĞU
ERKEK BASKET U18	TAC'05	Nerissa Mefa (Duygu Ucuz Özdemir'05)
ERKEK BASKET U 16	TAC'87	5,000 TL
ERKEK BASKET U 14	TAC'95	HIZLI'95 (Koray Hızlı Anısına Dönem Arkadaşları)
ERKEK BASKET 12	10,000 TL	5,000 TL
KIZ VOLEYBOL Genç/A Takım	10,000 TL	Nerissa Mefa (Duygu Ucuz Özdemir'05)
KIZ VOLEYBOL Yıldız	10,000 TL	5,000 TL
KIZ VOLEYBOL Midi	10,000 TL	TAC'97
KIZ VOLEYBOL Minik	10,000 TL	5,000 TL
ERKEK HENTBOL Genç/Yıldız	10,000 TL	5,000 TL
ERKEK HENTBOL Minik	10,000 TL	5,000 TL
ATLETİZM	10,000 TL	TAC'97

SPONSORLUKLAR İÇİN İLETİŞİM

Bariş Gürsesli'81	532 216 09 93	Mazhar Özsoy'95	532 400 93 19
Ahmet Uyan '81	532 258 38 15	Evren Levent '95	530 478 11 02
Mustafa Özyiğit '83	532 272 72 21	Osman Çetin '96	533 696 21 23
Tibet Kağızman '87	532 425 71 25	Alp Erdem '02	537 495 99 60
İsmail H. Aytekin '90	533 281 26 57	Yiğitcan Karanfil '04	533 470 57 20
Ercan Acımiş '90	532 421 87 01	Denizhan Çayan'05	532 780 82 40
Alper Burat '92	532 271 03 57	Ali Özyürekoglu	535 708 64 95
Alper Taşdelen '92	532 727 13 12		

TAC SK'dan Haberler

>> TAC Spor Kulübü'nde yaz dönemi içerisinde gerçekleşen bir görev değişikliği hakkında sizleri bilgilendirmek istiyoruz. Türkiye ve TAC basketboluna oyuncu, koç, eğitimci ve idareci olarak çok önemli katkıları olmuş 1975 mezunumuz Necati Güler, Basketbol Koordinatörü ve BGL Takımımız Baş Antrenörü olarak aramıza katıldı. Kendisine "Yuvana Hoş Geldin" diyoruz.

>> TAC sporunda büyük emek vermiş ve kulü-

bümüz genel kurulunda bulunan TAC'lileri topladığımız genel istişare toplantılarının iki tanesini yaz döneminde gerçekleştirdik.

İlkini 1 Haziran'da ikincisini de 22 Eylül'de gerçekleştirdiğimiz toplantılarda ağabey ve kardeşlerimiz ile buluştuk; çok geniş katılım oldu ve bu ilgi bizleri çok mutlu etti. Farklı fikir ve yaklaşımları uzunca tartıştık; TAC SK'nın önümüzdeki dönem izlenecek olan yol haritası konusunda fikirler oluşturup hayata geçirmek için harekete geçtik.

>> BGL Takımımız 2021-2022 sezonu hazırlıklarına başladı. Yoğun bir antrenman ve yaz kampı programı ile çalışmalarımızı sürdürüyoruz.

>> 08 Eylül 2021 tarihinde TAC Nejat Güngör Spor Salonu'nda düzenlenen 2021-2022 sezon açılışında TAC Spor Kulübü, TAC Okul İdaresi ve TAC Mezunlar Derneği temsilcileri sporcularımız ile bir araya gelerek oyuncularımıza uzun ve zorlu sezon öncesinde başarı ve sağlık dolu bir sezon dilediler.

BGL sezonu 22-24 Ekim'de başlayacak ve TAC SK A Grubunda mücadele verecek. 2021-2022 sezonu

BGL Grupları aşağıdaki gibi olacak:

A Grubu:

Aliğa Petkim Spor, Anadolu Efes, Büyükçekmece Basketbol, Fenerbahçe Beko, Frutti Extra Bursaspor, Galatasaray Nef, Gelişim Koleji, Semt 77 Yalovaspor, Tarsus Amerikan Koleji, Türk Telekom Spor

B Grubu:

Afyon Belediyesi, Bahçeşehir Koleji, Beşiktaş JK, Darüşşafaka, Gaziantep Basketbol, Merkezefendi Belediyesi Basket, Pınar Karşıyaka, TED Ankara Kolejileri, Teşvikiye, Tofaş

Takımımızın ilk iki maç programı da aşağıdaki olacaktır:

24 Ekim Pazar 13.00-- Gelişim Koleji (İzmir)- TAC
31 Ekim Pazar 14.30 -- TAC – Bursaspor

Bu sene bir değişiklik olacak ve takımımız ev sahibi olduğu maçları artık Tarsus Spor Salonu'nda oynayacak.

>> BGL takımımız 01-03 Ekim 2021 tarihleri arasında Ankara'da düzenlenen TED

Kanat Ayas Turnuvası'na katıldı. Türk Telekom, TED Koleji ve Gaziantep Basketbol ile

karşılaşan takımımız 1 galibiyet 2 mağlubiyet ile turnuvayı 4. sırada tamamladı.

>> 26-27 Haziran 2021 tarihlerinde İzmir'de düzenlenen Master Atletizm Türkiye Şampiyonası'nda Tekin Akpolat '78 (2 bin metre engelli ve yürüyüş), Ali Cerrahoğlu '78 (yüksek atlama ve 100 metre), Rasim Küçük Kurt '84 (Yüksek atlama ve uzun atlama), Yeşim Cerrahoğlu (yürüyüş), Nuran Baykal (koşu-yürüyüş ve uzun atlama) TAC SK'yi temsil etti.

- Rasim Küçük Kurt '84 (Yüksek Atlama Türkiye İkincisi- Uzun Atlama Türkiye Üçüncüsü)
- Tekin Akpolat '78 (2000 mt Engelli Türkiye İkincisi- 5000 mt Yürüyüş Türkiye Birincisi)
- Ali Cerrahoğlu '78 (Yüksek Atlama Türkiye Birincisi- 100 mt Türkiye Üçüncüsü)
- Yeşim Cerrahoğlu (5000 mt Yürüyüş Türkiye İkincisi)
- Nuran Baykal (5000 mt Türkiye İkincisi- 5000 mt Yürüyüş Türkiye İkincisi) olarak dereceye girmişlerdir.

>> TAC SK sporcusu 1978 mezunu Tekin Akpolat, ülkemizi Arnavutluk Korçe'de düzenlenen Balkan Master Atletizm Şampiyonası'nda temsil etti. 5 km yürüyüşte Balkan Dördüncüsü olan Akpolat Ağabeyimiz, bunun yanında 2000 m engellide de Balkan Beşincisi olarak turnuvayı tamamladı.

TAC Mezununu Herkes "Çizginin Dışındadır"

İlter lisedeyken de sonradan da hep esprili bir kardeşim oldu. Üniversiteyi bitirdikten sonra bankacılık yaptı. Son yıllarda turizm sektörüne geçti ve şimdi orada mücadele etmekte. Keyifli okumalar.

İlter Ergenç '89 ile röportaj Röportajı yapan: Umut Yalnız '88

İlter, bize kısaca kendinden bahseder misin?

1971 yılı, 5 Ocak'ta Mersin'de doğdum. Beş kişilik çekirdek bir ailenin ortanca oğluyum. İlkokulu Çankaya İlkokulu'nda okudum ve o dönemde birlikte okuduğum arkadaşlarımla TAC'de tekrar buluştum.

89 yılında TAC'den mezun olduktan sonra yine TAC'den dönem arkadaşlarımla bir kısmı

ile İstanbul Üniversitesi İngilizce İşletme bölümünde hem sınıf hem de sıra arkadaşı olmaya devam ettik.

93 yılında üniversiteden mezun olduktan sonra finans sektörüne yöneldim. 25 yılı aşkın süredir finans ve bankacılık sektöründe önce Koç ve sonra Sabancı grubuna ait bankalarda farklı bölümlerde ve farklı unvanlarda görev ve faaliyetlerde bulundum.

İlk olarak Koçbank Mersin Şubesi'nde Dış Ticaret bölümünde göreve başladım. Akabinde askerlik görevimden sonra Ankara Merkez Şube'ye tayinim çıktı. Ankara Merkez Şube'de Ticari Bankacılık bölümünde Pazarlama bölümünde görevime devam ettim.

2013 yılında Sabancı Grubu iştiraklerinden Akbank'ın "Yeni Ufuklar" projesine dahil olup o dönem Akbank'ın stratejik olarak yeni açmaya karar verdiği

Başkent Kurumsal Şube ekibinde görev almak için Koçbank'tan Akbank'a geçmiş oldum.

Süreç içinde Genel Müdürlük ekibine Kurumsal Pazarlama Grup Müdürü olarak tayin oldum.

Akabinde Kurumsal Krediler ve Proje Finansmanı Grup Başkanlığı görevini üstlendim.

2017 yılının sonunda Sabancı Akbank TAŞ'deki Grup Başkanlığı görevimden istifa ederek 25 yılı aşkın süredir devam ettirdiğim bankacılık ve finans sektöründen de çıkmış oldum.

O tarihten itibaren Turizmciiler Birliği'nin Yönetim Kurulu'na seçildim. Aynı zamanda Aktarlı Group Yönetim Kurulu Üyesi olarak turizm sektöründe faaliyetlerimize devam ediyoruz.

Eşim Nurşen ile 20 yıllık evliyim. Lara Ceren adında 16 yaşında, Hisar Eğitim Vakfı'nda okuyan bir kızım var.

TAC denince akla ilk gelen?

TAC veya TAC'li denince aklıma ilk gelen "saklı seçilmişler" ifadesi oluyor. Bu okulda okuyanların ve bu okuldan mezun olanların hakikaten ayrıcalıklı ve fark yaratan/yaratmış özgüvenli ve vizyoner insanlar olduğuna inanıyorum.

Şu anda geldiğim noktadan geriye dönüp baktığımda görüyorum ki bence ortaokul ve lise eğitimi, eğitim sürecindeki en önemli dönemlerdir. Kumaşın kalitesinin ortaya çıktığı, hamurun kaliteli mayasının özveri ile yoğrulduğu dönemlerdir lise dönemi. Kariyer yolu boyunca her topluluğa kolayca adapte olabilen, ikili iletişimde sorun yaşamayıp hızlıca kaynaşabilen ve hatta her girdiği ortamda farkını hızlıca yansıtabilen nesiller yetiştirmiştir TAC.

Bu vesile ile beni TAC de okutma vizyonerliğini gösteren rahmetli babam Altan Ergenç'e, annem Gülten Ergenç'e ve tabii ki sevgili okulum TAC'ye minnet borçlu olduğumu burada bir kez daha kalın harfler ile yazıyorum.

TAC, ikinci evimiz olmuştu

Tarsus hayatı nasıldı?

İşin açıkçası, günümüzün yüzde 50'sinden fazlasını TAC'deki ailemizle, kalanını da kendi ailemizle geçiriyorduk. Bir nevi ikinci evim TAC, ailenin diğer mensupları da sınıf arkadaşlarımla oluyordu... Ailelerimiz ile paylaşmadığımız bazı değerleri ve bazı sırları okulda-

ki sınıf arkadaşlarımız ile paylaşıyorduk.

Her gün mutlaka anlatacak ve anlatırken gülecek bir malzeme gündeme geliyordu.

Kendi okul günlerimiz aklıma gelip de kendi çocuklarımızın (Z kuşağı) okul arkadaşlıklarını karşılaştırdığımda çok ciddi farklar olduğu aşikâr.

Bizim dönemde (kuşak) arka-

daşıktan daha ileri, sanki kardeşlik duyguları daha ağır basıyordu. Mezuniyetten 30 yıl geçmesine rağmen gerek yurt dışında gerekse yurt içinde farklı kardeşlerim ile ailecek görüşmeye devam etmekteyiz. Hatta bir kısmı ile çok uzun süredir her yılbaşını ailecek birlikte kutlamaktayız. Bundan daha anlamlı, daha güzel, daha kuvvetli bir bağın TAC dışında oluşması çok zor geliyor bana.

Ortaokul ve lise günlerimizi ne kadar dolu dolu yaşamışız ki hâlen uzun süre göremediğimiz dönem arkadaşlarımızı tekrar görme şansı yakaladığımız gün, ilk günkü gibi heyecan verici oluyor. Bu da dostluğumuza, kardeşliğimize ne ka-

"Her dönemde olduğu gibi biz de 'beşi bir yerde' gibiydik: Sevilen, başarılı, sosyal, yapıcı, yardımsever, açık sözlü ve özverili bir gruptuk."

dar değer verdiğimiz en basit göstergesidir.

Gözlerimle gördüm, epey hareketli bir dönemin vardı. Döneminin başka nasıl özellikleri vardı? Disiplinle ilişkileriniz nasıldı?

Umutcuğum, senin de dediğin gibi '89 dönemi bayağı hareketli bir dönem ve güzel bir ekip-tik. Ben bizim dönemi biraz "outliers" olarak adlandırıyorum. Gerçi yukarıda da belirttiğim gibi bizim okuldan mezun herkesin "çizginin dışındakiler" olarak nitelendirilmesi su götürmez bir gerçektir.

"Outliers" kitabını okumadıysan tavsiye ediyorum, hatta alıp sana ben bugünün anısı olarak hediye etmek isterim. Çok basit özeti ile başarılı insan-

ların veya başarılı oluşumların yaptıkları işle ilgili başarıları sorgulandığında, bu kişilerin ve oluşumların genelde hep zeki ve hep hırslı olduklarının altı çizilir. Bu kitap tam tersi bazı insanların hayatta neden daha başarılı olduklarını anlamak için "çevrelerini" daha dikkatli analiz etmeniz gerektiğinin altını çizmekte; başarının sırrını o dönemin nesillerini, ailesini ve kültürünü doğru okuyarak bulmanın daha faydalı olacağını belirtmektedir.

"İnsan nereye yelken açtığı bilmedikçe, hiçbir kuvvetli rüzgâr doğru rüzgâr değildir."

'89 dönemi olarak hakikaten hem hareketli hem de fark yaratan bir gruptuk. Her dönemde olduğu gibi biz de "beşi bir yerde" gibiydik. Genele baktığımızda hem alt dönemin hem de üst dönemin çok sevdiği, iyi anlaştığı, başarılı, sosyal, yapıcı, yardımsever, açık sözlü ve özverili bir gruptuk. Bura-

da disiplin ifadesi ile öz disiplini kastediyorsan, '89 dönemi öz disiplin konusunda oldukça iyiydi. Sorumluluklarını yerine getirme, hedeflerini belirleme ve onlara ulaşma konusunda gerek bireysel gerekse ekip olarak oldukça uyumlu idik. Ama disiplin ile okul disiplinini kastediyorsan, o kaçınılmaz...

Her dönemde olduğu gibi bizim dönemde de disiplin kuruluyla sorun yaşayan arkadaşlarımız olmuştu. Hatırladığım kadarıyla hepsi de sonu tatlıya bağlanan önemsiz olaylar idi.

Talih kuşu (!) bana vurdu!

Okuldan unutamadığım anılarını paylaşır mısın?

Aslında o kadar dolu dolu yaşadığımız güzel anılarımız var ki! İlk aklıma gelen, o dönem yaşadığım komik anılardan birini seve seve aktarayım: Ben orta 3. sınıftayken, lise son sınıfta okuyan bazı ağabeylerimizin lakapları vardı. Buradan o lakapları yazıp isimleri deşifre etmek is-

temem! Ancak o ifadeleri sadece aynı sınıfta okuyan arkadaşları birbirine telaffuz edebiliyor ve sadece kendi aralarında kullanıyorlarmış. Yine o dönemdeki lise son ağabeylerimizin lakabı da ciddi anlamda komik ve çok da ağza alınmak istenmeyecek bir lakap idi.

Bir gün benim de çok sevdiğim ve hâlen görüştüğüm lise son ağabeylerimizden biri gelip bana "İlter, şimdi gidiyorsun şu XXX ağabeyine -kendi lakabı ile hitap ederek- benden aldığı 20 TL borcu istediğimi ve hemen vermesi gerektiğini söylüyorsun" dedi. Ben de "Nasıl olsa her ikisi de oldukça samimiler, bana da bir şey demezler" düşüncesiyle direkt 20 TL borcu tahsil etmek için ağabeyimizin yanına gittim. Ve o ağabeyimize, o ilginç lakabının sonuna, bir de "ağabey" ekleyerek seslenme cesaretini gösterdim! "XXX ağabey, YYY ağabeyimize 20 TL borcunuz varmış, onu almak için beni size gönderdi" dedim. Cümlem biter bitmez XXX lakaplı ağabeyimiz bana ufak bir sıçrama ile hafif bir dalış yaptı. O sırada arkamı döndüğümde lise son ağabeylerimiz koro düzeni şeklinde dizilmiş kahkaha atıyorlardı. Orta 3'ten sonra beni asla kimseye lakapları ile hitap ettirtilmediler. Hiç unutmam, hatırladıkça da gülerim.

Sonradan öğreniyorum ki o ağabeyimiz o lakap konusunda oldukça hassasmış ve kendi dönem arkadaşları bile bu konuda devamlı atıştırlarmış.

O dönemde de talih kuşu bana vurmuş oldu!

Son sene en güzel senedir. Senin son yılın nasıl geçti?

Her mezunun da ifade edeceği gibi son senemiz bizler için hem keyifli hem de buruk geçti diyebilirim. Lise son sınıfta her günümüz ayrı keyifliydi, diğer taraftan da üniversite sınavı sonrası ayrılacağımız düşüncesi bir burukluk yaratıyordu. O yıl üniversite sınavına hazırlık psikolojisi içinde olsak bile dönem olarak oldukça hareketli geçmiş idi. Her türlü okul organizasyonlarına katılan, okul dışı sosyal aktivitelerini kaçırmayan, çok uyumlu, eğlenceyi seven ve parçası ol-

maktan mutluluk duyduğum bir dönem idi.

Tarsus bitti ve üniversite hayatı başladı. İstanbul'a geldin, üniversite yılların lise gibi hareketli miydi? Bölümünden, üniversite yıllarından bahseder misin?

Üniversite yıllarım TAC yıllarımız gibi olmasa bile biz dört TAC '89 mezunu aynı üniversitede aynı sınıfta okuyunca bizim için o özlem kısmen giderilmiş oldu. TAC hayatımız az da olsa devam ediyormuş gibiydi.

Dört TAC'li sınıf arkadaşımın

yanına beşincisini de ev arkadaşım olarak eklersek “yeme de yanında yat” şeklinde eğlenceli ve hareketli bir üniversite hayatı gerçekleştirdik sayılır.

İşin açıkçası bizim bu dörtlü TAC ekibimiz ile üniversite döneminde de aynı heyecanımızı kaybetmeden devam ettirdik; beraber ağladık, beraber eğlendik. Her zaman dert ortağı olduk. İnanın bu değerleri kaybetmeden sürdürülebilirliğini sağlayan nadir kardeşlik-tir. TAC dostluğu ve kardeşliği.

Sanırım 25 yılı aşkın süredir bankacılık ve finans sek-

töründesin, başlama hikâyesi nedir? Finans sektöründeki sürecini Capital dergisi tarafından yapılan “Yılın Mentoru” başlıklı röportajında okudum. Akabinde çeşitli yurt içi ve yurt dışı kurum ve kuruluşlar ile güzel projeler gerçekleştirdiğini biliyorum. Birkaç örnek ile aktarabilir misin?

Bir de bankacılığın zor ve kolay yanları neler oldu? Genç mezunlarımıza aktarabilir miyiz buradan?

“Sektör değişikliği, bir nevi, bulmaca çözme faaliyetini bırakıp yağlı boya resim çizme faaliyetine geçiş gibi oldu.”

Üniversite mezuniyeti sonrası sınavlarına girdiğim Koçbank'ta iş hayatına başladım ve bankacılığımın ilk adımları bu banka ile atılmış oldu. 10 se-

ne Koçbank'ta çalıştıktan sonra, Sabancı Grubu'nun 2003 yılında başlattığı “Yeni Ufuklar” projesi organizasyonu altında Akbank'a geçiş yaptım. 15 yılı aşkın süre Akbank'ta Kurumsal Bankacılık, Kurumsal Pazarlama ve en son Kurumsal Krediler ve Proje Finansmanı bölümlerinde Grup Başkanlığı görevlerinde bulundum.

2012 yılında Capital dergisinin bir çalışması var idi. Konuya başlık olarak mentorluk yazılı olsa bile özü ve içeriği değildi, çalışma yeni bankacılara yani MT'lere (management trainee) yönelik bir araştırma röportajı idi. Genç bankacılara yol gösteren kıdemli bankacılar içerikli bir yazı idi. Buradan yola çıkarak hem mentor hem de mentee ilişkisi tartışılmış idi.

şılmış idi.

Evet, belirttiğin gibi mesleğimiz gereği birçok uluslararası şirketler ile iş birliği içinde oluyorduk. Yine bu süreçte EBRD (Avrupa İmar ve Kalkınma Bankası) ve Avrupa Birliği komisyonu tarafından desteklenen; Türkiye Yenilenebilir Enerji Fonu, Sürdürülebilir Enerji Finansmanı alanında “Finansmanda Mükemmellik” ödülüne layık görüldük. O dönemde EBRD'de yetkili olarak bulunan '88 dönemi Burak arkadaşımız da bu projeleri takip eden ve değerlendiren arkadaşlarımızdan biriydi.

Bankacılık ve finans hakikaten meşakkatli ve özveri isteyen bir meslek. Tabii ki her mesleğin kendine göre zorlukları vardır, ama bankacılık severek yapmazsan yıpratıcı, severek işini yaparsan sektörden çıkmak istemeyeceğin bir meslek hâline gelmektedir.

Son dört senedir turizm sektöründesin ve hem iş

hem de sektör sivil kuruluşlarında aktif olarak çalışmaktasın. Bankacılıktan turizme geçişin kolay oldu mu? Sektörden biraz bahsedermisin?

Evet, son dört yıldır turizm sektöründe faaliyet göstermekteyim. Yeni görevimdeyken Raffles Otel YK Üyelerinin (Turizmciler Birliği Yönetim Kurulu Başkanı) ve Pullman Otelleri Yönetim Kurulu Başkanının (Turizmciler Birliği Yönetim Kurulu Üyesi) talebi üzerine Turizmciler Birliği'nin 2018 yılında gerçekleştirmiş olduğu Yönetim Kurulu seçimine adaylığımı açıkladım.

2018 yılında Turizmciler Birliği Yönetim Kurulu'na seçildim ve hâlen görevim devam etmekte.

2019 yılında yeni başladığımız otel yatırımını sonrası, Sayın Oya Narin'in Başkanlığını yaptığı TTYD (Türkiye Turizm Yatırımcıları Derneği) yönetiminde, Ottoman (Legacy) Grubu'nu temsilen üye olarak turizm sektörüne hızlı ve kuvvetli bir giriş yapmış olduk. Her iki kuruluş da turizm sektöründe önemli faaliyetler sergilemektedir. Hem ülkemizin yurt dışında tanınması hem de İstanbul'un dünyada bilinen bir şehir statüsüne alınması hedefimizdir.

25 yılı aşkın süredir bankacılık ve finans sektöründen sonra turizm sektörüne geçiş benim için oldukça radikal bir karar oldu.

Bankacılık sektörü oldukça hareketli, kesintisiz 25 yıl her gün yeni bir şey öğrenebildiğim, her yeni müşteri ziyaretinde farklı bir deneyim yaşadığım, kanunları sıkı, mevzuatın güncel takip edildiği bir alandır. Sektör

inde faaliyettekilerin kendilerini her gün güncellemelerini ve tüm bunlara ek olarak piyasayı, ekonomiyi ve finansal verilere de yoğun hakimiyetini gerektirmektedir.

Sektör değişikliği, bir nevi, bulmaca çözme faaliyetini bırak-

kıp yağlı boya resim çizme faaliyetine geçiş gibi oldu. İkisi de hizmet sektörü olmasına rağmen turizm sektörünün kendine ait sorunları ve zorlukları mevcut. Türkiye'nin ekonomik büyümesi üzerindeki etkisi ve önemi kesinlikle yadsınamaz.

“Dünya insanı” olabilmek...

TAC'de okumanın sana kazandırdığı önemli özellikleri aktarmanı rica etsem?

TAC'nin, yani ikinci ailemin bizlere kazandırdıkları saymakla bitmez. Öncelikle sıralayabileceklerim:

Özgüven ve önyargısız bir gözlem

Vizyoner bakış açısı
Olaylarda standart dışına çıkabilen farklı yaklaşım

Disiplinli yaşam tarzı

Tüm bunlara ek olarak bizlere, yüksek değerleri olan “dünya insanı” olmayı öğrettiğine inanıyorum.

Yeni mezunlarımıza ve okulda okuyan öğrenci kardeşlerimize ne tavsiyelerin olur?

Yeni mezun kardeşlerime ısrarla tavsiye edeceğim birkaç hususun altını çizmek isterim.

Önümüzdeki süreçte yapmak istedikleriniz ile yeteneklerinizin uyumlu olup olmadığı önemlidir. Sağlıklı analiz edin.

Kendinize güvenin; zaten TAC mezunu olarak hayata bir adım avantajlı başladığınızı

unutmayın.

Farklı olun, farklı olmaktan korkmayın ve fark yaratın.

Asla hata yapmaktan korkmayın, hata yapmaktan çekinen kişinin öğrenme olasılığının da düşük olduğunu unutmayın.

Gerek iş hayatında gerek özel hayatınızda sosyal ilişkilerin gücünü ASLA küçümsemin, fırsatlar yaratabileceğini aklınızdan çıkarmayın.

İletişime açık olun.

Net olun, her türlü ilişkide (iş/özel fark etmez) kendinizi net ifade etmeye çalışın.

Ve mutlaka suretle HEDEFLERİNİZİ yola çıkmadan belirleyin. “Kervan yolda düzülür” yerine fark yaratıp “Kervan yola çıkmadan önce de düzülebilir”i deneyin. Çünkü insan nereye yelken açtığını bilmedikçe, hiçbir kuvvetli rüzgâr doğru rüzgâr değildir.

İlter, çok teşekkürler. Umarız pandemi kısa sürede tamamen biter ve her şey normale döner. Seni de Son Cumalarda tekrar görebiliriz.

MEZUNLARIMIZ

- >> TALAS '64 - TAC '67 Ahmet Ceranoğlu
- >> TAC '83 Sevinç Ediz
- >> TAC '89 Suphi Arıer
- >> TAC '46 Halim Güreş
- >> TAC '49 Ethem Soykam
- >> TAC '64 Cemal Şener

- >> TAC '58 Üstün Göksel
- >> TAC '56 Şevket Sabancı
- >> TAO '47 - TAC '50 Abdullah Kasapçı
- >> TAC '61 Yıldırım Göktürk
- >> TAC '58 Temel Baykara
- >> TAC '82 Abdullah Canataroğlu
- >> TAC '63 Prof. Dr. Özdemir Akyılmaz

**TAC '82
Abdullah
Canataroğlu**

**TAO '47 - TAC '50
Abdullah
Kasapçı**

**TALAS '64-TAC '67
Ahmet
Ceranoğlu**

**TAC '64
Cemal Şener**

**TAC '49
Ethem Soykam**

**TAC '46
Halim Güreş**

**TAC '58
Üstün Göksel**

**TAC '89
Suphi Arıer**

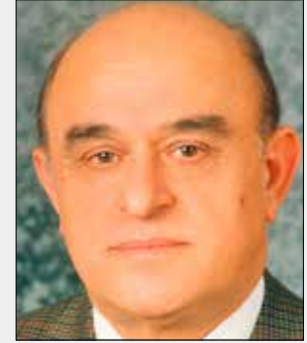
**TAC '61
Yıldırım Göktürk**

**TAC '83
Sevinç Ediz**

**TAC '63 Prof. Dr.
Özdemir Akyılmaz**

**TAC '56
Şevket Sabancı**

**TAC '58
Temel Baykara**

MEZUN YAKINLARIMIZ

- >> TAC '97 Gökhan Özyiğitoğlu'nun annesi, TAC '83 Mustafa Özyiğit'in halası Mediha Özyiğitoğlu
- >> TAC '88 Cenk Odabaşı'nın babası Turgut Odabaşı
- >> TAC '65 mezunumuz rahmetli Erdal Cerrahoğlu'nun eşi, TAC '18 Erdal Gürkan'ın anneannesi Türkan Cerrahoğlu
- >> TAC '07 Zekeriya Tanrıverdi'nin babası Mehmet Tanrıverdi
- >> TAC '13 Evren Ünal ile TAC '10 Gizem Ünal'ın babası, TAC '10 Mehmet Emin Ekenler'in kayınpederi Mustafa Ünal
- >> TAC '90 Tibet Kaan Demirtaş ile TAC '92 Gökçe Demirtaş'ın babası Kemal Demirtaş
- >> TAC '83 Sabri Uslu'nun babası Fahir Uslu
- >> TAC '20 Emir Liceli'nin babası Serkan Liceli
- >> TAC '81 Hakan Alkan'ın ablası Havva Hülya Elibol
- >> TAC '70 Tufan Turanlı'nın eşi Berta Maria Turanlı
- >> TAC '90 Ali Ersev Yılmaz'ın babası Ertan Yılmaz
- >> TAC '89 Ahmet Alptekin'in kayınpederi Talas mezunlarımızın da tanıdığı Kayseri eşrafından Avukat Sümer Akşehirlioğlu
- >> TAC '74 Corc Hara'nın babası, TAC '01 Çağlar Yılgör'ün dedesi Mişel Hara
- >> TAC '91 Hüseyin Büyükyurtsever'in annesi Tülay Büyükyurtsever
- >> TAC '71 Eşref Ünsal, TAC '72 Osman Ünsal ve TAC '78 Ufuk Ünsal'ın annesi Yaşar Ünsal
- >> TAC '88 Kadir Karakurum'un babası Yalçın Karakurum
- >> TAC '46 mezunumuz rahmetli Mahmut Taze'nin eşi, TAC '70 Rıza Taze ile TAC '79 Can Taze'nin annesi, TAC '01 Ezgi Taze'nin babaannesi, okulumuzda öğretmenlik de yapmış olan Güzin Taze
- >> TAC '79 Fatih Zaimoğlu'nun babası, TAC '07 Arda Zaimoğlu, TAC '03 Merve Aksoy, TAC '09 Abdullah Kaan Zaimoğlu, TAC '15 Elif Oya Zaimoğlu'nun dedesi Abdullah Zaimoğlu
- >> TAC '77 İhsan Özdemir'in annesi Suat Özdemir
- >> TAC '86 Evren Madran'ın annesi Mebrure Madran
- >> TAC '81 Ömer Aytek Kurmel'in babası Hakkı Kurmel
- >> TAC '88 Sven Atakan Sevim'in annesi Martha Gisela Sevim
- >> TAC '14 Burcu Canataroğlu ile TAC 12. sınıf öğrencisi Zeynep Canataroğlu'nun babası, TAC '94 Müge Canataroğlu'nun ağabeyi, TAC '83 Gül Sarı, TAC '83 Gökhan Paydak, TAC '87 Alper Sari ve TAC '94 Rasim Sarı'nın kuzeni TAC '82 mezunumuz Prof Dr. Abdullah Canataroğlu
- >> TAC '85 Halim Turhan'ın oğlu Kayato Turhan
- >> TAC '79 Can Hisarlı'nın annesi Ayda Hisarlı
- >> TAC '84 Atilla Arıdoğan'ın babası Prof. Dr. Nihat Arıdoğan

Abdullah Canataroğlu'nun ardından...**“Sıra Dışı, Özel Biriydi”**

Duymuşsunuzdur, Apo gitti. Burcu ile Zeynep'in babası, Hatice'nin hayat arkadaşı, anneciğinin oğlu, kardeşlerinin ağabeyi, hastalarının doktoru, öğrencilerinin, asistanlarının hocası, bir dolu insanın arkadaşı, benimse hayat-taki nadir dostlarımdan biri olan Apo gitti.

Birçok gidenin arkasından söylendiği gibi “zamansız oldu, bu haksızlık, daha yapacağı, yaşayacağı çok şey vardı.” Vesaire vesaire... Doldurun doldurabildiğiniz kadar. İnanın hepsini hak ediyor.

1975 yılında TAC'de tanıştık. TAC'de 7 yıl, sonrasında Çapa Tıp Fakültesi'nde 6 yıl birlikte okuduk. Arkadaşlıkla başladık, yıllar içerisinde önce yakın arkadaş sonrasında dost olabilmeyi başardık.

Size dostumu anlatmaya çalışayım. Herkesin hayatında “nevi şahsına münhasır” tanıdıkları vardır. Apo, benim hayatımda “nevi şahsına münhasır” olan kişiydi. Sıradan değildi. Müthiş bir gülümsemesi vardı. Sıcak kanlıydı, ilk kez bulunduğu ortamda bile insanlarla kolay iletişime geçer, herkesin dikkatini üstünde toplardı. Dürüst biriydi; üçkâğıt yapma, arkadan iş çevirme gibi alçaklıklar kitabında yoktu. Açık sözlüydü, düşündüğünü söylemekten çekinmezdi. Bu özelliği nedeniyle otorite ile takıştığı sıkça olmuştur. Hiçbirinde de geri adım atmamıştı. Çok okurdu, bizim '82 grubunun filozofu olarak kabul edilirdi. Radikal kararlardan hiç korkmazdı. Doğru bildiğini yapardı. Bir dolu hekimin haklı nedenler ile batıya tayin yapmaya çalıştığı yıllarda, o kendi isteği ile Adana'dan ayrılp Adıyaman'daki üniversiteye gitti, yıllarca orada görev yaptı. Kimseyi yarı yolda bıraktığını görmedim, duymadım.

Bizim tıp fakültesinde okuduğumuz yıllarda yaz tatilinde İngiltere'deki bir hastaneye bir

aylığına gidip staj yapmak öğrenciler arasında çok popülerdi. Barınma sorununu onlar çözü-yordu, bize düşen sadece yol parası ve yemek masrafiydi. Öğrenci için cazip bir deneyim oluyordu. '87 yazında ben, Apo ve yine TAC '82'den Musa Dirlik bu program için başvurduk. Glasgow'dan kabul aldık. Gidiş tarihimiz yaklaştığında Apo'ya İstanbul'dan Londra'ya oradan da Glasgow'a otobüsle gideceğimi söyledim. Ekonomik nedenlerden tabii ki. Bana bakıp “Kaç gün sürecek bu yolculuk?” diye sordu. “Üç güne yakın” dedim. Gülümseyerek “Biraz uzun değil mi?” dedi. “Uçağa verecek para yok” diyemedim. “İlk kez yurt dışına çıkacağım, aradaki ülkeleri de görmüş olurum” dedim. Ertesi gün yanıma geldi ve Musa ile kendisinin de otobüsle gitmeye karar verdiklerini söyledi. İçi el vermeyecekti ayrı ayrı gitmemize. O kadar yorucu yolculuktan sonra Glasgow'da bir hafta kalıp “Dayım ben sıkıldım, öğrenecek bir şey de yok, uçak bileti aldım yarın dönüyorum” dedi. Onun için bu kadar kolaydı işte, kimin ne diyeceğine aldırış etmezdi.

Kafası farklı çalışırdı. Ara ara keyifsiz olduğu dönemler olurdu. Bitmeyen bir kavgası vardı yaşamla, kendisi ile. Bir defasında “İyi ki ölüm diye bir şey var, yoksa hayat ne sıkıcı olurdu” tarzında bir şeyler söylemişti.

Sıra dışı, özel biriydi.

Bir başkası Apo'yu başka türlü anlatabilir, hatta birileri benim bilmediğim yönlerini bile söyleyebilir. Olabilir.

Ama size söyleyeyim: “Güzel adamdı”.

Güle güle dostum.

Tek dileğim keyfinin yerinde olması.

**Tunç Öktenoğlu TAC '82
5 Ekim 2021, İstanbul**

Abdullah Canataroğlu'nun ardından...

Arka Teker Üstü Koltuk

"İnsan hiçbir ümidi kalmayınca, her gün kendini tekrarlayan hayatın altında ezilir."

Flaubert

1981 yılı bahar hafta sonlarından biriydi. Ya Nisan ya Mayıs. Geçmiş gün, tarihi tam hatırlayamıyorum. Ancak o gün olanlar daha dün gibi aklımda. Mutlaka sen de hatırlıyorsundur. Hatta benden daha detaylı.

Gün boyu AFS mülakatlara girmiş ve akşamüzeri TOK otobüslerinden birine atlamış, arka sağ teker üstü koltuklara serilmiştik. Adana'dan Tarsus'a kadar indir-bindir yaparak devam eden o yolculukta her ne kadar sonucu belli olmasa da sanki sınavı kazanmış olduğumuzdan eminmişiz gibi ABD'ye gittiğimizde yapabileceğimiz şeylerden, gelecekte umutlu bir şekilde bahsetmeye koyulmuştuk.

"Ben kazansam da gitmem" demiş ve nitekim bizle birlikte gelmemiştin. Seni bu kararı daha 17 yaşında vermeye iten sebep neydi, hâlâ merak ederim.

Aile mesleği hekimliğe de hep çok farklı

yaklaştın. Bütüncül bir bakışla yaklaştığın hastalarının, yaşamsal öneme sahip tıp dışındaki bilgi ve deneyimlerini de aktardığın öğrencilerinin seni gördüklerinde boynuna sevinçle sarılışlarını bizzat gözlerimle gördüm. Sevildin.

Geçenlerde Ferhan Şensoy için yazılmış bir anma yazısındaki "Fırtına dindi" sözü çok hoşuna gitmişti. Sen de bir fırtınaydın. Yaşamının fırtınası sürekli iç huzurunu toz duman etti. Yaşamında bir "Adıyaman" kavşağı vardı. Yaramıydı ukde miydi bilemem? Ama sen huzuru hep orada aradın. Bak, birazdan sırf bu yüzden "Adıyaman Türküsü"nü dinleyeceğim. Sen de severdin.

Evet, bunu biliyorum, hep o huzuru aradın, durdun. Maddiyattan uzak, tertemiz, kası olmayan o güzel yüreğin bu arayışta tükenmedi durdu. Keşke benimle birlikte, 1981'de, gelseydin. Ama, sen hayatınla ilgili kararı o TOK otobüsünün arka teker üstü koltuğunda zaten çoktan vermiştin.

Mehmet İsmail Yağcı '82

Abdullah Kasapçı'nın ardından...

Abdullah Hanri Kasapçı 8 Ocak 1929'da Mersin'de doğdu. Babası Dimitraki Bey, annesi Ancelya Hanımdır. Ailenin soyadı dedelerinin mesleği olan kumaş üzerine altın ve gümüş işleme (Arapça khassab) kelimesinden gelmektedir. İlkokulu Kurtuluş Mektebi'nde bitirdi. Ardından Talas Amerikan Ortaokulu'nda okudu. Usta yazar ve sınıf arkadaşı İlyas Halil o günleri anarken şöyle yazmıştı (1):

Anımda belirli kalacak bir güze başlıyordum. Talas'ta yatılı ortaokula gidiyordum. Toroslar'da kara bir trenin dumanını genzimde duyunca Ulukışla yoluyla Talas'a gittiğimin far-

kına varacaktım. Mersin geride, bir çocukta çocuk anısı olarak kalmıştı. Acı turunçtu Eylül başı... Narenciyelerin yavaş yavaş sarardığı günler... Mandalinalar öyle de kolay soyulurdu ki... Kalsaydım ellerim hep mandalina kokacaktı...

Talas'ta güz bağbozumuydu. Güneşin çepip gittiğini, geride bıraktığı boşluktan bilirdi kişi... Güneşin sarı incire döndüğü mevsimin bu denli güzel olduğunu bilemezdim. Talas'ta bağbozumunu burnuma üzüm karası yapıştı kaldı... Okulun alt kapısında merdivenlerin başında atlı araba durdu. Mersin'den öğrenciler gelmişti. Kayhan Sağlamer ilkokuldan sınıf arka-

daşımdı. Yılmaz, Burhan, Hanri, İsmet inecekti. Kuyunun dibindeyiz. Gökyüzü çok uzakta, okul gökyüzündeydi...

Bu Mersinli çocuklar Talas Ortaokulu'nu bitirdikten sonra eğitimlerine Tarsus Amerikan Koleji'nde devam ettiler. Hanri sporla yoğun olarak ilgileniyordu ve her spor dalında başarılıydı. Sadece okul takımında değil, Mersin'de futbolun yeni yüzü olan Mersin Spor'da oynadı. Özdemir İnce anlatıyor (2):

1946'da Demokrat Parti kurulmuştu. Yaşım ondu. Mersin Spor (Sarı-Kırmızı) kurulmuştu. Artık CHP ve İdman Yurdu'nun karşısında Demokrat Parti ve Mersin Spor vardı. Mahmudiye Mahallesi'nin çocukları toptan DP'li ve Mersin Sporlu olduk. Mersin Spor kalecisinin adı Hanri idi. Tarsus Amerikan Koleji'nde öğrenciydi. Gözlükle kalecilik yapardı. Bir gün Hanri'yi Halkevi'nin önünde gördüm ve yanına gittim. "Hanri Abi Mersin Spor, Demokrat Parti'nin takımı mı" diye sordum. "Futbol takımlarının siyasal partisi olmaz" dedi.

Mersin Spor Kale Bekçisi 5 Aralık 1946

Vali Tevfik Sırrı Gür'ün büyük çabalarıyla yaptırılan Halkevi'nde bir spor salonu vardı. Salonda ilk basketbol maçı Mersin Lisesi ve Tarsus Amerikan Koleji arasında Kasım 1947'de oynandı. Rakip takımlarda yer alan Atilla Toroğlu ile arkadaşlıkları yaşam boyu devam etti.

Mersin Halkevi'nde İlk Spor Karşılaşması (sol başta Atilla Toroğlu, sağ başta Abdullah Kasapçı)

Bir başka TAC mezunu, Prof. Dr. Uğur Ersoy anlatıyor: Abdullah benden 2 sınıf yukarıdaydı, o nedenle onunla ilgili anılarım çok kısıtlı. Abdullah TAC 'ye Talas'tan geldi. Son derece efendi ve ağırbaşlıydı. Sevilen, sözü dinlenen bir ağabeydi. Okulun kalecisiydi. O kadar başarılı oldu ki Mersin Spor kaleyi ona teslim etti.

Tarsus Amerikan Koleji öğrencileri, Kasapçı omuzlarda.

1950'de TAC'den mezun oldu. İstanbul Teknik Üniversitesi'nde başladığı yüksek öğrenimini babasının işlerindeki olumsuz gelişmelere bağlı olarak yarım bıraktı. Güzel İngilizcesi ile önce Adana Seyhan Barajı şantiyesinde işe başladı. Bu arada gençlik yıllarında kullandığı Hanri yerine diğer adını, Abdullah'ı kullanmaya başladı. Ardından ABD İskenderun Konsoloslugu'na girdi. 1960'ların başında İskenderun Konsoloslugu kapandı ve yerine Adana Konsoloslugu açıldı. Abdullah'ın yeni işyeri burasıydı. İş arkadaşları kendisi gibi genç insanlardı. Yakın dostu Atilla Toroğlu anlatıyor:

Tanışmamız 1947 senesine dayanır. Ben Mersin Lisesi orta kısmında öğrenciydim. Öğretmenlerimizin düzenlediği bir basketbol müsabakasında Tarsus Amerikan Koleji ile karşılaştık. Abdullah rakip takımda oynuyordu. O zaman başlayan arkadaşlığımız vefatına kadar devam etmiştir.

???, Atilla Toroğlu, Abdullah Kasapçı, İsmet Hallaç, Teoman Baykal (Viranşehir, Nisan 1948)

Ben liseyi İstanbul'da Robert Kolej'de okudum. Tatillerde Mersin'e gelince görüşüyorduk. Mersin Spor'da kaleci olarak oynuyordu ve gerçekten çok başarılı, yıldız bir sporcuydu... 1966 yılında ABD Adana Konsoloslugu'nda göreve başladım. Abdullah'la yeniden yollarımız kesişmişti. Aynı yıl içinde Gencay ile evlendiler. Bir müddet Adana'da oturdular. Daha sonra ABD Büyükelçiliği'nden Ankara'da çalışması için teklif geldi ve Ankara'da göreve başladı. Orada da ziyaretlerine gitmişim. Bir keresinde kalp krizi

geçirdi ve ameliyat oldu. Onu da başarıyla atlattı. Emeklilik döneminde, çocukluğunun kentine, Mersin'e geldiler ve birbirimizi daha sık görme imkânımız oldu.

★ ★ ★

1963 yılında bir resim/heykel sergisi için Ankara'dan bir grup sanatçı Adana'ya geldi. Sanatçıları gezdirme görevini Abdullah üstlenmişti. Konuklarla ilgilenmiş, özellikle de genç ressam Gencay Ataseven'e yakın olmaya çalışmıştı. Arkadaşlıkları ciddi bir ilişkiye dönüştü. Genç çift 10.12.1966 tarihinde evlendiler.

Çiftin tek çocukları Yasemin, 1970 yılında dünyaya geldi.

Gencay Hanım'ın uluslararası platformlarda ses getiren sanat çalışmaları onu yurt dışında çeşitli sergilere, toplantılara taşıyordu. Kocasını da işinden fırsat yarattıkça ona katılıyordu. Bu arada takı tasarımı ve yapımına merak sardı.

Ailenin yakışıklı prensi, torunları Cem ile Tarsus Şelalesinde

Gencay Hanım, eşinin sanatçı kimliğini 2010'da aşağıdaki satırlarla anlatmıştı:

Abdullah Kasapçı'yı en iyi tanıyanlardan biri, 44 yıllık eşi olarak, onun sanatıyla ilgili gerçekleri sizlerle paylaşmak ve serginin tanıtım yazısını yazmak istedim. Yıl 1968, İstanbul'daki Divan Otel restorasyon çalışmaları sırasında benden bar için nazar boncuklarından masa üstleri ve pastane ile lobiyi ayıran camın önüne konulacak bir separasyon yapmam istendi. İki santim ara ile tavandan sarkan zincirlere şeffaf nazar boncukları ve tespihleri geçirerek bir resim yapacaktım. Ben ürktüm doğrusu. 19 metreka-re... Ama Abdullah beni yüreklendirdi, yaparız dedi. Araştırmaya başlayınca nazar boncuk yapanların gelenekselin dışında, farklı renkler kullanmak istemediklerini, adeta korktuklarını gördük. Yeniye açık değillerdi. Onları cesaretlendirdik. Cam boyası ile tanıştırdık. Bize on binlerce boncuk yaptılar. Yaptığımız eserler çok beğenildi. Bugün boncukların bu kadar değişik, bol ve güzel olmasında payımız büyük.

Abdullah eline ilk kargaburnu aldığı anda sanki yıllardır bu işi yapmış gibi hiç acemilik çekmeksizin telleri büküp boncukları geçirmeye başladı. Abdullah'ın sanat eğitimi, kütüphanesindeki birkaç sanat kitabından ibaretti. "Acaba bir önceki yaşamında kuyumcu muydu?" diye düşünmeye başladım. Nitekim Antalya Arkeoloji Müzesi'nde gördüğüm altın küpe beni çok şaşırttı. Adeta aynı küpenin gümüşünü 2500 yıl

sonra Abdullah yapmıştı.

ABD Büyükelçiliği'nde tam gün çalışıyordu. Akşamları da bana yaptığım takılarda yardıma başladı. Onları tele geçirme fikri de ondan çıktı. Ben de bu arada takı yapmayı bıraktım. 1969'da Ankara'da açtığımız sergide nazar boncuk ve tespihlerden yaptığı kolyeler inanılmaz bir başarı kazandı. Bilhassa Ankara'daki diplomatlar tarafından satın alındı ve bütün dünyaya dağıldı.

1970'lerde yurt dışında kolyelerimizi takan diplomat eşini gören Washigtonlu bir butik sahibi takı istedi. Aynı şekilde 2006'da Amerika sergilerim sırasında kendi takmam için götürdüğüm kolyelerden hediye ettiğim bir takı da başka bir butik tarafından beğenilmiş, satmak için istedilerse de olaya sıcak yaklaşmadık. Abdullah bu olaya hiçbir zaman ticari olarak bakmadı. Bakmış olsaydı 1970'lerde Danimarka'dan gelen her kolyeden 15.000 adet teklifine olumlu cevap verirdi.

1992'de Kültür Bakanlığı koleksiyonundaki 30 adet takının Japonya'nın Kushimoto kentindeki sergisinde çok beğenilmesine rağmen koleksiyon olduğu için satış yapılamadı. Bu son yıllarda yurt dışında açtığım sergilerde taktığım takılar inanılmaz bir beğeni sağladı.

Boynumda gören Mehmet Aksoy ve diğerleri; örneğin Metropolitan Müzesi müdürlerinden, Pekin'deki International Contemporary Gallery Art Fair'deki Moonart Gallery sahibesine kadar önce kimin yaptığını sordular. Sonra nereden alabiliriz dediler... Bütün bunları niçin yazdım?

Adana'daki Takı Sergisi Davetiyesi (Aralık 2012)

Abdullah'ın takılarında açıklaması zor olan bir gizem var. Takılınca insan vücudu ile bütünleşip adeta onu tamamlıyor. Çünkü onlar mücevher değil, onlar tasarım. Adeta heykel. Onları duvara da asabilirsiniz. Böyle düşünen sadece ben değilim. Zahit Büyükişleyen, Erol Eti ve Mehmet Aksoy'a göre de onlar heykel...

★ ★ ★

2008 yılında, Mersin Valiliği ve Mersin Üniversitesi tarafından "Mersin Sempozyumu" düzenlenmişti. Mersin'de iz bırakanlar arasında yer alan Abdullah Kasapçı'ya verilen şükran belgesi şöyleydi:

Mersin'in ekonomik, sosyal ve kültürel değerlerinin bugüne taşınması, yaşatılması ve geleceğe aktarılması konusunda gösterdiğiniz çaba ve kent kültürünün zenginleştirilebilmesine sağladığınız katkılar nedeniyle Mersinliler adına teşekkür eder; sağlık ve mutluluklar dilerim.

**Mersin Valisi
Hüseyin Aksoy**

★ ★ ★

**Uzun yıllardır ABD'nde yaşayan beyin cerrahı
Dr. İsmet Hallaç anlatıyor:**

Apti ile arkadaşlığımız 85 yıl önceye dayanır. Kurtuluş ilk mektebinde, Talas ve Tarsus Amerikan Kolejlerinde beraber okuduk. Ben tıp fakültesine girdim, Apti teknik üniversiteye başladı. Ancak üniversiteyi bitirmeden çalışma hayatına atıldı. Ankara'da ilk evleri Güniz Sokak'taydı. Biz de o civarda oturduğumuz için sık görüşürdük. Sonra ben Amerika'ya gittim. Her gelişimde mutlaka buluşur, hasret giderirdik. Kızkalesi, Cennet Cehennem, Narlıkuyu, Gözne ve Fındıkpınarı yaylalarına gider, gençlik günlerimizi anardık. Mersin'de kardeşlerim olmasına rağmen Apti'nin evinde kalırdım. Abdullah Bey Tarsus Amerikan Koleji'ndeki edebiyat öğretmeni Haydar Göfer'i çok sever ve sayardı. Hocasına armağan olarak düzenlenen kitapta (3) şu satırları pay-

laşmıştı:

Sevgili öğretmenimiz Haydar Göfer bizlere konusunda çok şey öğretti ama bir o kadar da önemli olarak biz öğrencilerine ders esnasında ve dışında dostça/arkadaşça yaklaşımlarıyla bizlerin bireysel yetişkinliğine büyük katılar sağladı. Bizlerin ilişkilerinde/iletişimlerinde çok büyük bir güven ve rahatlık olgusunun oluşmasını sağladı... Hatıralar hâlâ devam ediyor. Sevgili Hocamızla bazı TAC mezunlar yemek toplantılarında buluşup (bazen bir duble rakı eşliğinde) ve gene o derslerdeki rahatlık içinde sohbetler yapıp anılarımızı tazeleyip onun bize okuduğu şiirleri dinliyoruz. Sevgili Hocam seni çok seviyor ve daha birçok yıllar boyunca bize bahsettiğin bu güzel sohbet ve güzel hatıralar ortamında beraber olmayı diliyor, sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

Edebiyat Öğretmeni Haydar Göfer ile

Edebiyat Öğretmeni Haydar Göfer ile

Gencay Hanım 29 Kasım 2017'de yaşama veda etti. Büyük kederine rağmen Abdullah Bey yaşama tutundu, çalışmalarına devam etti ve Mersin'de Gattini'de bir takı sergisi daha açtı. Kızı Ya-

semin, damadı Mehmet Devrimci, torunları Talat Cem ve Elif Nur ile daha sık bir araya geliyordu. TAC'den ağabeyim olan Abdullah Bey'i bu dönemde birkaç ziyaret ettim; eski günleri, arkadaşlarını andık. Kovid pandemisi başlayınca son bir senesini kızının yanında Çeşme'de geçirdi. 2021 yazında sağlığında olumsuz gelişmeler yaşadı. Özlediği Mersin'e geldiği 12 Ağustos akşamı, 92 yaşında aramızdan ayrıldı. Zarif, sevgi dolu, değerli büyüğümüzü saygı ve rahmetle anıyorum.

Nihat Taner TAC '68

Kaynakça:

1. "Beklemeyi Öğrendiğim Yıl", Chagall Yıllarım, İlyas Halil, Ürün Yayınları, Ankara, Eylül 2008, s. 57-59.
 2. "Beş Dakka Kaldı, İlhan Fitili Aldı", Özdemir İnce, Cumhuriyet, 16 Temmuz 2019. www.cumhuriyet.com.tr/yazarlar/ozdemir-ince/bes-dakka-kaldi-ilhan-fitili-aldi-1489529
 3. Sevilmetedir Hüner, M. Nihat Taner, Alev Dikici Matbaası, 2014. S. 81-82.
- Bilgi ve belge paylaşımı için Sayın Yasemin Kasapçı Devrimci, Prof. Dr. Uğur Ersoy, Dr. İsmet Hallaç ve Atilla Toroğlu'na teşekkür ederim.

Ahmet Ceranoğlu'nun ardından...

Her zaman gülümseyen yüzüyle hatırlıyorum Rahmetli Ceranoğlu'nu.

Etrafına neşe saçan, optimist yapıdaydı.

Bilim adamı olarak da topluma yıllarca hizmet etti.

Allah gani gani rahmet eylesin.

Mekânı cennet olsun Ahmet Ağabey'in. Nurlar içinde uysun.

Hepimizin ve sevenlerinin başı sağ olsun.

Turgay Atınç '70

★ ★ ★

Ahmet Ceranoğlu Ağabeyimize Allah'tan rahmet, ailesine ve sevdiklerine baş sağlığı dilerim.

Her zaman esprili, takılan, sevecen hâli ile hatırlayacağım, ışıklarda uyu ağabey.

Abdulkadir Yarman '78

★ ★ ★

Sevgili Kardeşlerim,

Ahmet'in vefatına çok üzüldüm, kederli ailesine sabır, tanrıdan rahmet dilerim.

Gün be gün yıldızlar kaymakta...

Metin Atamer

★ ★ ★

İnanılmaz üzücü erken bir kayıp, Ahmet Ağabeyimizin mekânı cennet olsun, Allah rahmet eylesin.

Ali Çekiç '82

★ ★ ★

Sevgili ağabeyimizin mekânı cennet olsun inşallah. Ailesine ve camiamıza baş sağlığı diliyorum.

Doğan Gözde Özgödek '86

Bugün hiç tatlı başlamadı.

Hatta çok ama çok tatsız başladı. Ahmet Ağabeyimle yakın semtlerde otururduk. Ben Club'da yapılan her dernek toplantısına önceleri okuldan sonraki senelerde işten çıkıp gelirdim, o da işten katılırdı hem de eksiksiz. Ve her toplantı sonrası evinden uzak olmasına rağmen beni evime bırakırdı. "Taksiyle giderim" dememe rağmen asla kabul etmezdi. O araba yolculuklarında tatlı tatlı sohbet ederdik, bana nasihatler verirdi. Mezun oldum, bana takılarak "Öğrencim olmadın ama seni de mezun ettik" demişti. Hatta ne zaman arasam ne zaman beni görse her seferinde espri olarak "Kız, sen mezun ol-

Ahmet Ceranoğlu

BİR DİSTİRBİNS

Arkadaşları arasında sevilir. Bildiğini söylemekten çekinmez. Derslerde olsun konuşmadan bir dakika duramaz. Sesi borazan gibi çıkar. En soğuk kanlı insanları bile ürpertir. 20 Mayıs 1948 de Kayreside doğmuştur. Voleybol, Basketbol oyunu, Cebir ve Science Reading derslerini sever. Tarsusa gitmeyi düşünüyor. Makina mühendisi olmaya heves etmiştir.

dun mu?" diye takılırdı bana.

O zaman en küçük ve tek kız kardeşleri ben olduğum için pek el üstünde tutulurdum açıkçası. Kızsalara bile tatlı tatlı dile getirirlerdi. Yavuz Ağabey, Ömer Ağabey, Mehmet Ağabey, Ahmet Ağabey, Akar Ağabey ve şu an biraz üzgün olduğum için hatırlayamadığım ama dernekte beraber çalıştığım birçok ağabeyim onlardan oldukça küçük olmama rağmen bana yeni mezun toy bir kız kardeş, hatta evlat gibi değil de tam tersi sanki onlarla aynı yaş ve konumda bir birey olarak davrandılar. O zaman bazı günler çok zorlanırdım giderken, ama şimdi iyi ki tanımışım hepsini diyorum.

Ahmet Ağabeyim; yolun açık, mekânın cennet olsun. Bir dahaki buluşmamızda bana yine sorunu sorarsın. Benim babam da Talas mezunu, sen zaten biliyorsun. Yani senin ağabeyin, benden de selam söyle. O da sana orada güzel ağabeylik yapacaktır.

Tüm ailesinin, sınıf arkadaşlarının ve sevenlerinin başı sağ olsun.

Sevgi ve saygılarımla

Sinem Bilgen (Erdemişik) '91

★★★

Ahmet kardeşimizin genç sayılacak yaşta aramızdan ayrılmasına çok çok üzüldüm. Ahmet'i sevimli, nüktedan, çok akıllı ve sevecen bir kardeş olarak hatırlıyorum. 10 yıl kadar önce Ahmet, sevgili eşi Vedia ve TAC '67 mezunu sınıf arkadaşları ile Büyükada'da çok keyifli bir hafta sonu geçirmiş ve Doğu Üniversitesi'ni konuşmuştu. Ondan sonra hep e-mail yoluyla haberleştik ama yüz yüze görüşemedik. He-

pimizin başı sağ olsun. Tanrı Ahmet'e cennette mekân versin; ışıklar içinde uyutsun. Esi Vedia'ya, oğulları Atilla'ya ve tüm TAC camiamıza baş sağlığı diliyorum.

Attila Yaprak TAC '66

★★★

Sevdiğimiz, saydığımız insanların böylesi zamansız gelen ölüm haberleri bizleri tarifsiz üzüntülere sürüklemenin yanı sıra, hayatın aslında iki nefes arasında göz açıp kapayacak kadar kısa olduğu gerçeğini yüzümüze vuruyor. Baki kalan hoş bir seda ve varsa güzel hatıralar...

Ahmet Ağabeyimiz ile tanışma şerefine, dinamik dersini ilkinde pek idrak edemeyip ikinci defa almaya davet edilmem neticesinde onun ders verdiği sınıfa kaydolunca ulaşmıştım. Çok üst düzey bir akademisyen olmasının yanı sıra, öğrencilerine hep olumlu yaklaşan, sevgi dolu ve babacan bir insandı Ahmet Ağabey. Karşılıklı şakalaşmayı çok sevdi, hele de "darsuslu" kardeşleriyle. Gençliğin başımızda duman olduğu yıllarda bizleri o bilgeliğiyle hep hoşgörü içinde idare etti. Allah kendisinden razı olsun.

Ruhu şad, mekânı cennet olsun Ahmet Ağabeyimizin...

Aziz Ata '92

★★★

Ben de 90'lı yıllarda sık görürdüm Ahmet Ağabeyi, ortak arkadaşlarımız vardı. Çok zarif, çok "ağabey" bir abiydi. Sinem de çok güzel yazmış ve anmış onu.

Allah gani gani rahmet eylesin.

Önder Şirikçi '80

Bülent Altay (1946-2021) ardından...**İyi Bir İnsan, Aile Babası ve Mimar...**

Bülent Altay 22.02.1946 tarihinde Karabük'te doğdu. Ortaokulu 1957-1961 yılları arasında Talas Amerikan Koleji'nde, liseyi de 1961-1964 yılları arasında Tarsus Amerikan Koleji'nde okudu.

Tarsus Amerikan Koleji'nden 1964 yılında mezun olduktan sonra ODTÜ Mimarlık Fakültesi'ni kazanıp mimarlık eğitimine devam eden beş kişiydik; Ömer Akın, Bülent Altay, Tolga Erogan, Hüsnü Oğuzsoy ve ben. Aynı lise ile fakülteden mezun ve Ankara'da yaşıyor olmamız sebebiyle sürekli temas halindeydik. Ömer, doktorasını yapmak için 1977 yılında gittiği Pittsburg, ABD, Carnegie Mellon Üniversitesi'nde akademisyen olarak kaldı. O yıllarda, Tolga da Almanya'ya yerleşti. Hüsnü mezuniyetinden sonra Ankara'dan başka yerlerde yaşadı. Bülent, Mimarlık Fakültesi'nden sınıf arkadaşımız Serpil (ACI '64) ile mezuniyetten kısa müddet sonra evlendi. Ankara'da yerleşik olarak Bülent'le ben kaldık. Bülent ile ailecek olan arkadaşlığımız ve berber-

liğimiz tüm hayatımız boyunca sürdü.

Bülent ve Serpil 1969-72 yıllarında İngiltere, Londra'da yaşadılar. Bülent, bir mimarlık bürosunda mimar olarak çalışırken, Serpil London School of Economics (LSE)'de master yapıyordu. Ben de o zamanlarda İngiltere'nin Manchester kentinde bir mimarlık ofisinde çalışıyordum. Londra'ya geldiğim zamanlarda görüştük. Büyüyük oğulları Yunus 1971 yılında Londra'da doğdu. İki aylık bebekliğini bilirim.

Bülent iyi mimardı. Özellikle iç mimari, mobilya ve obje tasarım ve imalatına çok yönelikti.

Bülent'in ürettiği mobilyalar modern çizgilerde, kaliteli ve dayanıklı eşya arayışında olan bizim gibiler için, o yıllarda bu anlayışta mobilya üretiminin çok kısıtlı olduğu da düşünülürken, büyük bir kolaylık ve rahatlık idi. Başka bir yerlere bakmamıza, çabalamamıza gerek kalmadı. Kendimin ve arkadaş çevresinin önemli mobilyaları Altay & Altay üretimidir.

Altay & Altay yalnız mobilya tasarımı ve üretimi ile sınırlı değildi; birçok konut, villa, ofis, okul, mağaza, hastane, kurumsal yapılar ve özellikle de turistik tesislerin mimarisi ve/veya iç mimarisi ve tefrişi, çalışma alanlarının içinde idi.

Bülent için maddiyattan çok işin özgün, doğru, düzgün ve inandığı şekilde yapılması önemlidir. Bu kriterlerden taviz vermekten inatla kaçınmıştır. El çizimi ve yazısı çok düzgündür, beyni ile eli arasındaki koordinasyon olağanüstüdür, tasavvur ettiği bir şeyi düzeltme gereği duymadan el çizimi hâline getirirdi. Disiplinliydi ve muntazam ajanda tutardı.

Bülent dürüst ve güvenilir bir insan olmasının ötesinde, arkadaşlığı önemserdi, güven duyardı. TAO ve TAC'ye gönülden bağlı idi. Zaman zaman yaptığımız yemekli toplantılara ve mezuniyet yıldönümlerine genelde katılırdı. O, gerçek anlamıyla, TAO ve TAC mezunlarına örnek sayılabilecek Atatürkçü, Cumhuriyet'in laik ve demokratik ilkelerine, insan haklarına, kadın-erkek eşitliğine, fikir özgürlüğüne gönülden bağlanmış çok değerli bir arkadaşımızdı.

Bülent ile arkadaşlıktan öte, mimari yarışma yapmak, teklif vermek, ortak iş yapmak gibi profesyonel alanda da beraber bazı çalışmalarımız olmuştu. Serpil ile 30 yıl Bilkent Üniversitesi İç Mimarlık Bölümü'nde beraber çalıştık. Bülent de jüriye misafir üye olarak katılırdı. 1994 yılından itibaren yarı-zamanlı olarak zaman zaman tasarım stüdyosu, ürün tasarımı, benim de sürekli verdiğim yapı bilgisi ve malzeme derslerini verdi. Bunun dışında Atılım ve Çankaya Üniversiteleri

Mimarlık ve İç Mimarlık, ODTÜ'nün de Endüstri Tasarım Bölümlerinde değişik zamanlarda dersler vermişti.

Bülent'in müzik ile de ilgisi vardı. TAC yıllarında Sermet Tuna, Cemal Şener ve Ömer Akın ile müzik yapmışlardı. Üniversite yıllarında da Mimarlık bölümünden bazı arkadaşlarla müzik yapmıştı. Son yıllarda internette kurduğu bir radyo üzerinden caz müziği programları yayınlamıştı.

Belli dönemlerde TMMOB'de de görev almış, Çocuk ve Mimarlık, fotoğrafçılık gibi aktivitelerde bulunmuştu.

Bülent iyi bir aile babası idi. Eşi, çocukları ve torunları ile takdir edilen, sevgi ve mutluluk dolu bir ortam yaratmıştı. Üç çocuğu ve üç torunu vardır.

Ailesinin tüm fertlerinin eğitimleri de mimarlıkla ya da bir tasarım alanı ile ilgilidir: Eşi Serpil mimar (ODTÜ), şehir ve bölge plancısı (LSE), çocukları Yunus endüstri ürünleri tasarımcısı (ODTÜ) ve eşi Burçak mimar (ODTÜ), Can iç mimar (Bilkent Ü.) ve eşi Aslı grafik tasarımcısı (Bilkent Ü.), Deniz şehir plancısı (ODTÜ) ve eşi Kayahan grafik tasarımcısı (Hacettepe Ü.); her biri tasarım ve/veya tasarım eğitimi alanlarında faaliyetlerini sürdürmektedirler.

24.05.2021 tarihinde vefatı ile Bülent Altay ailesi için olduğu kadar, TAO-TAC camiası, tasarım ve eğitim dünyası için de çok acı bir kayıp olmuştur. Nur içinde uyusun. Onu çok özleyeceğiz.

**M. Turhan Kayasü, TAC 1964
04.06.2021**

Prof. Dr. Özdemir Akyılmaz ardından...

Sınıf arkadaşımız Özdemir'in kaybı hepimizi çok üzdü. Tarsus'ta geçen eski günler tekrar canlandı. Şar sineması önündeki bakkal dükkânında hem babasına yardım eder, aynı zamanda matematik problemleri çözerdi. Matematik, cebir problemleri çözmek adeta en önemli işi idi.

Son dönemlerinde çok sıkıntı çekti. Prof. Dr. Bülent Gürsel kardeşimizle birlikte sağlık durumunu yakından izledik. Huzur içinde uyusun. Başta eşi, tüm ailesine ve '63'lü arkadaşlarına, Kolej ve ODTÜ camiasına başsağlığı diliyorum.

Ergül Bakay '63

Suphi'nin ardından...

"Teo Fabi" ve "Offf off" larını duymayı çok özleyeceğimiz büyük kalpli koca adam.

Değerli dostumuz Suphi'nin rahatsızlandığı dönemde uzaktan uzağa mesajlarımızla, onun hakkındaki yazışmalarla adeta ona destek olmaya çalıştık. Sevgimizi bu mesajlarla ona akitmeye gayret ettik. TAC '89 olarak onunla öyle unutulmaz anılarımız vardı ki... Hepsinin de ortak noktası dostumuzun gülen yüzü, kucaklayıcı yaklaşımı, cömert hâlleriydi.

BizLetter'da her birimiz bir şeyler yazmak istesek de "Haydi yazalım" denildiğinde sanırım duygular yazıya dökülemiyor, kalbimizde kilitlenip kalıyor. O nedenle sevgili Özer Bener'in işin başını, sevgili Ahmet Alptekin'inse zorlukla geçen o son haftaları aktardıkları yazılara burada yer verebiliyoruz.

Canımız Suphimizin ışıklarda olması dileğiyle...

'89 ÖZER BENER'DEN

Suphi ile arkadaşlığımız Tarsus öncesine dayanır. Soli'de 1978 yılında tanıştık ve kısa zaman içinde çok yakın arkadaş olduk. Beraber basket oynardık, sonrasında Tarsus yılları ve devamında son 5-6 seneye kadar hiç kopmadık.

Suphi çok cana yakın bir arkadaşımızdı. Arkadaşlarına kendine has, İtalyancayı çağrıştıran isimler koyar ve ilk gördüğünde gülerek o isimle hitap ederdi. Bana "Forbetto" derdi, milyarder Mr. Forbes'dan gelirdi bu isim. Beraber borsa takıldığımızdan bana böyle derdi. Ben de ona "Zubizaretta" derdim. Beraber çok eğlenirdik.

Çok kuvvetli bir konuşma ve ikna kabiliyeti vardı. Genelde pozitif, negatif olduğunda zaten ortadan kaybolur, hiç kimseyle görüşmezdi. Karizmatikti... Cömertti... Hep "Gel bir yemek ısmarlayayım" derdi.

Klasik iri bir cüssenin altında yumuşacık bir kalbi vardı. Hızlı büyümüştü, Orta 1'de bizim Lise 3'te ulaştığımız fiziğe geldiğinden ona "ayı" derdik, pek hoşlanmazdı aslında ama yine de dalgaya alırdı. Durul'un dediği gibi "Offfff offffff" ve "Biliyorum ama söylemem" onun klasikleriydi.

Bir gün bizim evde şöyle bir konuşma geçti:

Ben: "Bir mukuat yok Suphi."

Suphi: "Ne yok?"

Ben: "Mukuat oğlum mukuat, mu-ku-at."

Suphi: "OFFFFFFFFF OFFFFFFFFF FF, mukuat değil vukuat!"

Daha çok anı var tabii. Suphi vefat edince çok kişi üzüldü çünkü hakikaten çok iyi ve nevi şahsına münhasır birisiydi. Allah gani gani rahmet eylesin. Canım Suphi...

'89 AHMET ALPTEKİN'DEN

Söylenecek çok şey varsa bazen kimi insan hiçbir şey söylememeyi tercih ediyor, kimileri de söylemeyi bile dile getirebiliyor.

Suphi'nin Kovid nedeniyle hastanede olduğunu bir dönem arkadaşımızdan 6 Mayıs'ta öğrendik. Okulun WhatsApp grubundaki mesaj, durumun ciddiyetini özetliyordu. Başka bir dönem arkadaşımız -kendisi aynı zamanda uzman hekimdir- Suphi ile yakından ilgileniyor ve bizlere durumla ilgili bilgi veriyordu.

Kimimiz WhatsApp üzerinden umut dolu mesajlar paylaştı. Bazılarımız belki de batıl inanç nedeniyle mesaj yazmamayı tercih ediyordu. Yine de herkes endişeliydi ve dua ediyordu. Kimileri doktor arkadaşımızı arıyor, diğerleri de kendi aralarında bu endişe verici durumu anlamaya, kavramaya çalışıyor.

Bir arkadaşımızın babasının uzun bir süre yoğun bakımda kaldığını, iyileşmesinin olası olmadığını söylendiğini ancak sonra kısmen de olsa iyileştiğini ve evine çıktığını bu arada öğrendik.

Bunu öğrendikten birkaç gün sonra doktor arkadaşımız ümit verici bir gelişme paylaştığında endişemiz bir nebze azalmış olsa da ister istemez bir yandan hemen umutlanmamaya çalışanlarımız, hayati tehlikenin tamamen geçtiğini duyana kadar nefeslerini tutanlarımız ve Suphi'nin çok güçlü olduğunu, bu musibeti mutlaka yeneceğini belirtmeyi tercih ederek pozitif enerji gönderenlerimiz oldu. Duaların gücüne inanan bir arkadaşımız Kadir gecesinde Suphi için dua etmemizi hatırlatıyordu.

Doktor arkadaşımız Mayıs sonuna doğru bir gün Suphi'nin durumuyla ilgili pek de iç açıcı olmayan haberi paylaştı. Tam da umutlanılmıştı...

ABD'de yaşayan bir arkadaşımız sadece ve sadece Suphi'ye yazıyor, ona sesleniyordu. Sanki Suphi'nin iyileşip onun mesajlarına cevap vereceği günü bekliyordu.

Bir arkadaşımız alternatif tedavi araştırma önerisi yaptı. Hiçbir şey yapamamak kanına dokunuyordu belli ki.

Doktor arkadaşımız elbette düşünmüş, denenebilecek tüm seçenekleri denemiş ve daha ne yapılabileceği hakkında da sabah akşam kafa yoruyordu. Suphi'nin savaştığını söylüyor, o da sıra arkadaşına destek olmak için hekim olarak yapılabileceklerin ötesini zorluyordu.

Bir arkadaşımız dualarına artık taahhütler ekliyor ve Suphi'nin iyileşmesi durumunda dönemine daha fazla zaman ayıracağını belirtiyordu.

O kadar insanın duası, temennisi etkili oldu mu bilinmez ama o günlerde doktor arkadaşımız Suphi'nin iyiye gittiğini temkinli olarak müjdeledi. Suphicik son gücünü tüketmiş meğer, 21 Haziran akşamı eşinin kollarında, kızının yanında bu dünyaya veda etti.

Suphi Arer TAC '89 döneminin değerli bir üyesi olarak bundan sonra anılarımızda yaşayacak. Diğer kaybettiğimiz arkadaşlarımızla buluşursa eğer, mavrayı orada Suphi sürdürecektir.

Türkan Cerrahoğlu'nun ardından...

Merhum Erdal Cerrahoğlu ağabeyimizin sevgili eşi Türkan Cerrahoğlu bugün öğle namazından sonra Adana'da toprağa verildi. Ben kendisini yaklaşık 10 yıl önce iş nedeniyle tanıdım. Kurucusu ve sahibi olduğu Net Gümrük Müşavirliği Ltd. Şti. profesyonel iş anlayışı ve uzman kadrosu ile çalışmalarımızda bize hep yardımcı olmuştu. Bu iş birliğimiz hâlen devam etmekte.

2014 başında Haydar Hocamızın yaklaşan doğum günü için dostlarından, öğrencilerinden Hocamız hakkında yazılar istemiştik. Bunları "Sevilmektedir Hüner" adıyla kitaplaştırıp 12 Şubat akşamı, Pertevniyal Lisesinden sınıf arkadaşı Aydın Boyan Beyin de katıldığı, Mersin Tenis Kulübü'ndeki doğum günü kutlamasında dağıtmıştık. Türkan Ablamız aşağıdaki yazısıyla Hocamıza seslenmişti.

Huzur içinde uyusunlar...

Nihat Taner '68

EVLENİNCE EL ÖPMeye ÖNCE HAYDAR HOCAMIZA GİTTİK

1963 yılı yaz aylarında İskenderun Soğukoluk yaylasında Erdal Cerrahoğlu'nu tanıdığımda diksiyonu, kitaplara olan düşkünlüğü ve edebiyat bilgisi beni çok etkilemişti.

Ben Ankara Bahçelievler'de büyüyen bir öğrenci idim ve edebiyata olan ilgim, diksiyonum fevkalade idi. Eee, nasıl olur da taşradan bir insanın bu kadar güzel diksiyonu ve derin edebiyat bilgisi olurdu ki?

1964 yılında ablam, TAC mezunu Oğuz Dinçer ile evlendiğinde hayatımıza Haydar Göfer ismi girmeye başladı. Oğuz Ağabeyim bazı şiirler ve tekerlemeler söyler, "Kulakların çınlasın Haydar Hoca" derdi. Oğuz Ağabeyime sorduğumda edebiyat öğretmenlerinin çok değerli bir eğitimci olan Haydar Göfer olduğunu söylemişti.

Gün oldu, devran döndü ve Erdal Cerrahoğlu ile ben 1968 yılında evlendik. Tabii ki onun güzel konuşmasının, edebiyat bilgisinin de sevgili öğretmeni Haydar Hoca tarafından işlendiğini iyice anladım.

Erdal, Haydar Hocamıza o kadar bağlı idi ki evlenen gençler ailelerine el öpmeye giderler amma biz doğrudan Tarsus'a, Haydar Hocamın elini öpmeye geldik. Hem de otobüsten indik ve doğru Tarsus Koleji'ne gittik. Hocanın "ilk mürüvvetim" dediğini hatırlıyorum. Erdal'ı bir baba gibi sahiplenmiş ve ona sevgisini vermişti.

Erdal da onu ailesinin en büyüğü, dayanacak dağı olarak görüyordu. Ben de Hocamı çok hem de pek çok sevdim. Erdal'ın vefatında ve sonrasında sevgisini ve ilgisini çok hissettim.

Ben hala her 24 Kasım'da sevgili Haydar Hocamı arar, sorarım. Sevdiklerine bahçesinden limon getiren sevgili Haydar Göfer Hocam, Allah ömrünü uzun ve sağlıklı eylesin. Ellerinden öperim.

Türkan Cerrahoğlu 30.01.2014

1948
Metin BaBa

1948'den bugüne gelen ustalık ile...

VAZGEÇİLMEZ LEZZETLER

@metinbaba1948

www.metinbaba.com.tr

METİN OKYAY markasıdır.

(TAC'62)

FİRMALARIMIZ AB'YE GİRMELİ

**27 GELİŞMİŞ ÜLKEDE
453 MİLYON TÜKETİCİ
44.436 USD
KİŞİ BAŞI GELİR İLE**

SİZİ

BEKLİYOR

**Bd-ul Burebista Nr. 3 Ap. 23
Sector 3 Bucuresti
031106 ROMANIA
+ 40 747 243 423
+ 40 21 326 6144
ahd@gbd.ro**